

I

(Seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 806/2014,

15. juuli 2014,

millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediitiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu riikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽²⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Viimastel aastakümnetel on liit teinud pangandusteenuste siseturu loomisel edusamme. Pangandusteenuste paremini integreeritud siseturg on oluline, et soodustada liidu majanduskasvu ning reaalmajanduse piisavat rahastamist. Paraku on majandus- ja finantskriis näidanud, et siseturu toimimine on selles valdkonnas ohus ja et järjest suureneb finantsturgude killustatuse oht. See valmistab tõsist muret siseturul, kus pangad peaksid suutma tagada märkimisväärse piiriülese tegevuse. Pankadevaheliste turgude likviidsus on kahanenud ja pankade piiriülene tegevus väheneb, sest kardetakse probleemide levimist ning puudub usaldus teiste riikide pangandussüsteemide vastu ja usk sellesse, et liikmesriigid suudaksid pankasid toetada.
- (2) Usalduse puudumist teiste riikide pangandussüsteemide vastu ja turu ebastabiilsust süvendavad eri riikide kriisilahendusnormide ja vastavate haldustavade vahelised erinevused ning see, et pangandusliidus puudub ühtne menetlus kriisilahenduse kohta otsuste tegemiseks, kuna need ei taga pankade maksejõuetuks jäämise võimalike tagajärgede prognoositavust.
- (3) Pankade puhul tunnetatavale krediidiriskile ning nende finantsilisele usaldusväärsusele ja maksevõimele avaldavad eelkõige mõju liikmesriikide eri stiimulid ja tavad kriisilahendusmenetluses olevate pankade võlausaldajate kohtlemisel ja maksejõuetuse äärel pankade päästmisel maksumaksja rahaga ning loovad seega ebavõrdsed tingimused. See kahjustab üldsuse usaldust pangandussektori vastu ja takistab asutamisevabaduse ja teenuste osutamise vabaduse kasutamist siseturul, kuna rahastamiskulud oleksid ilma selliste erinevusteta liikmesriikide tavade vahel madalamad.

⁽¹⁾ ELT C 109, 11.4.2014, lk 2.

⁽²⁾ ELT C 67, 6.3.2014, lk 58.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 15. aprilli 2014. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 14. juuli 2014. aasta otsus.

- (4) Eri liikmesriikide riigisiseste kriisilahendusnormide ja vastavate haldustavade vahelised erinevused võivad tuua pankade ja nende klientide jaoks kaasa kõrgemad laenuvõtmiskulud tingituna üksnes sellest, kus pangad on asutatud, ja olenemata sellest, milline on nende tegelik krediitdivõimelisus. Lisaks sellele on laenuintressimäärad mõnede liikmesriikide pankade klientide jaoks kõrgemad kui teiste liikmesriikide pankade klientide jaoks, olenemata sellest, milline on nende enda krediitdivõimelisus.
- (5) 18. oktoobril 2012. aastal tegi Euroopa Ülemkogu järgmised järeldused: „pidades silmas majandus- ja rahaliidu ees seisvaid fundamentaalseid väljakutseid, tuleb seda tugevamaks muuta, et tagada majanduslik ja sotsiaalne heaolu ja stabiilsus ning jätkusuutlik heaolu” ja „tugevama majandus- ja rahaliidu suunas liikumise protsess peaks tuginema liidu institutsioonilisele ja õigusraamistikule ning seda peaks iseloomustama avatus ja läbipaistvus eurot mittekasutavate liikmesriikide ees ning ühtse turu terviklikkuse austamine”. Sellel eesmärgil luuakse pangandusliit, mis põhineb laiahaardelisel ja üksikasjalikul finantsteenuste ühtsel reeglistikul siseturu kui terviku jaoks. Pangandusliidu loomise protsessi iseloomustavad avatus ja läbipaistvus mitteoalevate liikmesriikide suhtes ja siseturu terviklikkuse austamine.
- (6) Euroopa Parlament palus oma 7. juuli 2010. aasta resolutsioonis soovitustega komisjonile piiriüleseks kriisijuhtimiseks pangandussektoris komisjonil esitada Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 50 ja 114 alusel seadusandliku akti ettepaneku või ettepanekud ELi kriisijuhtimisraamistiku, ELi finantsstabiilsuse fondi ja kriisiohjamisüksuse kohta ning märkis oma 20. novembri 2012. aasta resolutsioonis soovitustega komisjonile Euroopa Ülemkogu eesistuja, Euroopa Komisjoni presidendi, Euroopa Keskpanga presidendi ja eurorühma esimehe aruande „Tõelise majandus- ja rahaliidu suunas” kohta, et riikide valitsuste, pankade ja reaalmajanduse vahelise negatiivse mõjuahela kaotamine on majandus- ja rahaliidu sujuvaks toimimiseks äärmiselt vajalik, ning rõhutas, et „pangandussektori kriisi lahendamiseks on vaja võtta kiiresti täiendavaid kaugeleulatuvaid meetmeid”, „mis on suunatud täielikult toimiva Euroopa pangandusliidu elluviimisele”, tagades samas „finantsteenuste siseturu jätkuvat nõuete kohast toimimist ja kapitali vaba liikumist”.
- (7) Esimese sammuna pangandusliidu suunas on nõukogu määrusega (EL) nr 1024/2013 ⁽¹⁾ loodud ühtse järelevalvemechanismi (edaspidi „ühtne järelevalvemechanism”) ülesanne tagada, et liidu poliitikat seoses krediitdiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalvega rakendatakse ühetaoliselt ja tõhusalt, et finantsteenuste valdkonna ühtset reeglistikku kohaldatakse ühtmoodi euroala liikmesriikide ja nende euroalasse mittekuuluvate liikmesriikide krediitdiasutuste suhtes, kes otsustavad ühtses järelevalvemechanismis osaleda (edaspidi „osalevad liikmesriigid”), ning et kõnealuste krediitdiasutuste suhtes kohaldatakse kõrgeima kvaliteediga järelevalvet.
- (8) Tõhusam kriisilahenduskord on oluline vahend sellise kahju ärahoidmiseks, mida pankade maksejõuetus on minevikus tekitanud.
- (9) Seni, kuni kriisilahendusnormid ja -tavad ning koormuse jagamise viisid jäävad riigisisesteks ja kriisilahenduse rahastamiseks vajalikke rahalisi vahendeid kaasatakse ja kulutatakse riigi tasandil, jääb siseturg killustatuks. Lisaks sellele on riigisisest järelevalveasutused tugevalt motiveeritud vähendama pangakriiside võimalikku mõju oma riigi majandusele, võttes vastu ühepoolseid meetmeid pangandustegevuse kaitsmiseks, näiteks piirates konsolideerimisgrupisid ülekandeid ja konsolideerimisgrupisid laenuandmist või kehtestades rangemad likviidsus- või kapitalinõuded nende jurisdiktsioonis tegutsevatele tütarettevõtjatele, kelle emaettevõtjad võivad tõenäoliselt maksejõuetuks jääda. See piirab pankade piiriülest tegevust ning loob seega takistusi põhivabaduste kasutamisele ja moonutab konkurentsi siseturul. Päritolu- ja vastuvõtivate riikidega seotud vaieldavad küsimused, kuigi neid käsitletakse ühtse järelevalvemechanismi ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL ⁽²⁾ raames, võivad endiselt oluliselt vähendada piiriülese kriisilahendusprotsessi tõhusust.

⁽¹⁾ Nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Kesk pangale eriülesanded seoses krediitdiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT L 287, 29.10.2013, lk 63).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediitdiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).

- (10) Nende küsimustega tegelemiseks on olnud vaja kiirendada krediidasutuste ja investeerimisühingute kriisilahenduse raamistiku integreerimist, et tugevdada liitu, taastada finantsstabiilsus ja luua alus majanduse elavdamiseks. Direktiiv 2014/59/EL on märkimisväärne samm pankade kriisilahenduse normide ühtlustamise suunas kogu liidus ning see näeb ette kriisilahendusasutustevahelise koostöö piiriüleste pankade maksejõuetusega tegelemiseks. Selle direktiiviga kehtestatakse aga vaid minimaalselt ühtlustavad normid ja see ei vii kriisilahenduse valdkonnas kesktsandi otsuse tegemiseni. Nimetatud direktiiviga nähakse peamiselt ette ühtsed kriisilahenduse vahendid ja -õigused, mida iga liikmesriigi ametiasutused saavad kasutada, ent nende vahendite kohaldamine ja liikmesriigi rahastu kasutamine kriisilahendusmenetluste toetuseks jäetakse liikmesriigi ametiasutuste otsustada. Sellega tagatakse, et ametiasutustel on ebausaldusväärse või maksejõuetuse äärel krediidasutuse või investeerimisühingu puhul vahendid piisavalt varaseks ja kiireks sekkumiseks, et tagada krediidasutuse või investeerimisühingu kriitiliste finants- ja majandusfunktsioonide täitmise jätkamine ning vähendada samas krediidasutuse või investeerimisühingu maksejõuetuse mõju majandusele ja finantssüsteemile.

Vaatamata Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010 ⁽¹⁾ asutatud Euroopa Järelevalveasutusele (Euroopa Pangandusjärelevalve) (edaspidi „Euroopa Pangandusjärelevalve“) antud regulatiivsetele ja vahendamisülesannetele ei ole direktiiviga 2014/59/EL täielikult välistatud, et liikmesriigid teevad piiriüleste konsolideerimisgruppide kriisilahenduse kohta eraldi ja potentsiaalselt vastukäivaid otsuseid, mis võivad suurendada kriisilahenduse kogukulusid. Kuna direktiiviga nähakse ette riigisisised rahastud, ei vähendata sellega ka piisavalt pankade sõltuvust riigieelarvest makstavast toetusest ega välistata täielikult seda, et liikmesriigid lähtuvad rahastute kasutamisel eri lähenemisviisidest.

- (11) Ühtse kriisilahenduskorra kontekstis kehtestatakse osalevate liikmesriikide puhul tsentraliseeritud kriisilahendusõigus ning see usaldatakse käesoleva määrusega loodud ühtsele kriisilahendusnõukogule (edaspidi „kriisilahendusnõukogu“) ja liikmesriikide kriisilahendusasutustele. Selline kehtestamine on lahutamatu osa kriisilahenduse valdkonna ühtlustamise protsessist, mida reguleerivad direktiiv 2014/59/EL ja käesoleva määruse kriisilahendust käsitlevad ühtsed sätted. Kriisilahenduse režiimi ühetaoline kohaldamine osalevates liikmesriikides on tõhusam, kui see usaldatakse tsentraliseeritult ühtsele kriisilahenduskorrale. Lisaks on ühtne kriisilahenduskord tihedalt seotud ühtlustamisega usaldatavusnõuete täitmise järelevalve protsessis, mille töö kaasa Euroopa Pangandusjärelevalve asutamine, usaldatavusnõuete täitmise järelevalve ühtsete eeskirjadega (Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 575/2013 ⁽²⁾ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2013/36/EL) ⁽³⁾ ning osalevates liikmesriikides ühtse järelevalvemehhanismi loomisega, millele usaldatakse liidu usaldatavusnõuete täitmise järelevalve eeskirjade rakendamine. Järelevalve ja kriisilahendus on finantsteenuste siseturu loomise kaks teineteist täiendavat aspekti, mille samal tasandil kohaldamist peetakse teineteisest sõltuvaks.
- (12) Tulemuslike kriisilahendusotsuste tegemise tagamine liidus maksejõuetuks jäävate pankade kohta, sealhulgas liidu tasandil kogutud rahaliste vahendite kasutamise kohta, on finantsteenuste siseturu loomise lõpuleviimisel keskse tähtsusega. Siseturu piires võib ühe liikmesriigi panga maksejõuetus mõjutada liidu kui terviku finantsturu stabiilsust. Tulemuslike ja ühtsete kriisilahendused ja kriisilahenduse rahastamise võrdsete tingimuste tagamine kõigis liikmesriikides ei ole mitte ainult nende liikmesriikide huvides, kus need pangad tegutsevad, vaid üldkokkuvõttes kõigi liikmesriikide huvides, kuna see on vahend, mis tagab võrdsed konkurentsitingimused ja parandab siseturu toimimist. Pangandussüsteemid on siseturul omavahel tihedalt seotud, pankade konsolideerimisgrupid on rahvusvahelised ja pankade aktivates on suur osakaal välismaisel varal. Ühtse kriisilahenduskorra puudumisel oleks ühtses järelevalvemehhanismis osalevates liikmesriikides aset leidvatel panganduskriisidel suurem negatiivne süsteemne mõju ka selles mitteosalevatele liikmesriikidele. Ühtse kriisilahenduskorra loomine tagaks maksejõuetute pankade probleemiga tegelemisel neutraalse lähenemisviisi ja suurendaks seetõttu osalevate liikmesriikide

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

pankade stabiilsust ja vältiks kriisi levikut mitteosalevatesse liikmesriikidesse ning hõlbustaks seega kogu siseturu toimimist. Nii osalevates kui ka mitteosalevates liikmesriikides asutatud krediitiasutuste ja investeerimisühingute koostöömehhanismid peaksid olema selged ning ühtki liikmesriiki ega liikmesriikide rühma ei tohiks finantstee-nuste pakkumise kohana otseselt ega kaudselt diskrimineerida.

- (13) Usalduse ja usaldusvääruse taastamiseks pangandussektoris viib Euroopa Keskpank (EKP) praegu läbi kõikide tema otsese järelevalve all olevate pankade bilansi põhjaliku hindamise. See hindamine peaks andma kõikidele sidusrühmadele kindluse, et ühtse järelevalvemehhanismiga liituvad ja seega ühtse kriisilahenduskorra alla kuuluvad pangad on läbinisti usaldusväärsed.
- (14) Pärast ühtse järelevalvemehhanismi loomist määrusega (EL) nr 1024/2013, mille kohaselt osalevate liikmesriikide pankade üle teostab tsentraliseeritud järelevalvet EKP või teostavad järelevalvet liikmesriikide pädevad asutused ühtse järelevalvemehhanismi raames, on tekkinud ebakõla kõnealuste pankade üle toimuva liidupoolse järelevalve ja nende pankade kohtlemise vahel liikmesriigis toimivas kriisilahendusmenetluses vastavalt direktiivile 2014/59/EL, mis lahendatakse ühtse kriisilahenduskorra loomisega.
- (15) Käesolevat määrust kohaldatakse ainult pankadele, mille päritoluriigi järelevalveasutus on EKP või liikmesriigi pädev asutus liikmesriigis, mille rahaühik on euro, või liikmesriigis, mille rahaühik ei ole euro ja mis on sisse seadnud tiheda koostöö määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 7 kohaselt. Käesoleva määruse kohaldamisala on seotud määruse (EL) nr 1024/2013 kohaldamisalaga. Pidades silmas, et ühtsele järelevalvemehhanismile antud järelevalveülesanded ja kriisilahenduse meetmed on omavahel tihedalt seotud, on ELi toimimise lepinguartikli 127 lõike 6 kohaselt loodaval tsentraliseeritud järelevalvesteemil osalevate liikmesriikide kriisilahenduse ühtlustamise protsessis tõepoolest ülioluline roll. Määruse (EL) nr 1024/2013 kohaldamisalasse kuuluvate ettevõtjate kuulumine ühtse järelevalvemehhanismi järelevalve alla kujutab endast konkreetset omadust, mis asetab need ettevõtjad kriisilahenduse seisukohast objektiivselt eriomasesse olukorda. On vaja vastu võtta meetmed ühtse kriisilahendus-korra loomiseks kõigi ühtses järelevalvemehhanismis osalevate liikmesriikide jaoks, et hõlbustada siseturu nõuete-kohast ja stabiilset toimimist.
- (16) Kui ühtsest järelevalvemehhanismist välja jäävate liikmesriikide pankade suhtes kohaldatakse järelevalve-, kriisila-hendus- ja kaitsekorda, mis on kooskõlla viidud liikmesriigi tasandil, siis ühtses järelevalvemehhanismis osalevate liikmesriikide pankade suhtes rakendatakse liidu tasandi järelevalvekorda ning riigi tasandi kriisilahendus-ja kaitse-korda. Kuna järelevalve ja kriisilahendus toimuvad ühtse järelevalvemehhanismi raames eri tasanditel, siis ei ole ühtses järelevalvemehhanismis osalevate liikmesriikide pankade puhul sekkumine ja kriisilahendus sama kiire, järjepidev ja tõhus kui ühtsest järelevalvemehhanismist välja jäävate liikmesriikide pankade puhul. Seepärast on võrdsete tegutsemistingimuste tagamiseks hädavajalik rakendada tsentraliseeritud kriisilahenduskorda kõigi pankade puhul, mis tegutsevad ühtses järelevalvemehhanismis osalevates liikmesriikides.
- (17) Seni kuni järelevalve liikmesriigis jääb ühtsest järelevalvemehhanismist välja, peaks see liikmesriik vastutama ka panga maksejõuetuse rahaliste tagajärgede eest. Seetõttu peaks ühtne kriisilahenduskord laienema vaid pankadele ning finantseerimisasutustele, mis on asutatud ühtses järelevalvemehhanismis osalevates liikmesriikides ja mille suhtes teostavad ühtse järelevalvemehhanismi raames järelevalvet EKP ja liikmesriikide asutused. Ühtset kriisila-henduskorda ei tohiks kohaldada ühtses järelevalvemehhanismis mitteosalevates liikmesriikides asutatud pankade suhtes. Kui ühtset kriisilahenduskorda kohaldataks selliste liikmesriikide suhtes, tekitaks see neile valesid stiimu-leid. Eelkõige võivad nende liikmesriikide järelevalveasutused muutuda leebemaks oma jurisdiktsioonis tegutsevate pankade suhtes, sest neil ei tuleks kanda nende maksejõuetuse kogu finantsriski. Seetõttu tuleks ühtse järelevalve-mehhanismiga paralleelsuse tagamiseks kohaldada ühtset kriisilahenduskorda ühtses järelevalvemehhanismis osalevate liikmesriikide suhtes. Ühtse järelevalvemehhanismiga ühinemisel peaks sellega ühinevate liikmesriikide suhtes muutuma automaatselt kohaldatavaks ka ühtne kriisilahenduskord. Ühtne kriisilahenduskord võiks potent-siaalselt laieneda kogu siseturule.

- (18) Kogu siseturul võrdsete võimaluste tagamiseks on käesolev määrus kooskõlas direktiiviga 2014/59/EL. Seetõttu kohandatakse selle direktiivi norme ja põhimõtteid ühtse kriisilahenduskorra eripärale ja tagatakse sellele piisav rahastamine. Kriisilahendusnõukogu, nõukogu ja komisjon peaksid käesoleva määruse kohaste õiguste kasutamisel järgima delegeeritud õigusakte ning regulatiivseid ja rakenduslikke tehnilisi standardeid, suuniseid ja soovitusi, mille Euroopa Pangandusjärelevalve on vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10–15 ja artiklile 16 direktiivi 2014/59/EL raames vastu võtnud. Kriisilahendusnõukogu, nõukogu ja komisjon peaksid vastavalt oma pädevustele tegema koostööd ka Euroopa Pangandusjärelevalvega vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 25 ja 30 ning reageerima neile Euroopa Pangandusjärelevalve poolt saadetavatele nimetatud määruse artikli 35 kohastele teabe kogumise taotlustele. Tuleks meeles pidada, et vastavalt nimetatud määruse põhjenduse 32 viimasele lausele „juhtudel, kui asjaomased liidu õigusaktid annavad kaalutlusõiguse liikmesriikide pädevatele asutustele, ei saa otsuse tegemine Euroopa Pangandusjärelevalve poolt asendada selle kaalutlusõiguse liidu õigusega kooskõlas olevat kasutamist”. Sama põhimõtet tuleks laiendada käesolevale määrusele, tagades samas liidu alusõigusaktides sätestatud põhimõtete järgimise. Euroopa Pangandusjärelevalve peaks neid põhiaspekte arvesse võttes olema võimeline täitma tulemuslikult oma ülesandeid ning tagama kriisilahendusnõukogu, nõukogu ja komisjoni ning liikmesriikide pädevate asutuste võrdse kohtlemise, kui nad täidavad sarnaseid ülesandeid.
- (19) Ühtne kriisilahendusfond (edaspidi „fond”) on hädavajalik element, ilma milleta ei saa ühtne kriisilahenduskord korralikult toimida. Kui kriisilahendust rahastatakse pikaajaliselt endiselt riigi tasandil, ei lõhutaks riikide ja pangandussektori vahelist seost täielikult ja investorid lähtuksid laenamistingimuste selgitamisel endiselt pigem sellest, kus pangad on asutatud, mitte sellest, milline on nende krediitdivõimelisus. Fond peaks aitama tagada ühtsed haldustavad kriisilahenduse rahastamisel ning aitama vältida takistuste tekkimist põhivabaduste kasutamisel või konkurentsi moonutamist siseturul liikmesriikide erinevate tavade tõttu. Fondi tuleks rahastada riigi tasandil pankadelt kogutavatest osamaksetest ning need vahendid tuleks koondada liidu tasandil vastavalt valitsustevahelisele lepingule nende osamaksete ülekandmise ja ühiskasutusse võtmise kohta (edaspidi „leping”), mis suurendaks finantsstabiilsust ja nõrgendaks seost konkreetse liikmesriigi puhul tajutava fiskaalseisundi ning selles liikmesriigis tegutsevate pankade ja ettevõtjate rahastamiskulude vahel. Selle seose edasiseks lõhkumiseks ei tohiks ühtses kriisilahenduskorras tehtavad otsused mõjutada liikmesriikide fiskaalvastutust. Sellega seoses tuleks ainult erakorralist avaliku sektori finantstoetust pidada liikmesriikide eelarvesuveräänsuse ja fiskaalvastutuse mõjutamiseks. Eelkõige ei tohiks liikmesriikide eelarvesuveräänsuse ja fiskaalvastutuse mõjutamiseks pidada otsuseid, mis nõuavad fondi või hoiuste tagamise skeemi kasutamist.
- (20) Käesoleva määruse ja direktiiviga 2014/59/EL kehtestatakse fondi kasutamise viisid ning üldised kriteeriumid, mille alusel määratakse kindlaks *ex ante* ja *ex post* osamaksed ja nende suuruse arvutamine. Osalevatel liikmesriikidel säilib pädevus nõuda sisse osamaksed oma territooriumil asuvatelt ettevõtjatelt vastavalt direktiivile 2014/59/EL ja käesolevale määrusele. Osalevad liikmesriigid võtavad endale lepinguga kohustuse kanda fondi osamaksed, mida nad koguvad liikmesriigi tasandil vastavalt direktiivile 2014/59/EL ja käesolevale määrusele. Üleminekuperioodil suunatakse osamaksed iga osaleva liikmesriigiga seotud eri alafondidesse (riikide alafondid). Need alafondid liidetakse järk-järgult, nii et nad lakkavad üleminekuperioodi lõpuks eksisteerimast. Lepingus sätestatakse tingimused, mille kohaselt lepingu osapooled nõustuvad kandma oma liikmesriigi tasandil kogutud osamaksed fondi ja riikide alafondid järk-järgult liitma. Lepingu jõustumine on vajalik, et algaks osapoolte kogutud osamaksete ülekandmine fondi alafondidesse. Käesolevas määruses määratakse kindlaks kriisilahendusnõukogu õigus fondi kasutada ja hallata. Lepinguga määratakse kindlaks ka see, kuidas kriisilahendusnõukogu võib kasutada riikide alafonde, mis järk-järgult liidetakse.
- (21) Direktiivis 2014/59/EL sätestatud krediitdiasutuste ja investeerimisühingute kriisilahendusnormide tsentraliseeritud kohaldamise liidu ühtse kriisilahendusasutuse poolt saab osalevates liikmesriikides tagada vaid juhul, kui ühtse kriisilahenduskorra loomist ja toimimist reguleerivad eeskirjad on liikmesriikides vahetult kohaldatavad, et vältida erinevaid tõlgendusi liikmesriikides. Selline vahetu kohaldatavus peaks tooma kasu kogu siseturile, sest see aitab kaasa ausa konkurentsi tagamisele ja põhivabaduste kasutamisel tekkida võivate takistuste vältimisele mitte ainult osalevates liikmesriikides, vaid ka kogu siseturul.
- (22) Võttes eeskujuks määruse (EL) nr 1024/2013 kohaldamisala, peaks ühtne kriisilahenduskord hõlmama kõiki osalevates liikmesriikides asutatud krediitdiasutusi. Samas peaks ühtse kriisilahenduskorra raames olema võimalik vahetult alustada ja lõpule viia osaleva liikmesriigi mis tahes krediitdiasutuse kriisilahendusmenetlus, et vältida

siseturul asümmeetriat maksejõuetuse äärel krediidasutuste ja investeerimisühingute ning võlausaldajate kohtlemisel kriisilahendusmenetluses. Niivõrd, kuivõrd emattevõtjad, investeerimisühingud ja finantseerimisasutused kuuluvad EKP teostatava konsolideeritud järelevalve alla, tuleks ka nemad kaasata ühtse kriisilahenduskorra kohaldamisalasse. Kuigi EKP ei teosta nimetatud krediidasutuste ja investeerimisühingute üle järelevalvet üksi, on ta ainus järelevalveasutus, kellel on üldine ülevaade riskist, mis konsolideerimisgruppi ja kaudselt selle üksikliikmeid ähvardab. EKP teostatava konsolideeritud järelevalve alla kuuluvate ettevõtjate ühtse kriisilahenduskorra kohaldamisalast välja jätmine teeks võimatuks konsolideerimisgruppide kriisilahenduse kavandamise ja konsolideerimisgruppi kriisilahendusstrateegia vastuvõtmise ning muudaks kriisilahendusotsused märksa vähem mõjusaks.

- (23) Ühtse kriisilahenduskorra raames tuleks otsuseid teha kõige asjakohasemal tasandil. Kriisilahendusnõukogu ja liikmesriikide kriisilahendusasutused peaksid käesoleva määruse kohaste otsuste vastuvõtmisel kohaldama samu materiaalõiguse norme.
- (24) Arvestades, et ainult liidu institutsioonid võivad kehtestada liidu kriisilahenduspoliitika ja kuna iga kriisilahendusskeemi vastuvõtmisel jääb teatav kaalutlusruum, on vaja sätestada nõukogu ja komisjoni piisav kaasamine institutsioonidena, kes ELi toimimise lepingu artikli 291 kohaselt võivad teostada rakendusvolitusi. Kriisilahendusnõukogu tehtud kriisilahendusotsuste kaalutlusaspekte peaks hindama komisjon. Arvestades kriisilahendusotsuste märkimisväärset mõju liikmesriikide ja kogu liidu finantsstabiilsusele ning liikmesriikide fiskaalsuveräänsusele, on tähtis, et rakendusvolitused teatavate kriisilahendusega seotud otsuste tegemiseks antaks nõukogule. Seepärast peaks just nõukogu komisjoni ettepaneku alusel teostama tõhusat kontrolli selle üle, kuidas kriisilahendusnõukogu on hinnanud avaliku huvi olemasolu, ning hindama kõiki olulisi muudatusi, mis on tehtud fondist konkreetsele kriisilahenduse meetmele antavas abisummas. Peale selle tuleks komisjonile anda õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, et sätestada täiendavad kriteeriumid või tingimused, mida kriisilahendusnõukogu peab oma eri õiguste kasutamisel arvesse võtma. Selline kriisilahendusülesannete andmine ei tohiks mingil juhul takistada finantsteenuste siseturu toimimist. Euroopa Pangandusjärelevalve peaks seega säilitama oma rolli ja praegused volitused ja ülesanded: ta peaks välja töötama kõigile liikmesriikidele kohaldatavad liidu õigusaktid ja nende järjekindlale kohaldamisele kaasa aitama ning edendama kriisilahendustavade ühtlustamist kogu liidus.
- (25) Et tagada kooskõla direktiivi 2014/59/EL artikli 3 lõikes 3 sätestatud põhimõtetega, peaksid liidu institutsioonid neile käesoleva määrusega antud ülesannete täitmisel tagama asjakohase praktilise korralduse olemasolu.
- (26) EKP kui ühtse järelevalvemehhanismi raames tegutsev järelevalveasutus ja kriisilahendusnõukogu peaksid olema võimelised hindama, kas krediidasutus on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv ning kas on põhjendatult alust oodata, et mõni alternatiivne erasektoripoolne või järelevalvemeede hoiaks selle maksejõuetuse mõistliku aja jooksul ära. Kui kriisilahendusnõukogu leiab, et kõik kriteeriumid kriisilahenduse käivitamiseks on täidetud, peaks ta kriisilahendusskeemi vastu võtma. Kriisilahendusskeemi vastuvõtmise menetlus, millesse on kaasatud komisjon ja nõukogu, tugevdab kriisilahendusnõukogu jaoks vajalikku tegevuslikku iseseisvust, olles samas kooskõlas Euroopa Liidu Kohtu tõlgendusega asutustele volituste delegerimise põhimõtte kohta. Seetõttu sätestatakse käesolevas määruses, et kriisilahendusnõukogu vastuvõetud kriisilahendusskeem jõustub ainult sel juhul, kui nõukogu või komisjon ei esita 24 tunni jooksul pärast seda, kui kriisilahendusnõukogu selle on vastu võtnud, vastuväiteid või kui selle kriisilahendusskeemi kiidab heaks komisjon. Põhjused, miks nõukogu võib komisjoni ettepaneku põhjal kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemile vastu olla, on rangelt piiratud avaliku huvi olemasoluga ja sellega, kui komisjon on oluliselt muutnud summat, mille kriisilahendusnõukogu on fondist kasutamiseks välja pakkunud.

Oluliseks tuleks pidada fondi summa muutmist 5 % ulatuses või rohkem võrreldes kriisilahendusnõukogu esialgse ettepanekuga. Nõukogu peaks komisjoni ettepaneku muutmata kujul heaks kiitma või tagasi lükkama. Komisjon peaks kriisilahendusnõukogu koosolekute vaatlejana pidevalt kontrollima, et kriisilahendusnõukogu poolt vastuvõetud kriisilahendusskeem vastab täielikult käesolevale määrusele, tagab eri eesmärkide ja kaalul olevate huvide asjakohase tasakaalu, võtab arvesse avalikku huvi ja säilitab siseturu terviklikkuse. Arvestades, et kriisilahendusmeede nõuab väga kiiret otsuste tegemist, peaksid nõukogu ja komisjon tegema tihedat koostööd ja nõukogu ei tohiks juba komisjoni poolt tehtud ettevalmistustööd topelt teha. Kriisilahendusnõukogu peaks andma juhiseid liikmesriikide kriisilahendusasutustele, kes peaksid võtma kõik vajalikud meetmed kriisilahendusskeemi rakendamiseks.

- (27) Konsolideerimisgrupi kriisilahenduse skeemi koostamine peaks lihtsustama koordineeritud kriisilahendust, mis tõenäolisemalt peaks tagama kõigile konsolideerimisgrupi ettevõtjatele parimad tulemused. Kriisilahendusnõukogul või vajaduse korral liikmesriikide kriisilahendusametitel peaks olema õigus kasutada konsolideerimisgrupi tasandil sildasutuse vahendit (mis võib vajaduse korral hõlmata koormuse jagamise kokkuleppeid), et stabiliseerida konsolideerimisgruppi tervikuna. Tütarettevõtjate omandiõigused võiks üle anda sildpanka, et müüa need sealt hiljem edasi, olgu siis kõik koos või ühekaupa, kui turutingimused on sobivad. Lisaks peaks kriisilahendusnõukogul või vajaduse korral liikmesriigi kriisilahendusametitel olema õigus rakendada kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit emaettevõtja tasandil.
- (28) Kriisilahendusnõukogul peaks olema õigus teha otsuseid eelkõige seoses oluliste ettevõtjatega või konsolideerimisgruppidega, EKP otsese järelevalve alla jäävate ettevõtjatega või konsolideerimisgruppidega või piiriüleste konsolideerimisgruppidega. Liikmesriikide kriisilahendusametid peaksid abistama kriisilahendusnõukogu kriisilahenduse kavandamisel ja kriisilahendusotsuste ettevalmistamisel. Selliste ettevõtjate ja konsolideerimisgruppide puhul, mis on vähem olulised ja ei tegutsa piiriülevalt, peaks liikmesriikide kriisilahendusametite ülesandeks olema eelkõige kriisilahenduse kavandamine, kriisilahenduskõlblikkuse hindamine, kriisilahenduskõlblikkust välistavate asjaolude kõrvaldamine, meetmed, mida kriisilahendusametitel on õigus võtta varase sekkumise puhul, ja kriisilahenduse meetmed. Teatavatel asjaoludel peaksid liikmesriikide kriisilahendusametid oma ülesandeid täitma käesoleva määruse alusel ja sellega kooskõlas, kasutades samas neile direktiivi 2014/59/EL ülevõtivate siseriiklike õigusaktidega antud õigusi niivõrd, kui võrd see ei ole vastuolus käesoleva määrusega.
- (29) Siseturu ladusaks toimimiseks on oluline, et kõigi kriisilahenduse meetmete suhtes kohaldataks samu reegleid olenemata sellest, kas need võetakse liikmesriikide kriisilahendusametite poolt direktiivi 2014/59/EL alusel või ühtse kriisilahenduskorra raames. Komisjon peaks hindama neid meetmeid ELi toimimise lepingu artikli 107 kohaselt.
- (30) Kui kriisilahenduse meede hõlmab riigiabi andmist ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 kohaselt või fondi abina, võib kriisilahendusotsuse teha pärast seda, kui komisjon on võtnud vastu positiivse või tingimusliku otsuse sellise abi kasutamise siseturuga kokkusobimise kohta. Komisjoni otsusega, mis käsitleb fondist antavat abi, peaks olema võimalik kehtestada abisaajale tingimusi ja kohustusi. Komisjoni kehtestatavad tingimused võivad muu hulgas, kuid mitte ainult, hõlmata koormuse jagamise nõudeid, sh nõuet, et kahjum kaetakse esmajärjekorras omakapitalist, ning nõudeid hübriidkapitali omanike, allutatud võlakirjade omanike ja eelisvõlausaldajate panuse kohta, sh kooskõlas direktiivi 2014/59/EL nõuetega; piiranguid aktsiatelt makstavate dividendide või hübriidkapitaliinstrumentidelt makstava kupongiintressi, omaenda aktsiate või hübriidkapitaliinstrumentide tagasiostmise ja kapitalihalduse tehingute kohta; piiranguid osade omandamiseks mis tahes ettevõttes kas vara või aktsiate ülekandmise teel; agressiivsete kaubandustavade ja -strateegiate ning riigi abist antava toetuse reklaamimise keeldu; turuosade, hinnakujunduse, toote omaduste ja muude käitumisnõuetega seotud nõudeid; nõudeid restruktureerimiskavade kohta; juhtimisnõudeid; aruandlus- ja avalikustamisnõudeid, sh seoses komisjoni poolt kehtestatavate võimalike tingimuste järgimisega; abisaaja või selle kogu või osa vara, õiguste ja kohustuste täieliku või osalise võõrandamisega seotud nõudeid; abisaaja likvideerimisega seotud nõuded.
- (31) Kiire ja tulemusliku otsuste tegemise protsessi tagamiseks kriisilahenduse puhul peaks kriisilahendusnõukogu olema eriotstarbeline liidu asutus, millel on tema ülesannetele vastav spetsiifiline struktuur ja mis erineb teiste liidu asutuste puhul järgitavast mudelist. Selle koosseis peaks tagama kõigi kriisilahendusmenetlustes esinevate eri huvide arvessevõtmise. Kriisilahendusnõukogu ülesandeid arvestades peaks kriisilahendusnõukogu esimehe, aseesimehe ning nelja täiskohaga liikme ametisse nimetamisel lähtuma nende saavutustest, oskustest, pangandus- ja finantsalastest teadmistest ning finantsjärelevalve ja -regulatsiooni ja krediidiasutuste ning investeerimisühingute kriisilahenduse jaoks olulistest kogemustest. Kriisilahendusnõukogu esimees, aseesimees ning neli täiskohaga liiget tuleks valida avaliku valikumenetluse teel, hoides Euroopa Parlamenti ja nõukogu menetlusega asjakohaselt kursis, ning mille puhul tuleks järgida soolise tasakaalu põhimõtet, kogemusi ja kvalifikatsiooni. Komisjon peaks Euroopa Parlamendi pädevale komisjonile esitada kriisilahendusnõukogu esimehe, aseesimehe ning nelja täiskohaga liikme

ametikoha kandidaatide nimekirja. Komisjon peaks esitama kriisilahendusnõukogu esimehe, aseesimehe ning nelja täiskohaga liikme ametisse nimetamise ettepaneku Euroopa Parlamendile heakskiitmiseks. Kui Euroopa Parlament on ettepaneku heaks kiitnud, peaks nõukogu võtma kriisilahendusnõukogu esimehe, aseesimehe ja nelja täiskohaga liikme ametisse nimetamise kohta vastu rakendusotsuse.

- (32) Kriisilahendusnõukogu peaks tegutsema täitevistungite ja täiskogu vormis. Täitevistungil peaks tema koosseisu kuuluma esimees, neli täiskohaga liiget, kes tegutsevad sõltumatult ja objektiivselt kogu liidu huvides, ning komisjoni ja EKP nimetatud alalised vaatlejad. Ühesainsas osalevas liikmesriigis asutatud krediitdiasutuse või investeerimisühingu või konsolideerimisgrupi kriisilahenduse arutamisel peaks kriisilahendusnõukogu täitevistungile kutsuma ja selle otsuste tegemise protsessi kaasama asjaomase liikmesriigi määratud liikme, kes esindab oma riigi kriisilahendusasutust. Piiriülese konsolideerimisgrupi kriisilahenduse arutamisel peaks kriisilahendusnõukogu täitevistungile kutsuma ja selle otsuste tegemise protsessi kaasama kõigi asjaomaste päritoluliikmesriikide ja vastuvõtivate liikmesriikide määratud liikmed, kes esindavad asjaomaseid riiklikke kriisilahendusasutusi.
- (33) Kriisilahendusnõukogu peaks oma täitevistungil valmistama ette kõik kriisilahendusmenetlust käsitlevad otsused ja need otsused võimalikult täies mahus vastu võtma. Kriisilahenduse kavades sisalduva teabe krediitdiasutuse- või investeerimisühingupõhisuse tõttu peaks kriisilahenduse kavade koostamist, hindamist ja heakskiitmist käsitlevad otsused vastu võtma kriisilahendusnõukogu oma täitevistungitel. Fondi kasutamisega seoses on oluline, et puuduks esmategutseja eelis ja jälgitaks fondi väljamakseid. Et tagada kriisilahendusnõukogu poolt vastava otsuse tegemine, kui kriisilahendust vajatakse summa puhul, mis ületab 5 000 000 000 euro suurust künnist, peaks täiskogu igal liikmel olema võimalik range tähtaja jooksul nõuda, et otsus tehtaks täiskogul. Kui likviidsustoitusega ei ole seotud riski või on seotud märkimisväärselt väiksem risk kui muude toetuste puhul, eelkõige lühiajalise ja ühekordse krediidi andmine maksejõulistele krediitdiasutustele ja investeerimisühingutele piisava ja kvaliteetse tagatise vastu, on põhjendatud, et sellise toetuse kaaluks arvestatakse vaid 0,5. Kui fondi summaarne puhaskasutus jõuab viimase 12 kuu jooksul künniseni, milleks on 5 000 000 000 eurot aastas, peaks täiskogu hindama kriisilahendusvahendite rakendamist, sh fondi kasutamist, ja andma suunised, mida täitevistung peaks oma järgmistes kriisilahendusotsustes järgima. Täitevistungile antavates suunistes tuleks eelkõige keskenduda kriisilahendusvahendite mittediskrimineeriva kasutamise tagamisele, fondi tühjenemise vältimisele ja likviidsusriski puudumise/madala likviidsusriski ning muude toetusvormide asjakohasele eristamisele.
- (34) Et kriisilahendusnõukogu täitevistungitel otsuste tegemises osalevad isikud vahetuvad sõltuvalt liikmesriigist, kus asjaomane krediitdiasutus või investeerimisühing või konsolideerimisgrupp tegutseb, peaksid alalised osalised tagama, et kõik otsused, mis kriisilahendusnõukogu täitevistungite eri koosseisudes tehakse, oleksid sidusad, asjakohased ja proportsionaalsed.
- (35) Kriisilahendusnõukogul peaks olema võimalik kutsuda oma istungitele vaatlejaid. Kriisilahendusülesannete andmine kriisilahendusnõukogule peaks olema kooskõlas Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemi raamistikuga ja selle aluseesmärgiga töötada välja ühtne reeglistik ja ühtlustada järelevalve- ja kriisilahendustavasid kogu liidus. Eelkõige peaks Euroopa Pangandusjärelevalve hindama ja kooskõlastama vastavalt määrusele (EL) nr 1093/2010 algatusi kriisilahenduse kavade kohta, et edendada selles valdkonnas sidusust. Seepärast peaks kriisilahendusnõukogu reeglina kutsuma Euroopa Pangandusjärelevalve alati siis, kui tegemist on küsimustega, mille kohta Euroopa Pangandusjärelevalvel tuleb kooskõlas direktiiviga 2014/59/EL välja töötada tehnilised standardid või anda suuniseid. Kriisilahendusnõukogu istungitele võib asjakohasel juhul kutsuda ka muid vaatlejaid, näiteks Euroopa stabiilsusmehhanismi esindaja.
- (36) Vaatlejate suhtes tuleks kohaldada samu ametisaladuse hoidmise nõudeid, mida kohaldatakse kriisilahendusnõukogu liikmete ja töötajate suhtes ning osalevate liikmesriikidega kriisilahendusülesannete täitmiseks vahetatud töötajate või kõnealuste liikmesriikide lähetatud töötajate suhtes.
- (37) Kriisilahendusnõukogul peaks olema võimalik luua sisemised kriisilahendusmeeskonnad, mis koosnevad tema enda töötajatest ja liikmesriikide kriisilahendusasutuste töötajatest, sh vajaduse korral mitteosalevate liikmesriikide vaatlejatest. Neid sisemisi kriisilahendusmeeskondi peaksid juhtima kriisilahendusnõukogu juhtivate töötajate poolt ametisse määratud koordinaatorid, keda võidakse kutsuda osalema vaatlejatena kriisilahendusnõukogu täitevistungitele.

- (38) Kriisilahendusnõukogu ning mitteosalevate liikmesriikide kriisilahendusasutused ja pädevad asutused peaksid sõlmima vastastikuse mõistmise memorandumid, milles kirjeldatakse üldiselt nende omavahelist koostööd direktiivi 2014/59/EL kohaste ülesannete täitmisel. Vastastikuse mõistmise memorandumites võiks muu hulgas selgitada konsulteerimist seoses kriisilahendusnõukogu otsustega, mis mõjutavad mitteosalevates liikmesriikides asutatud tütarettevõtjaid ja asuvaid filiaale, mille emaettevõtja on asutatud osalevas liikmesriigis. Memorandumid tuleks korrapäraselt läbi vaadata.
- (39) Kriisilahendusnõukogu peaks tegutsema sõltumatult. Tal peaks olema suutlikkus tegeleda suurte konsolideerimisgruppidega, tegutseda kiiresti ja erapooletult. Kriisilahendusnõukogu peaks tagama, et võetakse nõuetekohaselt arvesse liikmesriigi finantsstabiilsust, liidu finantsstabiilsust ja siseturgu. Kriisilahendusnõukogu liikmetel peaksid olema vajalikud teadmised pankade restruktureerimise ja maksejõuetuse alal.
- (40) Käesoleva määrusega antud õiguste kasutamise raames otsuste tegemisel või meetmete võtmisel tuleks nõuetekohaselt arvestada tähtsust, mis on siseturu jaoks ELi toimimise lepinguga ette nähtud asutamisoigusel, ja eelkõige, kui see on võimalik, mõju piiriülese tegevuse jätkumisele.
- (41) Pidades silmas kriisilahendusnõukogu ülesandeid ja kriisilahenduse eesmärke, mis hõlmavad avaliku sektori vahendite kaitset, tuleks ühtse kriisilahenduskorra tegevust rahastada osalevates liikmesriikides asutatud krediidiastutuste ja investeerimisühingute osamaksetest.
- (42) Kriisilahendusnõukogu, ning asjakohasel juhul nõukogu ja komisjon peaksid asendama direktiivi 2014/59/EL kohaselt määratud liikmesriikide kriisilahendusasutusi kõigis kriisilahendust käsitlevate otsuste tegemise protsessiga seonduvates aspektides. Nimetatud direktiivi kohaselt määratud liikmesriikide kriisilahendusasutused peaksid jätkama kriisilahendusnõukogu vastu võetud kriisilahendusskeemide rakendamisega seotud tegevust. Läbipaistvuse ja demokraatliku kontrolli tagamiseks ning liidu institutsioonide õiguste kaitsmiseks peaks kriisilahendusnõukogu olema kohustatud andma Euroopa Parlamendile ja nõukogule aru kõigist käesoleva määruse alusel tehtud otsustest. Samuti peaks läbipaistvuse ja demokraatliku kontrolli tagamise eesmärgil olema liikmesriikide parlamentidel teatavad õigused kriisilahendusnõukogu tegevuse kohta teabe saamiseks ja sellega dialoogi astumiseks.
- (43) Osaleva liikmesriigi parlament või tema pädev komisjon peaks saama kutsuda esimehe koos liikmesriigi kriisilahendusasutuse esindajaga osalema kõnealuse liikmesriigi krediidiastutuste ja investeerimisühingute kriisilahendust käsitlevas arutelus. Liikmesriikide parlamentide selline roll on asjakohane, arvestades võimalikku mõju, mida kriisilahenduse meetmed võivad avaldada riigi rahandusele, asutustele, nende klientidele ja töötajatele ning osalevate liikmesriikide turgudele. Esimees ja liikmesriikide kriisilahendusasutused peaksid reageerima sellistele kutsetele positiivselt ja liikmesriikide parlamentidega arvamusi vahetama.
- (44) Selleks et tagada ühesuguse lähenemisviisi kasutamine krediidiastutuste ja investeerimisühingute ning konsolideerimisgrupi puhul, peaks kriisilahendusnõukogul olema õigus koostada sellistele krediidiastutustele ja investeerimisühingutele ning konsolideerimisgruppidele pärast liikmesriikide pädevate asutuste ja liikmesriikide kriisilahendusastutustega konsulteerimist kriisilahenduse kavasad. Üldreeglina tuleks koostada konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavade kogu konsolideerimisgrupi jaoks ning nendes määratakse kindlaks meetmed seoses emaettevõtjaga ning kõigi konsolideerimisgruppi kuuluvate üksikute tütarettevõtjatega. Kriisilahenduse kavades tuleks võtta arvesse asjaomase konsolideerimisgrupi finants-, tehnilist ja äristruktuuri. Konsolideerimisgrupi ettevõtjate individuaalsete kriisilahenduse kavade koostamisel peaksid kriisilahendusnõukogu või vajaduse korral liikmesriigi kriisilahendusastutus võtma eesmärgiks saavutada võimalikult suur kooskõla ülejäänud konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavadega. Kriisilahendusnõukogu või vajaduse korral liikmesriigi kriisilahendusastutus peaks edastama kriisilahenduse kavade ja nende võimalikud muudatused pädevale asutusele, et hoida teda pidevalt kursis. Kriisilahendusnõukogu peaks hindama krediidiastutuste ja investeerimisühingute ning konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkust ning võtma meetmeid, mille eesmärk on kriisilahenduskõlblikkust välistavate asjaolude kõrvaldamine, kui sellised asjaolud esinevad. Kriisilahendusnõukogu peaks nõudma liikmesriigi kriisilahendusastutustelt, et see kohaldaks asjakohaseid meetmeid kriisilahenduskõlblikkust välistavate asjaolude kõrvaldamiseks, et tagada järjepidevus ning asjaomase krediidiastutuse või investeerimisühingu kriisilahenduskõlblikkus. Kriisilahenduse kavades sisalduva teabe tundlikkust arvestades tuleks nende kavade suhtes kohaldada käesolevas määruses sätestatud ametisaladuse hoidmise nõudeid.

- (45) Kriisilahenduse vahendite kohaldamisel ja kriisilahendusõiguste kasutamisel tuleks võtta arvesse proportsionaalsuse põhimõtet ja krediidasutuse või investeerimisühingu õigusliku vormi eripära.
- (46) Kriisilahenduse kavandamine on tõhusa kriisilahenduse oluline osa. Kriisilahendusnõukogul peaks seega olema õigus nõuda muudatuste tegemist krediidasutuse, investeerimisühingu või konsolideerimisgrupi struktuuris ja korralduses, et võtta meetmeid, mis on vajalikud ja proportsionaalsed, et vähendada või kõrvaldada kriisilahenduse vahendite kohaldamist pärssivad olulised asjaolud ning tagada asjaomaste ettevõtjate kriisilahenduskõlblikkus. Kõigi krediidasutuste ja investeerimisühingute võimaliku süsteemse olemuse tõttu on finantsstabiilsuse säilitamise seisukohast oluline, et kriisilahendusnõukogul või liikmesriikide kriisilahendusametitel oleks võimalik algtada iga krediidasutuse või investeerimisühingu puhul kriisilahendusmenetlus ning see lõpule viia. Selleks et järgida Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artiklis 16 sätestatud ettevõtlusvabaduse õigust, peaks kriisilahendusnõukogu kaalutlusõigus piirduma vaid sellega, mis on vajalik krediidasutuse või investeerimisühingu struktuuri või tegevuse lihtsustamiseks üksnes selleks, et parandada tema kriisilahenduskõlblikkust. Lisaks peaksid kõik sel eesmärgil kehtestatavad meetmed olema kooskõlas liidu õigusega. Meetmed ei tohiks olla ei otse ega kaudselt kodakondsuse alusel diskrimineerivad ning need peaksid olema põhjendatud ülimusliku avaliku huviga rakendada meetmeid finantsstabiilsuse säilitamiseks. Selle kindlaks tegemiseks, kas meede võeti avalikes huvides, peaks kriisilahendusnõukogul, kes tegutseb avalikes huvides, olema võimalik saavutada kriisilahenduse eesmärgid ilma, et teda takistataks kriisilahenduse vahendite kohaldamisel või talle käesoleva määrusega antud õiguste teostamisel. Samuti ei tohiks meede ületada eesmärkide saavutamiseks minimaalselt vajalikku. Võetava meetme määramisel peaks kriisilahendusnõukogu või asjakohasel juhul liikmesriigi kriisilahendusamet võtma arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1092/2010 ⁽¹⁾ loodud Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu hoiatusi ja soovitusi.
- (47) Kõigi krediidasutuste ja investeerimisühingute võimaliku süsteemse olemuse tõttu on ülioluline, et kriisilahendusnõukogul oleks, asjakohasel juhul koostöös liikmesriigi kriisilahendusametiga, võimalik võtta vastu kriisilahenduse kavasad, hinnata krediidasutuse, investeerimisühingu või konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkust ja võtta vajaduse korral meetmeid tegelemaks osalevate liikmesriikide krediidasutuste ja investeerimisühingute kriisilahenduskõlblikkust välistavate asjaoludega või nende kõrvaldamisega. Süsteemset oluliste krediidasutuste ja investeerimisühingute, sh direktiivi 2013/36/EL artiklis 131 osutatud krediidasutuste ja investeerimisühingute maksejõuetus kujutab endast märkimisväärset riski finantsturgude toimimisele ja võib mõjutada kahjulikult finantsstabiilsust. Kriisilahendusnõukogu peaks esmajärjekorras kehtestama nõuetekohaselt kriisilahenduse kavad nende süsteemset oluliste krediidasutuste ja investeerimisühingute jaoks ning hindama nende kriisilahenduskõlblikkust ja võtma kõik vajalikud meetmed, et tegeleda süsteemset olulise krediidasutuse või investeerimisühingu kriisilahenduskõlblikkust välistavate asjaoludega või need kõrvaldada, ilma et see piiraks tema sõltumatust ja kohustust kavandada kõikide tema pädevusalasse kuuluvate krediidasutuste ja investeerimisühingute kriisilahendust ja hinnata nende kriisilahenduskõlblikkust.
- (48) Kriisilahenduse kavad peaksid sisaldama töötajate esindajate teavitamise ja nendega konsulteerimise korda, asjakohasel juhul kogu kriisilahendusmenetluse vältel. Kui see on kohaldatav, tuleks siinkohal järgida kollektiivlepinguid või muud korda, mille on kehtestanud sotsiaalpartnerid, samuti liidu ja liikmesriigi õigust, mis käsitleb ametiühingute ja töötajate esindajate osalemist äriühingu restruktureerimise menetluses.
- (49) Seoses kriisilahenduse kavade koostamise kohustusega peaks kriisilahendusnõukogu või asjakohasel juhul liikmesriigi kriisilahendusamet võtma kriisilahenduse kavades ning juhul, kui ta kasutab oma kasutuses olevaid eri õigusi ja vahendeid, arvesse ettevõtja äritegevuse olemust, aktsionäride struktuuri, õiguslikku vormi, riskiprofiili, suurust ja õiguslikku staatust ning tema seotust teiste krediidasutuste, investeerimisühingute või finantsstabiilsusega üldiselt, tema tegevuse ulatust ja keerukust, kuulumist krediidasutuste või investeerimisühingute kaitsesüsteemi või muusse kooperatiivse vastastikuse solidaarsuse süsteemi ning seda, kas ettevõtja osutab mis tahes investeerimisele või tegeleb investeerimisega ning kas maksejõuetus ja sellele järgnev lõpetamine ja likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses avaldaks tõenäoliselt olulist negatiivset mõju finantsturgudele, muudele krediidasutustele ja investeerimisühingutele või rahastamistingimustele või majandusele laiemalt, tagades kriisilahenduskorra asjakohase ja proportsionaalse kohaldamise ning selle, et kriisilahenduse kavade ettevalmistamise kohustusega seotud halduskoormus oleks võimalikult väike. Kuigi direktiivi 2014/59/EL lisa A jaos täpsustatud sisu ja teabega kehtestatakse ilmse süsteemse tähtsusega ettevõtjate miinimumstandardid, on krediidasutuse- ja investeerimisühingupõhiselt lubatud kohaldada erinevaid või oluliselt vähem rangeid kriisilahenduse kavandamise ning teabenõudeid ja harvemast ajakohastamist kui kord aastas. Vähesel seotuse ja keerukusega väikeste ettevõtjate

⁽¹⁾ Euroopa parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1092/2010 finantsstabiilsuse makrotasandi usaldatavusjärelevalve kohta Euroopa Liidus ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu asutamise kohta (ELT L 331, 15.12.2010, lk 1).

puhul võib kriisilahenduse kava mahtu vähendada. Lisaks sellele tuleks kohaldada kriisilahenduskorda nii, et ei seataks ohtu finantsturgude stabiilsust. Olukordades, mida iseloomustavad ulatuslikumad probleemid või isegi kahtlused paljude ettevõtjate vastupidavuse suhtes, on eelkõige hädavajalik võtta arvesse iga üksiku ettevõtjaga seoses võetud meetmega kaasnevat finantsraskuste ülekandumise ohtu.

- (50) Kui direktiiviga 2014/59/EL on liikmesriigi kriisilahendusametuse puhul ette nähtud võimalus kohaldada lihtsustatud kohustusi või teha erandeid kriisilahenduse kavade koostamise nõudest, siis tuleks ette näha menetlus, mille kohaselt kriisilahendusnõukogu või vajaduse korral liikmesriigi kriisilahendusametuse saaks anda loa selliste lihtsustatud kohustuste kohaldamiseks.
- (51) Käesoleva määruse kohaldamisel ei peaks kriisilahendusnõukogu või asjakohasel juhul liikmesriigi kriisilahendusametuse keskasutusega seotud ettevõtja puhul selle kapitalistruktuuri silmas pidades olema kohustatud koostama eraldi kriisilahenduse kava pelgalt seetõttu, et keskasutus, millega ta on seotud, on EKP otsese järelevalve all. Konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavade puhul tuleks kavade koostamisel võtta spetsiaalselt arvesse kriisilahenduse meetmete võimalikku mõju kõikides liikmesriikides, kus konsolideerimisgrupp tegutseb.
- (52) Ühtne kriisilahenduskord peaks rajanema määruse (EL) nr 1024/2013 ja direktiivi 2014/59/EL õigusraamistikel. Seetõttu peaks kriisilahendusnõukogul olema õigus sekkuda varases etapis, kui ettevõtja finantsseisund või maksevõimelisus halveneb. Teave, mida kriisilahendusnõukogu saab selles etapis liikmesriigi kriisilahendusametusest või EKP-lt, on väga oluline otsuse tegemiseks meetmete kohta, mida ta võib võtta, et valmistuda asjaomase ettevõtja kriisilahenduseks.
- (53) Selle tagamiseks, et kriisilahenduse meetmeid oleks vajaduse korral võimalik võtta kiiresti, peaks kriisilahendusnõukogu koostöös EKPga või asjaomase liikmesriigi pädeva asutusega tähelepanelikult jälgima asjaomaste ettevõtjate olukorda ja seda, kuidas nad täidavad nende suhtes võetud võimalikku varase sekkumise meedet. Tehes kindlaks, kas erasektori tegevus võiks aidata krediitiasutuse ja investeerimisühingu maksejõuetust mõistliku aja jooksul ära hoida, peaks asjaomane ametiasutus võtma pädeva asutuse poolt kindlaks määratud aja jooksul arvesse rakendatud varase sekkumise meetmete tulemuslikkust.
- (54) Kriisilahendusnõukogu ning liikmesriikide kriisilahendusametused ja pädevad asutused, sh EKP, peaksid vajaduse korral sõlmima vastastikuse mõistmise memorandumid, milles kirjeldatakse üldiselt nende omavahelist koostööd nende vastavate liidu õiguse kohaste ülesannete täitmisel. Memorandum tuleks korrapäraselt läbi vaadata.
- (55) Otsuste tegemisel ja meetmete võtmisel, eelkõige seoses nii osalevates liikmesriikides kui ka mitteosalevates liikmesriikides asutatud ettevõtjatega, tuleks võtta arvesse ka võimalikku negatiivset mõju nendele liikmesriikidele, näiteks ohtu nende finantsturgude finantsstabiilsusele ja nendes liikmesriikides asutatud ettevõtjatele.
- (56) Selleks et finantsturgusid ja majandust minimaalselt häirida, tuleks kriisilahendusmenetlus lõpule viia lühikese ajaga. Hoiustajatele tuleks tagada juurdepääs vähemalt tagatud hoiustele nii ruttu kui võimalik, kuid igal juhul Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2014/49/EL⁽¹⁾ sätestatud tähtaegadega samade tähtaegade jooksul. Komisjonil peaks kogu kriisilahendusmenetluse kestel olema juurdepääs mis tahes teabele, mida ta peab vajalikuks, et teha kriisilahendusmenetluses informeeritud otsus.
- (57) Ettevõtja kriisilahendusmenetluse algatamise otsus tuleks teha enne, kui finantseerimisüksus on bilansi järgi maksevõimetu ja siis, kui tal on veel omakapitali. Kriisilahendusmenetlus tuleks algatada pärast seda, kui tehakse kindlaks, et krediitiasutus ja investeerimisühing on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv ja ükski alternatiivne erasektori poolne meede ei aitaks krediitiasutuse ja investeerimisühingu maksejõuetust mõistliku aja jooksul ära hoida. Asjaolu, et ettevõtja ei vasta tegevusloa nõuetele, ei tohiks iseenesest õigustada kriisilahendusmenetluse algatamist, eelkõige juhul, kui ettevõtja säilitab või tõenäoliselt säilitab jätkusuutlikkuse. Ettevõtjat

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/49/EL hoiuste tagamise skeemide kohta (ELT L 173, 12.6.2014, lk 149).

tuleks käsitada maksejõuetuna või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävana, kui ta rikub või lähiajal tõenäoliselt rikub tegevusloa jätkuva kehtivusele seatud nõudeid, kui ettevõtja vara ei kata tema kohustusi või lähiajal tõenäoliselt ei kata tema kohustusi, kui ettevõtja ei suuda või lähiajal tõenäoliselt ei suuda võlausaldajate nõudeid nende sissenõutavaks muutumisel rahuldada või kui ettevõtja vajab erakorralist avaliku sektori finantstoetust, välja arvatud käesolevas määruses sätestatud eriomastel juhtudel. Vajadus keskpanga erakorralise likviidsusabi järele ei peaks iseenesest olema tingimus, millega saaks piisavalt tõendada, et ettevõtja ei suuda või lähitulevikus tõenäoliselt ei suuda oma võlausaldajate nõudeid nende sissenõutavaks muutumisel tasuda. Kui sellise abi tagaks riik, kohaldataks sellist abi kasutava ettevõtja suhtes riigiabi eeskirju. Selleks et säilitada finantsstabiilsus, eelkõige süsteemse likviidsuspuudujäägi korral, ei tohiks keskpankade antavad riigigarantiid likviidsusvahenditele või riigigarantiid, mida antakse äsja võetud kohustustele liikmesriigi majanduses tõsiste häirete likvideerimiseks, käivitada kriisilahendusraamistiku kohaldamist, juhul kui on täidetud teatavad tingimused. Riigigarantiimeetmed tuleks eelkõige heaks kiita riigiabi raamistiku alusel ning need ei tohiks moodustada laiema abipaketi osa, samuti tuleks garantiimeetmete rakendamist ajaliselt rangelt piirata. Omakapitalinõuete tagamine liikmesriikide poolt peaks olema keelatud.

Garantii andmisel peaks liikmesriik tagama, et ettevõtja maksab garantii eest piisavat hüvitist. Lisaks ei tohiks erakorralise avaliku sektori finantstoetuse andmine käivitada kriisilahendust, kui liikmesriik omandab ettevaatusabinõuna osaluse omakapitalinõudeid täitvas ettevõtjas, k.a riigi omandis olevas ettevõtjas. See võib juhtuda näiteks siis, kui ettevõtjalt nõutakse täiendava kapitali kaasamist tingituna stsenaariumipõhise stressitesti või makrotasandi usaldatavusjärelvalvet teostavate ametiasutuste tehtud samaväärse testi tulemustest, mis sisaldab finantsstabiilsuse hoidmise nõuet süsteemse kriisi tingimustes, kuid ettevõtja ei ole suuteline kapitali eraviisiliselt turgudelt kaasama. Ettevõtjat ei tuleks käsitada maksejõuetuna või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävana üksnes selle alusel, et enne käesoleva määruse jõustumist anti talle erakorralist avaliku sektori finantstoetust. Keskpankade võimaldatav juurdepääs likviidsusvahenditele, k.a erakorraline likviidsusabi, võib olla riigiabi raamistiku kohaselt riigiabi.

- (58) Maksejõuetu ettevõtja lõpetamine ja likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses võib ohustada finantsstabiilsust, põhjustada katkestusi oluliste teenuste osutamises ning nõrgendada hoiustajate kaitset. Sellisel juhul on kriisilahenduse vahendite kasutamiseks olemas avalik huvi. Kriisilahenduse eesmärgid peaksid seepärast olema oluliste finantsteenuste jätkamise tagamine, finantssüsteemi stabiilsuse säilitamine, moraalariski vähendamine, vähendades sõltuvust maksejõuetutele ettevõtjatele antavast avaliku sektori finantstoetusest, ning hoiustajate kaitse.
- (59) Siiski tuleks alati kaaluda maksejõuetu ettevõtja lõpetamist ja likvideerimist tavalises maksejõuetusmenetluses, enne kui võetakse vastu otsus tema säilitamise kohta tegevust jätkava ettevõtte. Maksejõuetut ettevõtjat tuleks säilitada tegevust jätkava ettevõtte finantsstabiilsuse eesmärgil ja kasutades võimalikult suurel määral erasektori vahendeid. Seda oleks võimalik saavutada ettevõtja võõrandamise teel erasektorist pärit omandajale või ühinemise teel erasektorist pärit omandajaga, tema kohustuste allahindamise teel või võlgade konverteerimise teel omakapitaliks rekaptaliseerimise eesmärgil.
- (60) Kriisilahendusnõukogu, nõukogu ja komisjon peaksid kriisilahendusõigusi käsitlevate otsuste tegemisel või ettevalmistamisel tagama, et kriisilahenduse meetmed võetakse kooskõlas teatavate põhimõtetega, sealhulgas kooskõlas põhimõttega, et aktsionärid ja võlausaldajad katavad asjakohase osa kahjumist, et juhtkond tuleks välja vahetada, et ettevõtja kriisilahenduse kulud viiakse miinimumini ning et sama nõuete rahuldamisjärguga võlausaldajaid koheldakse ühtmoodi. Eelkõige, kui ühe ja sama nõuete rahuldamisjärguga võlausaldajaid koheldakse kriisilahenduse meetmete kontekstis erinevalt, peaks erinev kohtlemine olema põhjendatud avaliku huviga ega tohiks olla ei otse ega kaudselt diskrimineeriv kodakondsuse alusel.
- (61) Aktsionäride ja võlausaldajate õiguste kitsendamine peaks olema kooskõlas harta artikliga 52. Seepärast tuleks kriisilahenduse vahendeid rakendada ainult nende ettevõtjate suhtes, mis on maksejõuetud või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävad, ning ainult sel juhul, kui see on vajalik finantsstabiilsuse eesmärgil, lähtuvalt avalikust huvist. Eelkõige tuleks kriisilahenduse vahendeid kohaldada juhul, kui ettevõtjat ei ole võimalik lõpetada ja likvideerida tavalises maksejõuetusmenetluses finantssüsteemi destabiliseerimata ning kui meetmeid on vaja võtta selleks, et tagada süsteemselt tähtsate funktsioonide kiire üleandmine ja jätkuv toimimine, ning kui puudub põhjendatud ootus, et mõni alternatiivne erasektoripoolne lahendus, sealhulgas kapitali suurendamine olemasolevate aktsionäride või kolmanda isiku poolt, oleks piisav, et taastada ettevõtja täielik jätkusuutlikkus.

- (62) Sekkumine omandiõigustesse ei tohiks olla ebaproportsionaalne. Selle tagajärjel ei peaks mõjutatud aktsionärid ega võlausaldajad kahjumit katma suuremas ulatuses, kui nad oleksid katnud siis, kui ettevõtja oleks samal ajal, kui tehti otsus kriisilahenduse meetmete võtmise kohta, lõpetatud ja likvideeritud. Kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu vara osalise üleandmise korral erasektorist pärit omandajale või sildpan-gale tuleks järelejäanud osa sellest krediidasutusest või investeerimisühingust lõpetada ja likvideerida tavalises maksejõuetusmenetluses. Ettevõtja aktsionäride ja võlausaldajate kaitsmiseks likvideerimismenetluses peaks neil olema õigus saada oma nõuete eest tasutud maksega, mis on vähemalt sama suur kui see, mille nad oleksid hinnanguliselt saanud juhul, kui kogu ettevõtja oleks lõpetatud ja likvideeritud tavalises maksejõuetusmenetluses.
- (63) Selleks et kaitsta aktsionäride ja võlausaldajate õigusi, tuleks kehtestada selged kohustused seoses kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu vara ja kohustuste hindamisega ning käesoleva määru-sega nõutavatel juhtudel sellise kohtlemise hindamisega, mille osaliseks aktsionärid ja võlausaldajad oleksid saanud juhul, kui ettevõtja oleks lõpetatud ja likvideeritud tavalises maksejõuetusmenetluses. Hindamist peaks olema võimalik alustada juba sekkumise varases etapis. Enne kriisilahenduse meetme võtmist tuleks ettevõtja vara ja kohustusi õiglaselt, konservatiivselt ja realistlikult hinnata. Sellise hindamise suhtes tuleks kaebeõigust kohaldada ainult koos kriisilahendusotsusega. Lisaks tuleks käesoleva määrusega nõutavatel juhtudel teha pärast kriisilاهندuse vahendite kohaldamist tagasivaateline võrdlus, et hinnata, kuidas on aktsionäre ja võlausaldajaid koheldud tegelikult ja kuidas oleks neid koheldud tavalises maksejõuetusmenetluses. Kui tehakse kindlaks, et aktsionäride ja võlausaldajate nõuded on rahuldatud määral, mis on väiksem kui tavalises maksejõuetusmenetluses nõuete rahu-ldamise määr, peaks neil olema õigus saada käesoleva määrusega nõutavatel juhtudel vahe ulatuses hüvitist. Kui see vahe on olemas, tuleks see vajaduse korral maksta välja käesoleva määruse kohaselt asutatavast fondist.
- (64) On tähtis, et ettevõtja maksejõuetuse korral tunnustataks kahjumit. Maksejõuetute ettevõtjate vara ja kohustuste hindamine peaks põhinema õiglastel, usaldusväärsetel ja realistlikel eeldustel kriisilahenduse vahendite rakenda-mise hetkel. Ettevõtja finantsseisundi hindamine ei tohiks siiski kuidagi mõjutada kohustuste väärtust. Küsimuse pakilisust arvestades peaks kriisilahendusnõukogul olema võimalik teostada maksejõuetu ettevõtja vara või kohus-tuste kiirhindamine. See hindamine peaks olema esialgne ning kehtima hetkeni, kui on läbi viidud sõltumatu hindamine.
- (65) Kriisilahendusmenetluse objektiivsuse ja kindluse tagamiseks on vaja sätestada see, millises järjekorras tuleks alla hinnata või konverteerida võlausaldajate tagamata nõudeid kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu vastu. Selleks et piirata ohtu, et võlausaldajad katavad suurema kahjumi, kui nad oleksid katnud juhul, kui krediidasutus või investeerimisühing oleks lõpetatud ja likvideeritud tavalises maksejõuetusme-netluses, peaks sätestatav järjekord olema kohaldatav nii tavalises maksejõuetusmenetluses kui ka kriisilahendusmenetluses toimuva allahindamise või konverteerimise korral. See lihtsustaks ka võlgnevuste väärtuse väljaselgita-mist.
- (66) Kriisilahendusnõukogu peaks tegema otsuse üksikasjaliku kriisilahendusskeemi kohta. Asjaomased kriisilahenduse vahendid peaksid hõlmama ettevõtte võõrandamist, sildasutuse vahendit, kohustuste ja nõudeõiguste teisendamist ning vara eraldamist, mis on samuti ette nähtud direktiiviga 2014/59/EL. Skeem peaks võimaldama hinnata, kas kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise tingimused on täidetud.
- (67) Kriisilahenduse meetmete võtmisel peaks kriisilahendusnõukogu võtma arvesse ja järgima kriisilahenduse kavades ettenähtud meetmeid, välja arvatud juhul, kui kriisilahendusnõukogu leiab juhtumi asjaolusid arvestades, et kriisi-lahenduse eesmärged on võimalik saavutada palju tulemuslikumalt meetmetega, mis ei ole kriisilahenduse kavades ette nähtud.
- (68) Kriisilahenduse vahendid peaksid hõlmama õigust võõrandada kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu ettevõtte või aktsiad, moodustada sildasutus, eraldada maksejõuetuse äärel ettevõtja tootlik vara ebatõhusast või alatootlikust varast ning teisendada maksejõuetuse äärel ettevõtja aktsionäride ja võlausalda-jate kohustused ja nõudeõigused.

- (69) Kui kriisilahenduse vahendeid on kasutatud ettevõtja süsteemselt oluliste teenuste või jätkusuutliku äritegevuse üleandmiseks maksevõimelisele ettevõtjale, nt erasektorist pärit omandajale või sildasutusele, tuleks selle ettevõtja järelejääv osa lõpetada ja likvideerida.
- (70) Ettevõtte võõrandamise vahend peaks võimaldama ettevõtja või tema äritegevuse osade võõrandamist ühele või mitmele omandajale ilma aktsionäride nõusolekuta.
- (71) Kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu vara või kohustuste üleandmisest ettevõtte võõrandamise teel tekkinud mis tahes puhastulu peaks saama likvideerimismenetlusse jäetud ettevõtja. Kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu poolt emiteeritud omandiõiguse instrumentide üleandmisest ettevõtte võõrandamise kui kriisilahenduse vahendi rakendamisel tekkiva puhastulu peaksid saama kõnealuste omandiõiguse instrumentide omanikud. Tulu arvutamisel tuleks sellest maha arvata ettevõtja maksejõuetuse ja kriisilahenduse tõttu tekkinud kulud.
- (72) Vara eraldamise vahend peaks võimaldama ametiasutustel kanda kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu vara, õigused või kohustused eraldi ettevõtjale. Seda vahendit tohiks kasutada ainult koos teiste vahenditega, et vältida maksejõuetuse äärel ettevõtja ebaõiglast konkurentsieelist.
- (73) Tulemuslik kriisilahenduskord peaks minimeerima maksejõuetuse äärel ettevõtja kriisilahenduskulud maksumaksjate jaoks. Samuti peaks see tagama, et süsteemsete ettevõtjate kriisilahendusmenetluse lõpuleviimine ei ohustaks finantsstabiilsust. Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendiga saavutatakse see eesmärk siis, kui tagatakse, et maksejõuetuse äärel ettevõtja aktsionärid ja võlausaldajad katavad asjakohase kahjumi ning nende kanda jääb ka asjakohane osa ettevõtja maksejõuetusest tingitud kuludest. Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahend innustab seega krediidasutuste ja investeerimisühingute aktsionäre ja võlausaldajaid ettevõtja seisundit tavapärastes oludes rohkem jälgima. See vastab samuti finantsstabiilsuse nõukogu soovitusetele, et kriisilahenduse raamistikku on vaja lisada õiguskorras sätestatud võlgade allahindamise ja konverteerimise õigused, mida saaks kasutada täiendava valikuna koos teiste kriisilahenduse vahenditega.
- (74) Selleks et tagada piisav paindlikkus võlausaldajate kanda jääva kahjumi määramisel mitmesugustes eri olukordades, on asjakohane, et kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit saaks kasutada nii juhul, kui eesmärk on viia maksejõuetuse äärel ettevõtja kriisilahendus läbi nii, et ta jätkab igapäevast majandustegevust, kui on tõenäoline, et tema jätkusuutlikkus on võimalik taastada, kui ka juhul, kui süsteemselt olulised teenused antakse üle sildasutusele ning ülejäänud osa ettevõtjast lõpetab tegevuse ja likvideeritakse.
- (75) Kui kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit kohaldatakse eesmärgiga taastada maksejõuetuse äärel ettevõtja kapital, võimaldamaks tal jätkata ettevõtte igapäevast majandustegevust, peaks kriisilahendusega kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise abil kaasnema juhtkonna väljavahetamine, välja arvatud juhul, kui juhtkonna säilitamine on asjakohane ja vajalik kriisilahenduse eesmärkide täitmiseks, ning ettevõtja ja selle tegevusvaldkondade järgnev restruktureerimine viisil, mis oleks suunatud ettevõtja maksejõuetuse põhjustele. Selline restruktureerimine tuleks läbi viia ettevõtte reorganiseerimise kava elluviimise kaudu. Vajaduse korral peaksid sellised kavad olema kooskõlas restruktureerimiskavaga, mille ettevõtja peab liidu riigiabi raamistiku alusel esitama komisjonile. Eelkõige peaks kava lisaks meetmetele, mille eesmärk on taastada ettevõtja pikaajaline elujõulisus, hõlmama meetmeid, millega piiratakse abi suurust minimaalse koormuse jagamisega, ning meetmeid konkurentsimoonutuste piiramiseks.
- (76) Nõudeõiguste teisendamise vahendit ei ole asjakohane kohaldada nõuete suhtes niivõrd, kuivõrd need on tagatud, tagatisega kaetud või muul moel garanteeritud. Selleks et tagada, et kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahend oleks tulemuslik ja saavutaks oma eesmärgid, on siiski soovitatav, et seda võiks rakendada sedavõrd mitmesugustele maksejõuetuse äärel ettevõtja tagamata kohustustele kui võimalik. Sellest hoolimata on asjakohane välistada teatud liiki tagamata kohustused selliste kohustuste hulgast, mille suhtes saaks kohaldada kohustuste teisendamise vahendit. Tagatud hoiuste omanike kaitsmiseks ei tohiks kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit kohaldada hoiuste suhtes, mis on kaitsitud direktiivi 2014/49/EL kohaselt. Kriitiliste funktsioonide täitmise jätkuvuse tagamiseks ei tohiks kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit kohaldada maksejõuetuse äärel ettevõtja töötajate ees olevate teatavate kohustuste suhtes ega äritegevuses tekkinud nõuete suhtes, mis on seotud kaupade ja teenustega, mis on ettevõtja igapäevaseks toimimiseks kriitilise tähtsusega. Selleks et austada pensioniõigusi ja kaitsta pensioni usaldusfondidele ja usaldusisikutele võlgnetavaid pensionisummasid, ei tohiks

kohustuste teisendamise vahendit kohaldada maksejõuetuse äärel ettevõtja pensioniskeemi ees olevate kohustuste suhtes, välja arvatud kohustused seoses muutuva suurusega pensionihüvitistega, mis ei tulene kollektiivlepingust. Finantsraskuste süsteemse ülekandumise riski vähendamiseks ei tohiks kohustuste teisendamise vahendit kohaldada maksesüsteemides osalemisest tulenevate kohustuste suhtes, mille tähtajani on jäänud vähem kui seitse päeva, või ettevõtjate, välja arvatud samasse konsolideerimisgruppi kuuluvate ettevõtjate ees olevate kohustuste suhtes, mille esialgne tähtaeg on lühem kui seitse päeva.

- (77) Teatavatel juhtudel peaks olema võimalik jätta kohustused teisendamata või jätta teisendamisest välja osaliselt, sealhulgas juhul, kui niisuguste kohustuste teisendamine ei ole võimalik mõistliku aja jooksul, kui väljajätmine on rangelt vajalik ning proportsionaalne, et saavutada kriitiliste funktsioonide täitmise ja põhiariliinide jätkamine, või kui kohustuste teisendamise vahendi kohaldamine kohustuste suhtes põhjustaks väärtuse vähenemise, nii et teiste võlausaldajate kaetav kahjum oleks suurem kui juhul, kui kõnealuseid kohustusi ei jäetaks teisendamata. Samuti peaks olema võimalik jätta kohustused teisendamata või teisendamisest osaliselt välja jätta, kui see on vajalik selleks, et hoida ära finantsraskuste ülekandumine ja finantsiline ebastabiilsus, mis võib põhjustada tõsiseid häireid liikmesriigi majanduses. Kriisilahendusnõukogu või vajaduse korral liikmesriigi kriisilahendusamet peaks selle hindamise käigus kaaluma tagajärgi, mis kohustuste võimalikul teisendamisel võivad olla seoses kohustustega, mis tulenevad füüsiliste isikute ja mikro-, väikeste ning keskmise suurusega ettevõtjate kõlblikest hoiustest, mis on suuremad, kui on tagatud direktiiviga 2014/49/EL.
- (78) Viidatud erandite kohaldamisel võib suurendada muude kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise taset, et võtta arvesse teisendamata jätmise ulatust, tingimusel et järgitakse põhimõtet, et ühegi võlausaldaja olukord ei tohi kujuneda halvemaks kui tavalises maksejõuetusmenetluses. Kui kahju ei saa edasi kanda teistele võlausaldajatele, võib fondist teha makse kriisilahendusmenetluses olevale krediitiasutusele või investeerimisühingule, kui on täidetud teatavad ranged tingimused, muu hulgas nõue, et kahjum, mis moodustab vähemalt 8 % kohustuste summast kokku (k.a omavahendid), on juba teisendatud, ning fondi kaudu rahastamise piirmääraks on kas 5 % kohustuste summast kokku (k.a omavahendid) või kriisilahendusefondi kasutuses olevatest rahalistest vahenditest ja summast, mis kuulub kogumisele kolme aasta jooksul *ex post* osamaksetest, olenevalt sellest, kumb on väiksem.
- (79) Erandjuhtudel, kui kohustused on jäetud teisendamata ning kohustuste asemel on kohustuste teisendamisse panustamiseks kasutatud fondi kuni lubatava piirmäärani, peaks kriisilahendusnõukogul olema võimalik otsida alternatiivseid rahastamisviise.
- (80) Kõigi kohustuste teisendamise miinimummäärana käesolevas määruses viidatud 8 % kõikidest kohustustest tuleks arvutada käesoleva määruse kohaselt tehtava hindamise alusel. Varasemat kahjumit, mille aktsionärid on juba katnud omavahendite vähendamise abil enne nimetatud hindamist, ei tohiks selle protsendimäära hulka arvata.
- (81) Kuna tagatud hoiuste omanike kaitse on üks kriisilahenduse kõige tähtsamaid eesmärke, ei tohiks kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit tagatud hoiuste suhtes kohaldada. Hoiuste tagamise skeem aitab siiski kriisilahendust rahastada, kattes kahjumi puhaskahjumi ulatuses määral, nagu see oleks talle tekkinud pärast hoiustajatele hüvitiste väljamaksmist tavalises maksejõuetusmenetluses. Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise õiguste kasutamise tagamiseks hoiustajatele jätkuvalt juurdepääs oma hoiustele vähemalt tagatud summa ulatuses, mis on peamine põhjus, miks hoiuste tagamise skeem loodi. Kui kõnealuseid skeme sellistel juhtudel ei kaasataks, tähendaks see ebaõiglast eelist ülejäänud võlausaldajate ees, kelle suhtes kriisilahendusamet kasutab oma õigusi.
- (82) Juhul kui hoiused antakse ettevõtja kriisilahenduse raames teisele ettevõtjale üle, ei tohiks hoiustajad olla kindlustatud suuremas mahus kui tagatud summa, mis on sätestatud direktiivis 2014/49/EL. Seepärast peaksid nõuded seoses hoiustega, mis on jäetud kriisilahendusmenetluses olevasse krediitiasutusse või investeerimisühingusse, olema piiratud üleantud summa ja direktiivis 2014/49/EL sätestatud tagatud summa vahega. Kui üleantud hoiuste summa on tagatud summast suurem, ei tohiks hoiustajal olla õigust esitada hoiuste tagamise skeemi vastu nõuet seoses hoiustega, mis jäid kriisilahendusmenetluses olevale krediitiasutusele või investeerimisühingule.
- (83) Selleks et hoida ära see, et ettevõtjad liigitavad oma kohustused sellisel viisil, mis mõjutab kohustuste teisendamise vahendi tulemuslikkust, on asjakohane ette näha, et ettevõtjad peaksid kogu aeg vastama omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudele, mille suhtes võidakse kohaldada kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit, mida väljendatakse protsendina ettevõtja kõikidest kohustustest ja omavahenditest.

- (84) Konsolideerimisgrupi omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kindlaksmääramisel tuleks võtta vastu nn ülalt alla lähenemisviis. Selle lähenemisviisiga tunnistatakse ühtlasi, et kriisilahenduse meetet kohaldatakse iga üksiku juriidilise isiku tasandil ning et on imperatiivne, et kahjumi tekkimise korral lokaliseeritakse kahjumi katmise võime konsolideerimisgrupi selles ettevõtjas, kus kahjum tekib, või on sellele kättesaadav. Selleks tuleks tagada, et konsolideerimisgrupi sees jaotatakse kahjumi katmise võime vastavalt konsolideerimisgrupi moodustavate juriidiliste isikute riski tasemele. Iga üksiku tüürettevõtja puhul vajalikku omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet tuleks hinnata eraldi. Lisaks tuleks tagada, et kogu kapital ja kohustused, mida võetakse omavahendite ja kõlblike kohustuste konsolideeritud miinimumnõude arvestamisel arvesse, asuvad ettevõtjates, kus tõenäoliselt võib kahjum tekkida või mis mõnel muul põhjusel peavad kahjumi katma.

Käesoleva määrusega tuleks võimaldada korraga mitme või üksnes ühe isiku suhtes kriisilahenduse algatamist. Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuded peaksid kajastama kriisilahenduse strateegiat, mis on kriisilahenduse kava järgi kohane konsolideerimisgrupile. Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmist tuleks eelkõige nõuda konsolideerimisgrupi asjaomasel tasandil, mis kajastaks kriisilahenduse kavas sisalduvat korraga mitme või üksnes ühe isiku suhtes kriisilahenduse algatamist, pidades silmas asjaolu, et võib esineda asjaolusid, mille puhul kasutatakse kavas sisalduvast erinevat lähenemisviisi, kuna see võimaldaks näiteks saavutada kriisilahenduse eesmärgid tõhusamalt. Sellega seoses peaksid kõigi konsolideerimisgrupi ettevõtjate suhtes kehtima igal ajal ranged omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuded, et hoida ära finantsriskuste ülekandumise ja hoiuste väljavoolu oht, olenemata sellest, kas grupp on teinud valiku kriisilahenduse algatamiseks ühe või mitme isiku suhtes.

- (85) Parim kriisilahendusmeetod tuleks valida sõltuvalt juhtumi asjaoludest ja selleks peaksid olema kättesaadavad kõik direktiiviga 2014/59/EL ette nähtud kriisilahendusvahendid. Kriisilahenduskeemi üle otsustamisel peaksid kriisilahendusnõukogu, nõukogu ja komisjon nii palju kui võimalik vastavalt valima skeemi, mis on fondi jaoks kõige odavam.
- (86) Direktiiviga 2014/59/EL antakse liikmesriikide kriisilahendusasutustele kapitaliinstrumentide allahindamise ja konverteerimise õigus, kuna kapitaliinstrumentide allahindamise ja konverteerimise tingimused võivad langeda kokku kriisilahenduse eeltingimustega ning sel juhul tuleb hinnata, kas üksnes kapitaliinstrumentide allahindamine ja konverteerimine on piisav asjaomase ettevõtja finantsseisundi usaldusväärsuse taastamiseks või tuleb lisaks võtta kriisilahenduse meetmeid. Üldjuhul võetakse neid kriisilahenduse raames. Kriisilahendusnõukogu peaks komisjoni ja vajaduse korral nõukogu järelevalve all asendama liikmesriikide kriisilahendusasutusi ka selles funktsioonis ja seega tuleks talle anda õigus hinnata, kas kapitaliinstrumentide allahindamise ja konverteerimise eeltingimused on täidetud, ning otsustada, kas algatada ettevõtja kriisilahendusmenetlus, kui kriisilahenduse eeltingimused on samuti täidetud.
- (87) Kriisilahenduse meetmete tulemuslikkus ja ühetaolisus peaks olema tagatud kõigis osalevates liikmesriikides. Juhul kui liikmesriigi kriisilahendusasutus ei ole rakendanud ega järginud kriisilahendusnõukogu käesoleva määruse kohast otsust või on rakendanud seda viisil, mis ohustab mõnda kriisilahenduse eesmärki või kriisilahenduse kava tulemuslikku rakendamist, tuleks kriisilahendusnõukogule anda õigus anda teisele isikule üle kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu teatavad õigused, vara ja kohustused, nõuda selliste võlainstrumentide konverteerimist, mis sisaldavad lepingulist tingimust konverteerimiseks teatavate asjaolude korral, või võtta vajalikke meetmeid asjaomast kriisilahenduse eesmärki ähvardava ohu tõhusaks ärahoidmiseks. Tuleks välistada liikmesriigi kriisilahendusasutuse igasugune meede, mis võiks pärssida või mõjutada kriisilahendusnõukogu õiguste kasutamist või ülesannete täitmist.
- (88) Käesolevat määrust kohaldavad ettevõtjad, organid ja ametiasutused peaksid tegema omavahel koostööd vastavalt aluslepingutes sätestatud lojaalse koostöö kohustusele.
- (89) Ühtse kriisilahenduskorra tõhususe suurendamiseks peaks kriisilahendusnõukogu tegema tihedat koostööd Euroopa Pangandusjärelevalvega igas olukorras. Vajaduse korral peaks kriisilahendusnõukogu tegema koostööd ka

Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1094/2010 ⁽¹⁾ loodud Euroopa Järelevalveasutusega (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) (edaspidi „Euroopa Kindlustusjärelevalve”) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1095/2010 ⁽²⁾ loodud Euroopa Järelevalveasutusega (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve) (edaspidi „Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve”) ning muude asutustega, mis moodustavad Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemi. Lisaks peaks kriisilahendusnõukogu tegema tihedat koostööd EKPga ja muude asutustega, kellele on antud õigused teostada ettevõtjate järelevalvet ühtse järelevalvemehhanismi raames, eelkõige konsolideerimisgrupi puhul, kes on EKP konsolideeritud järelevalve all. Selleks et tulemuslikult juhtida maksejõuetuse äärel pankade kriisilahendusmenetlust, peaks kriisilahendusnõukogu tegema koostööd liikmesriikide kriisilahendusasutustega kriisilahendusmenetluse kõigis etappides. Seega ei ole kõnealune koostöö liikmesriikide kriisilahendusasutustega vajalik mitte ainult kriisilahendusnõukogu kriisilahendusotsuste rakendamiseks, vaid ka enne mis tahes kriisilahendusotsuse vastuvõtmist kriisilahenduse kavandamise või varase sekkumise etapis. Kriisilahendusnõukogul peaks olema võimalik teha koostööd asjaomaste kriisilahendusasutustega ja otsest või kaudset riiklikku finantsabi rahastavate vahenditega.

- (90) Kriisilahenduse vahendite rakendamisel ja kriisilahendusõiguste kasutamisel peaks kriisilahendusnõukogu liikmesriikide kriisilahendusasutustelt nõudma, et nad tagaksid asjaomaste ettevõtjate töötajate esindajate teavitamise ja nendega vajaduse korral konsulteerimise, nagu on sätestatud direktiivis 2014/59/EL.
- (91) Kuna kriisilahendusnõukogu asendab osalevate liikmesriikide kriisilahendusasutusi kriisilahendusotsuste tegemisel, peaks kriisilahendusnõukogu neid asutusi seoses kriisilahendufunktsioonidega asendama ka koostöös mitteosalevate liikmesriikidega, sh direktiivis 2014/59/EL osutatud kriisilahenduskolleegiumidega.
- (92) Kuna paljud krediidasutused ja investeerimisühingud tegutsevad mitte ainult liidus, vaid ka rahvusvahelisel tasandil, tuleb tõhusa kriisilahenduskorraga kindlaks määrata asjaomaste kolmandate riikide ametiasutustega tehtava koostöö põhimõtted. Toetust kolmandate riikide ametiasutustele tuleks anda kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artiklis 88 sätestatud õigusraamistikuga. Sidusa lähenemisviisi tagamiseks kolmandate riikide suhtes tuleks võimalikult suurel määral vältida seda, et osalevates liikmesriikides võetakse vastu lahknevaid otsuseid kolmandates riikides selliste krediidasutuste, investeerimisühingute või emettevõtjate suhtes läbiviidavate kriisilahendusmenetluste tunnustamise suhtes, mille tütarettevõtjad või muu vara ja õigused või kohustused asuvad osalevates liikmesriikides. Kriisilahendusnõukogul peaks seetõttu olema võimalik nimetatud küsimuses soovitusi anda.
- (93) Oma ülesannete tulemuslikuks täitmiseks peaks kriisilahendusnõukogul olema asjakohane uurimispädevus. Kriisilahendusnõukogul peaks olema õigus nõuda kogu vajalikku teavet kas liikmesriikide kriisilahendusasutuste kaudu või otse, olles neid sellest eelnevalt teavitanud, ning viia läbi uurimisi ja kohapealseid kontrolle, vajaduse korral koostöös liikmesriikide pädevate asutustega, kasutades EKP-le ja liikmesriikide pädevatele kättesaadavat kogu teavet. Kriisilahenduse raames peaks kriisilahendusnõukogu saama läbi viia kohapealseid kontrolle, et tagada, et otsuseid tehakse täielikult täpse teabe põhjal, ja tõhusalt jälgida, kuidas liikmesriikide kriisilahendusasutused meetmeid rakendavad.
- (94) Tagamaks, et kriisilahendusnõukogul on juurdepääs kogu asjaomasele teabele, ei tohiks asjaomased ettevõtjad ega nende töötajad ega kolmandad isikud, kellele asjaomased ettevõtjad oma ülesanded või tegevused allhanke korras on üle andnud, tugineda ametisadaluse hoidmise nõuetele selleks, et vältida teabe avaldamist kriisilahendusnõukogule. Ka ei tohiks niisuguse teabe avaldamist kriisilahendusnõukogule käsitada ametisadaluse hoidmise nõuete rikkumisena.
- (95) Selleks et tagada ühtse kriisilahenduskorra raames vastu võetud otsuste täitmine, tuleks nende täitmata jätmise korral kohaldada proportsionaalseid ja hoiatavaid rahatrahve. Kriisilahendusnõukogul peaks olema õigus kohaldada ettevõtjate suhtes, kes ei täida neile suunatud kriisilahendusnõukogu otsuseid, rahatrahve või korrapäraseid karistusmaksleid.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1094/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/79/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 48).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1095/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/77/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 84).

- (96) Kui liikmesriigi kriisilahendusamet raskendab kriisilahenduskorra õigusnorme, jättes kasutamata talle siseriikliku õigusega antud õiguse kriisilahendusnõukogu juhiste rakendamiseks, võib asjaomane liikmesriik olla kohustatud hüvitama kooskõlas asjaomase kohtupraktikaga mis tahes kahju, mis on tekitatud üksikisikutele, sealhulgas vajaduse korral kriisilahendusmenetluses olevale krediitiasutusele või investeerimisühingule või konsolideerimisgrupile või kõnealuse ettevõtja või konsolideerimisgrupi mis tahes osa võlausaldajale mis tahes liikmesriigis.
- (97) Kriisilahendusnõukogul peaks oma täieliku sõltumatuse ja iseseisvuse tagamiseks olema omaette eelarve, mille tulud saadakse osalevate liikmesriikide krediitiasutuste ja investeerimisühingute kohustuslikest osamaksetest. Tuleks kehtestada asjakohased õigusnormid, mis käsitlevad kriisilahendusnõukogu eelarvet, eelarve koostamist, selliste sise-eeskirjade vastuvõtmist, millega määratakse kindlaks eelarve vastuvõtmise ja täitmise kord, ning raamatupidamise sise- ja välisauditit.
- (98) Käesoleva määrusega ei tohiks piirata liikmesriikide võimet kehtestada liikmesriikide kriisilahendusametite halduskulude katmiseks lõive või tasusid.
- (99) Osalevad liikmesriigid on leppinud ühiselt kokku, et mitteosalevale liikmesriigile hüvitatakse kohe koos intressiga summad, mida mitteosalev liikmesriik on maksnud omavahenditest selleks, et kasutada liidu eelarvevahendeid käesoleva määruse kohaste ülesannete täitmisega seotud lepinguväliste kohustuste ja nendega seotud kulude katmiseks. Osalevad liikmesriigid on sõlminud selle kohustuse täitmiseks lepingu.
- (100) On olukordi, kus rakendatud kriisilahenduse vahendite tulemuslikkus võib sõltuda lühiajalise rahastamise kättesaadavusest ettevõtja või sildasutuse jaoks, võimalikele omandajatele tagatiste esitamisest või kapitali andmisest sildasutusele. Hoolimata keskpankade rollist tagada finantssüsteemi likviidsus isegi rasketel aegadel, on seetõttu oluline luua fond, et vältida seda, et nende eesmärkide saavutamiseks vajataks rahalisi vahendeid tuleksid liikmesriikide eelarvetest. Finantssüsteemi stabiliseerimist peaks rahastama finantssektor tervikuna.
- (101) Tuleb tagada, et fond on täielikult kättesaadav maksejõuetute krediitiasutuste ja investeerimisühingute kriisilahenduseks. Seega ei tohiks fondi kasutada muuks otstarbeks kui kriisilahenduse vahendite ja -õiguste tõhusaks kasutamiseks. Lisaks tuleks fondi kasutada ainult kooskõlas järgitavate kriisilahenduse eesmärkide ja -põhimõtetega. Seega peaks kriisilahendusnõukogu tagama, et kriisilahenduse vahendite kasutamisest tekkiva kahjumi ning kulud katavad esmalt kriisilahendusmenetluses oleva krediitiasutuse või investeerimisühingu aktsionärid ja võlausaldajad. Ainult juhul, kui aktsionäride ja võlausaldajate vahendid on ammendunud, peaks kriisilahenduse vahendite kasutamisest tekkiva kahjumi või kulud katma fond.
- (102) Üldjuhul tuleks finantssektorilt osamakseid koguda enne kriisilahendustoimingut ja sellest sõltumata. Juhul kui eelarastamisest ei piisa fondi kasutamisest tekkinud kahjumi või kulude katmiseks, tuleks koguda täiendavaid osamakseid, et täiendada kulud või kahjum katta. Lisaks peaks fondil olema võimalik võtta laenu või saada muud liiki toetust krediitiasutustelt ja investeerimisühingutelt, finantseerimisametist või muudelt kolmandalt isikult, kui *ex ante* või *ex post* osamaksed ei ole kohe kättesaadavad või kui need ei kata kriisilahenduse meetmetega seoses fondi kasutamisel tehtud kulutusi.
- (103) Topeltmaksete vältimiseks peaks liikmesriikidel olema võimalik kasutada olemasolevaid rahalisi vahendeid, mis on pankadelt kogutud riigilõivudest, maksudest või kriisilahendusmaksetest, mis kehtestati *ex ante* osamaksete kogumiseks ajavahemikul 17. juunist 2010 kuni 2. juulini 2014.
- (104) Selleks et saavutada kriitiline mass ning vältida protsüklilist mõju, mis tekiks, kui fond toetuks süsteemses kriisis üksnes *ex post* osamaksetele, on hädavajalik, et fondis kasutada oleval *ex ante* rahalised vahendid saavutaksid vähemalt teatava sihttaseme.

- (105) Fondi sihttase tuleks kehtestada kõigi osalevates liikmesriikides tegevusloa saanud krediidasutuste tagatud hoiuste protsendimäärana. Kuna aga nende krediidasutuste ja investeerimisühingute kohustuste summa kokku oleks fondi ülesandeid arvestades parem võrdlusalus, peaks komisjon hindama, kas paremaks aluseks oleksid tagatud hoiused või kõik kohustused ja kas tulevikus tuleks kehtestada fondile absoluutne miinimumsumma, et säilitada direktiivi 2014/59/EL võrdsed võimalused.
- (106) Fondi sihttaseme saavutamiseks tuleks määrata asjakohane tähtaeg. Kriisilahendusnõukogul peaks siiski olema võimalik osamaksete tasumise tähtaega kohandada, et võtta arvesse fondist tehtud olulisi väljamakseid.
- (107) Fondi tulemusliku ja piisava rahastamise tagamine on ühtse kriisilahenduskorra usaldusväärsuse tagamisel määrava tähtsusega. Kriisilahendusnõukogu suutlikkust hankida fondi jaoks alternatiivset rahastamist tuleks suurendada nii, et see optimeeriks rahastamise kulud ja säilitaks fondi krediivõimelisuse. Kriisilahendusnõukogu peaks kohe pärast käesoleva määruse jõustumist võtma koos osalevate liikmesriikidega vajalikud meetmed, et töötada välja asjakohased meetodid ja asjakohane kord, mis võimaldaksid suurendada fondi laenuvõtmisvõimekust ja mis peaksid olema olemas käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäevaks.
- (108) Kui osalev liikmesriik on juba loonud liikmesriigi kriisilahendusrahastu, peaks tal olema võimalik ette näha, et liikmesriigi kriisilahendusrahastu kasutab olemasolevaid ettevõtjatelt *ex ante* osamaksetena kogutud rahalisi vahendeid ettevõtjate selliste *ex-ante* osamaksete hüvitamiseks, mis nad peaksid fondi sisse maksma. Selline hüvitamine ei piira liikmesriikide kohustusi, mis tulenevad direktiivist 2014/49/EL.
- (109) Selleks et osamaksed arvutataks õiglaselt ning loodaks väiksema riskiga tegevusmudeli kasutamiseks, tuleks fondi osamaksete puhul võtta arvesse krediidasutuse riskitaset vastavalt direktiivile 2014/59/EL ja selle alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktidele.
- (110) Selleks et tagada kriisilahenduse kulude nõuetekohane jagamine hoiuste tagamise skeemide ja fondi vahel, tuleks hoiuste tagamise skeemilt, mis hõlmab kriisilahendusmenetluses olevat krediidasutust või investeerimisühingut, nõuda sellise osamakse tegemist, mis ei ületa kahjumit, mis oleks tal tulnud katta juhul, kui ettevõtja oleks lõpetatud ja likvideeritud tavalises maksejõuetusmenetluses.
- (111) Fondis hoitavate summade väärtuse kaitseks tuleks kõnealused summad investeerida piisavalt turvalisse, mitmekeelsesesse ja likviidsesse varasse.
- (112) Kui sellise osaleva liikmesriigi, mille rahaühik ei ole euro, ja EKP vaheline tihe koostöö vastavalt määruse (EL) nr 1024/2013 artiklile 7 lõpetatakse, tuleks teha otsus asjaomaselt osalevalt liikmesriigilt aja jooksul kogutud osamaksete õiglase jagunemise kohta, võttes arvesse nii asjaomase osaleva liikmesriigi kui ka fondi huve.
- (113) Komisjonile tuleks anda õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 290, et määrata kindlaks eeskirjad fondist vääralt makstud summade sissenõudmise otsuse korral kohaldatava intressimäära arvutamiseks ning tagada abisaajate õigus heale haldusele ja õigus tutvuda dokumentidega sellistes sissenõudmise menetlustes; määrata kindlaks fondi tehtavate osamaksete laad, asjaolud, mille korral osamakseid nõutakse, osamaksete arvutamise ja nende tasumise viis; määrata kindlaks registreerimise, raamatupidamise, aruandluse ja muud eeskirjad, et tagada osamaksete täielik ja õigeaegne tasumine; määrata kindlaks iga-aastased osamaksed, mis on vajalikud kriisilahendusnõukogu halduskulude katmiseks enne seda, kui ta on saavutanud täieliku tegevusvõime; määrata kindlaks selliste krediidasutuste ja investeerimisühingute osamaksete süsteem, kes on saanud tegevusloa pärast seda, kui fond on saavutanud sihttaseme; määrata kindlaks kriteeriumid, mille alusel toimub osamaksete ajaline jaotamine; määrata kindlaks kriteeriumid aastate arvu määramiseks, mille võrra fondi sihttaseme saavutamise esialgset tähtaega võib pikendada; määrata kindlaks kriteeriumid, mille alusel kehtestatakse iga-aastased osamaksed, kui fondi kasutatavad rahalised vahendid on vähenenud pärast esialgset tähtaega selliselt, et need jäävad fondi sihttasemest allapoole; määrata kindlaks meetmed, et täpsustada asjaolud ja tingimused, mille alusel *ex post* osamaksete tasumise võib üksikute krediidasutuste ja investeerimisühingute puhul ajutiselt edasi lükata; ja määrata kindlaks fondi haldamise üksikasjalikud reeglid ning selle investeerimisstrateegia üldised põhimõtted ja kriteeriumid.

- (114) Nõukogu peaks direktiivi 2014/59/EL kohaselt vastuvõetud delegeeritud õigusaktide raames võtma vastu rakendusaktid, millega täpsustatakse fondi tehtavate individuaalsete osamaksete arvutamise meetodika rakendamist, ning kindlasummalise osamakse ja riskipõhise osamakse arvutamise tehnilist korda. See meetodika peaks tagama, et individuaalse osamakse arvutamise valemis arvestatakse nii kindlasummalist osamaket kui ka riskipõhist osamaket viisil, mis vastab kriisilahenduspõhimõtetele ja direktiivi 2014/59/EL artikli 103 lõike 7 kohaselt vastu võetud delegeeritud aktidele. Selles meetodikas tuleks võtta arvesse proportsionaalsuse põhimõtet, tekitamata liikmesriikide pangandussektorite struktuuride vahel moonutusi.
- (115) Vastavalt ELi toimimise lepingu artiklit 290 käsitlevale deklaratsioonile nr 39 peaks komisjon jätkama käesolevas määruses ette nähtud delegeeritud õigusaktide eelnõude ettevalmistamisel konsulteerimist liikmesriikide määratud asjatundjatega vastavalt oma väljakujunenud tavale. On eriti oluline, et komisjon viiks asjakohasel juhul oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone EKP ja kriisilahendusnõukoguga nende pädevusvaldkondades.
- (116) Kriisilahenduse meetmetest peaks nõuetekohaselt teatama ja need tuleb avalikustada, välja arvatud käesolevas määruses nimetatud piiratud erandjuhtudel. Arvestades aga, et teave, mida kriisilahendusnõukogu, liikmesriikide kriisilahendusasutused ja nende kutselised nõustajad kriisilahenduse käigus saavad, on tõenäoliselt tundlik, tuleks enne kriisilahendusotsuse avalikustamist sellise teabe suhtes kohaldada ametisaladuse hoidmise nõudeid. Tuleb arvesse võtta, et kriisilahenduse kava sisu ning üksikasju puudutav teave ja nende kavade hindamise tulemused võivad avaldada kaugeleulatuvat mõju, eriti asjaomastele ettevõtjatele. Tuleb eeldada, et mis tahes teave otsuse kohta enne selle tegemist, olenemata sellest, kas see puudutab kriisilahenduse eeltingimuste täitmist, konkreetse vahendi kasutamist või menetluses võetavat mis tahes meetet, mõjutab selle meetmega seotud avalikke ja erahuve. Juba pelgalt teave selle kohta, et kriisilahendusnõukogu ja liikmesriikide kriisilahendusasutused uurivad konkreetset ettevõtjat, võib avaldada sellele ettevõtjale kahjulikku mõju. Seetõttu tuleb sellise teabe puhul, nagu kriisilahenduse kavade sisu ja üksikasjad ning nendega seoses tehtavate hindamiste tulemused, tagada asjakohane konfidentsiaalsuse säilitamise kord.
- (117) Kriisilahendusnõukogu töö konfidentsiaalsuse säilitamiseks tuleks tema liikmete ja töötajate, sealhulgas osalevate liikmesriikidega kriisilahendusülesannete täitmiseks vahetatud töötajate või kõnealuste liikmesriikide lähetatud töötajate suhtes kohaldada ametisaladuse hoidmise nõudeid, isegi pärast nende töökohustuste lõppemist. Need nõuded peaksid kehtima ka teistele kriisilahendusnõukogu poolt volitatud isikutele, liikmesriikide kriisilahendusasutuste poolt kohapealsete kontrollide tegemiseks volitatud või ametisse määratud isikutele ja vaatlejatele, kes on kutsutud osalema kriisilahendusnõukogu täiskogu ja täitevistungitel, ning nendest mitteosalevatest liikmesriikidest pärit vaatlejatele, mis osalevad sisemistes kriisilahendusmeeskondades. Kriisilahendusnõukogul peaks talle käesoleva määrusega määratud ülesannete täitmiseks olema lubatud teatavatel tingimustel vahetada teavet liikmesriikide või liidu asutuste ja organitega.
- (118) Tagamaks, et kriisilahendusnõukogu on kaasatud Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemi, tuleks muuta määrust (EL) nr 1093/2010, et hõlmata ka kriisilahendusnõukogu nende pädevate asutuste hulka, mis on kindlaks määratud kõnealuse määrusega. Selline kriisilahendusnõukogu ja pädevate asutuste võrdsustamine määruse (EL) nr 1093/2010 kohaselt on kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 25 kohaselt Euroopa Pangandusjärelevalvele omistatud ülesannetega aidata kaasa finantsseisundi taastamise kavade ja kriisilahenduse kavade väljatöötamisele ja kooskõlastamisele ning selles aktiivselt osaleda ning hõlbustada maksejõuetute ettevõtjate või konsolideerimisgrupi kriisilahendust, eelkõige piiriüleste konsolideerimisgruppide puhul.
- (119) Kuni kriisilahendusnõukogu täieliku tegevusvõime saavutamiseni peaks komisjon vastutama esimeste toimingute eest, sealhulgas ajutise esimehe määramise eest, kes annab loa vajalike maksete tegemiseks kriisilahendusnõukogu nimel.
- (120) Ühtses kriisilahenduskorras osalevad kriisilahendusnõukogu, nõukogu, komisjoni ja osalevate liikmesriikide kriisilahendusasutused. Euroopa Liidu Kohtul on jurisdiktsioon kriisilahendusnõukogu, nõukogu ja komisjoni tehtud otsuste seaduslikkuse kontrollimiseks vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 263 ning nende lepinguvälise vastutuse kindlaks tegemiseks. Peale selle on Euroopa Liidu Kohtul kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 267 pädevus teha liikmesriikide kohtute taotlusel eelotsuseid liidu institutsioonide, organite või asutuste õigusaktide kehtivuse ja tõlgendamise kohta. Liikmesriikide kohtud peaksid kooskõlas siseriikliku õigusega olema pädevad kontrollima liikmesriikide kriisilahendusasutuste poolt neile käesoleva määrusega antud õiguste kasutamise raames tehtud otsuste seaduslikkust ja tegema kindlaks nende lepinguvälise vastutuse.

- (121) Käesolevas määruses austatakse põhiõigusi ja järgitakse eelkõige hartaga tunnustatud õigusi, vabadusi ja põhimõtteid, eelkõige õigust omandile, isikuandmete kaitset, ettevõtlusvabadust ning õigust tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele kohtulikule arutamisele ning õigust kaitsele, ja seda tuleb rakendada kooskõlas kõnealuste õiguste ja põhimõtetega.
- (122) Kuna käesoleva määruse eesmärke, nimelt luua tõhus ja tulemuslik üle-euroopaline ühtne raamistik ettevõtjate kriisilahenduseks ning tagada kriisilahendusreeglite järjekindel rakendamine, ei saa piisavalt saavutada liikmesriikide tasandil, küll aga saab neid paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid vastavalt Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttele. Kooskõlas kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõttega ei lähe käesolev määrus kaugemale sellest, mis on vajalik nende eesmärkide saavutamiseks,
- (123) Komisjon peaks käesoleva määruse rakendamise läbi vaatama, et hinnata selle mõju siseturule ja teha kindlaks, kas on vaja teha muudatusi või kontseptsiooni edasi arendada, et parandada ühtse kriisilahenduskorra tõhusust ja mõjusust, eelkõige selles osas, kas pangandusliitu on vaja täiendada maksejõuetute krediitiasutuste ja investeerimisühingute maksejõuetusmenetluse liidu tasandil ühtlustamisega.
- (124) Käesoleva määruse kohaselt liikmesriigi tasandil kogutud osamaksete ülekandmine peaks võimaldama fondil tegutseda ja seega kriisilahenduse vahendeid tulemuslikult rakendada. Seetõttu peaks käesoleva määruse kriisilahenduse vahendeid ja osamakseid käsitlevaid sätteid kohaldatama alates 1. jaanuarist 2016. Alates 2015. aasta detsembrist peaks seda kuupäeva olema võimalik ühekuuliste ajavahemike võrra edasi lükata, kui liikmesriigi tasandil kogutud osamaksete ülekandmise tingimused ei ole täidetud,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I OSA

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesoleva määrusega kehtestatakse selliste artiklis 2 osutatud ettevõtjate kriisilahenduse ühtsed õigus- ja menetlusnormid, mis on asutatud artiklis 4 osutatud osalevates liikmesriikides.

Ühtne kriisilahendusnõukogu, mis on loodud kooskõlas artikliga 42 (edaspidi „kriisilahendusnõukogu“), kohaldab neid ühtseid õigus- ja menetlusnorme koos nõukogu ja komisjoniga ning liikmesriikide kriisilahendusametustega käesoleva määrusega loodava ühtse kriisilahenduskorra raames. Ühtset kriisilahenduskorda toetab ühtne kriisilahendusfond (edaspidi „fond“).

Fondi kasutamine sõltub osalevate liikmesriikide vahel sõlmitava sellise lepingu (edaspidi „leping“) jõustumisest, mis käsitleb liikmesriigi tasandil kogutud rahaliste vahendite ülekandmist fondi ning liikmesriigi tasandil kogutud ja fondi liikmesriikidega seotud alafondidesse kantavate eri rahaliste vahendite järkjärgulist liitmist.

Artikkel 2

Kohaldamisala

Käesolevat määrust kohaldatakse järgnevate ettevõtjate suhtes:

- a) osalevas liikmesriigis asutatud krediitiasutused;
- b) osalevas liikmesriigis asutatud ematettevõtjad, sealhulgas finantsvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad, kui nende suhtes kohaldatakse kooskõlas määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 4 lõike 1 punktiga g EKP teostatavat konsolideeritud järelevalvet;
- c) osalevas liikmesriigis asutatud investeerimisühingud ja finantseerimisasutused, kui nad kuuluvad kooskõlas määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 4 lõike 1 punktiga g EKP poolt ematettevõtja suhtes teostatava konsolideeritud järelevalve alla.

Artikkel 3

Mõisted

1. Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:
 - 1) „liikmesriigi pädev asutus” – määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 2 punktis 2 määratletud liikmesriigi pädev asutus;
 - 2) „pädev asutus” – määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 4 punkti 2 alapunktis i määratletud pädev asutus;
 - 3) „liikmesriigi kriisilahendusasutus” – osaleva liikmesriigi poolt direktiivi 2014/59/EL artikli 3 kohaselt määratud ametiasutus;
 - 4) „asjaomase liikmesriigi kriisilahendusasutus” – selle osaleva liikmesriigi kriisilahendusasutus, kus ettevõtja või konsolideerimisgrupi ettevõtja on asutatud;
 - 5) „kriisilahenduse eeltingimused” – artikli 18 lõikes 1 viidatud tingimused;
 - 6) „kriisilahenduse kava” – kava, mis koostatakse kooskõlas artikliga 8 või 9;
 - 7) „konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kava” – konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kava, mis koostatakse kooskõlas artikliga 8 või 9;
 - 8) „kriisilahenduse eesmärgid” – artiklis 14 viidatud eesmärgid;
 - 9) „kriisilahenduse vahend” – artikli 22 lõikes 2 viidatud kriisilahenduse vahendid;
 - 10) „kriisilahenduse meede” – otsus alutada artiklis 2 osutatud ettevõtja kriisilahendusmenetlus vastavalt artiklile 18, kriisilahenduse vahendi kohaldamine või ühe või enama kriisilahendusõiguse kasutamine;
 - 11) „tagatud hoiused” – direktiivi 2014/49/EL artikli 2 punkti 1 alapunktis 5 määratletud hoiused;
 - 12) „kõlblikud hoiused” – direktiivi 2014/49/EL artikli 2 punkti 1 alapunktis 4 määratletud kõlblikud hoiused;
 - 13) „krediidiasutus või investeerimisühing” – krediidiasutus või investeerimisühing, millele laieneb konsolideeritud järelevalve kooskõlas artikli 2 punktiga c;
 - 14) „kriisilahendusmenetluses olev krediidiasutus või investeerimisühing” – artiklis 2 osutatud ettevõtja, mille suhtes võetakse kriisilahenduse meetmeid;
 - 15) „finantseerimisasutus” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 26 määratletud finantseerimisasutus;
 - 16) „finantsvaldusettevõtja” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 20 määratletud finantsvaldusettevõtja;
 - 17) „segafinantsvaldusettevõtja” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 21 määratletud segafinantsvaldusettevõtja;
 - 18) „liidus emaaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 31 määratletud liikmesriigis emaaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja;
 - 19) „liidus emaaettevõtjana tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing” – ELis emaaettevõtjana tegutsev krediidiasutus või investeerimisühing, nagu määratletud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 29;
 - 20) „emaaettevõtja” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 15 alapunktis a määratletud emaaettevõtja;
 - 21) „tütarettevõtja” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 16 määratletud tütarettevõtja;
 - 22) „filiaal” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 17 määratletud filiaal;

- 23) „konsolideerimisgrupp” – emaettevõtja ja selle tütarettevõtjad, mis on artiklis 2 osutatud ettevõtjad;
- 24) „piiriülene konsolideerimisgrupp” – konsolideerimisgrupp, mille artiklis 2 viidatud ettevõtjad on asutatud rohkem kui ühes osalevas liikmesriigis;
- 25) „konsolideeritud alus” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 47 määratletud konsolideeritud olukord;
- 26) „konsolideeritud järelevalvet teostav asutus” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 41 määratletud konsolideeritud järelevalvet teostav asutus;
- 27) „konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus” – kriisilahendusasutus osalevas liikmesriigis, kus direktiivi 2013/36/EL artikli 111 kohase kõrgeima tasandi konsolideeritud järelevalve alune krediidasutus või investeerimisühing või emaettevõtja on asutatud;
- 28) „krediidasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeem” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 113 lõikes 7 sätestatud nõuetele vastav lepinguline kord;
- 29) „erakorraline avaliku sektori finantstoetus” – riigiabi ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses või muu riigiülesel tasandil osutatav avaliku sektori finantstoetus, mis oleks riigiabi, kui seda osutatakse liikmesriigi tasandil, ja mida antakse käesoleva määruse artiklis 2 osutatud ettevõtja või sellise konsolideerimisgrupi, millesse selline ettevõtja kuulub, jätkusuutlikkuse, likviidsuse või maksevõimelisuse säilitamiseks või taastamiseks;
- 30) „ettevõtte võõrandamise vahend” – kord, mida kriisilahendusasutus kasutab kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu emiteeritud omandiõiguse instrumentide või kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu vara, õiguste või kohustuste üleandmiseks omandajale, kes ei ole sildasutus, vastavalt artiklile 24;
- 31) „sildasutuse vahend” – kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu emiteeritud omandiõiguse instrumentide või kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu vara, õiguste või kohustuste sildasutusele artikli 25 kohaselt üleandmise kord;
- 32) „vara eraldamise vahend” – kord, mida kasutatakse kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu vara, õiguste või kohustuste vara valitsemise ettevõtjale üleandmiseks vastavalt artiklile 26;
- 33) „kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahend” – kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu kohustuste allahindamise ja konverteerimise õiguse kasutamise kord vastavalt artiklile 27;
- 34) „kasutatavad rahalised vahendid” – raha, hoiused, vara ja tagasivõtmatud maksekohustused, mida fond saab artikli 76 lõikes 1 loetletud eesmärkidel kasutada;
- 35) „sihttase” – kasutatavate rahaliste vahendite summa, milleni tuleb artikli 69 lõike 1 kohaselt jõuda;
- 36) „leping” – leping osamaksete fondi ülekandmise ja ühiskasutusse võtmise kohta;
- 37) „üleminekuperiood” – ajavahemik alates artikli 99 lõigetes 2 ja 6 määratletud käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäevast kuni fondi sihttaseme saavutamiseni või 1. jaanuarini 2024, olenevalt sellest, kumb saabub varem;
- 38) „finantsinstrument” – finantsinstrument, nagu määratletud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 50;
- 39) „võlainstrument” – võlakirjad ja muud liiki vabalt võõrandatavad võlainstrumendid, finantsinstrumendid, mille alusel tekib võlg või tunnustatakse võla olemasolu, ning finantsinstrumendid, mis annavad õiguse võlaväärtpaberite omandamiseks;
- 40) „omavahendid” – omavahendid, nagu määratletud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 118;
- 41) „omavahendite nõuded” – määruse (EL) nr 575/2013 artiklites 92–98 sätestatud nõuded;

- 42) „likvideerimine” – krediitdiasutuse või investeerimisühingu või artiklis 2 osutatud ettevõtja vara realiseerimine;
- 43) „tuletisväärtpaber” – tuletisväärtpaber, nagu määratletud määruse (EL) nr 648/2012 artikli 2 punktis 5;
- 44) „allahindamise ja konverteerimise õigus” – artiklis 21 viidatud õigused;
- 45) „esimese taseme põhiomavahendite instrumendid” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 28 lõigetes 1–4, artikli 29 lõigetes 1–5 või artikli 31 lõikes 1 sätestatud tingimustele vastavad kapitaliinstrumendid;
- 46) „täiendavad esimese taseme omavahendite instrumendid” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 52 lõikes 1 sätestatud tingimustele vastavad kapitaliinstrumendid;
- 47) „teise taseme omavahendite instrumendid” – määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 63 sätestatud tingimustele vastavad kapitaliinstrumendid või allutatud laenud;
- 48) „kogusumma” – kogusumma, mille võrra on kriisilahendusasutus otsustanud kõlblikke kohustusi artikli 27 lõike 13 kohaselt alla hinnata või konverteerida;
- 49) „kõlblikud kohustused” – artiklis 2 osutatud ettevõtja kohustused ja kapitaliinstrumendid, mis ei ole esimese taseme põhiomavahendite instrumendid või täiendavad esimese taseme omavahendite instrumendid või teise taseme omavahendite instrumendid ja mis ei ole artikli 27 lõike 3 kohaselt kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendusala välja jäetud;
- 50) „hoiuste tagamise skeem” – direktiivi 2014/49/EL artikli 4 kohaselt liikmesriigis loodud hoiuste tagamise skeem, mis on ametlikult tunnustatud;
- 51) „asjaomased kapitaliinstrumendid” – täiendavate esimese taseme omavahendite instrumendid ja teise taseme omavahendite instrumendid;
- 52) „pandikiri” – Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/65/EÜ ⁽¹⁾ artikli 52 lõikes 4 osutatud instrument;
- 53) „hoiustaja” – hoiustaja, nagu määratletud direktiivi 2014/49/EL artikli 2 lõike 1 punktis 6;
- 54) „investor” – investor Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 97/9/EÜ ⁽²⁾ artikli 1 punkti 4 tähenduses.

2. Kui käesoleva artikli lõikes 1 ei ole mõistet määratletud, siis kohaldatakse direktiivi 2014/59/EL artiklis 2 määratletud mõisteid. Kui mõistet ei ole määratletud käesoleva artikli lõikes 1 või direktiivi 2014/59/EL artiklis 2, siis kohaldatakse direktiivi 2013/36/EL artiklis 3 määratletud mõisteid.

Artikkel 4

Osalevad liikmesriigid

1. Osalevaid liikmesriike määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 2 tähenduses käsitatakse osalevate liikmesriikidena ka käesoleva määruse tähenduses.
2. Kui liikmesriik otsustab peatada või lõpetada EKP-ga tiheda koostöö koostöös määruse (EL) nr 1024/2013 artikliga 7, ei kohaldata selles liikmesriigis asutatud ettevõtjate suhtes enam käesolevat määrust alates tiheda koostöö peatamise või lõpetamise otsuse kohaldamise alguskuupäevast.
3. Kui sellise osaleva liikmesriigi, mille rahaühik ei ole euro, ja Euroopa Keskpanga vaheline tihe koostöö lõpetatakse koostöös määruse (EL) nr 1024/2013 artikliga 7, teeb kriisilahendusnõukogu kolme kuu jooksul alates tiheda koostöö lõpetamise otsuse vastuvõtmisest kokkuleppel kõnealuse liikmesriigiga otsuse selle liikmesriigi poolt fondi kantud osamaksete tagastamise korra ja kohaldatavate tingimuste kohta.

Osamaksete tagastamine puudutab asjaomase liikmesriigiga seotud alafondi seda osa, mida ei ole ühiskasutusse võetud. Kui lepingus sätestatud üleminekuperioodi jooksul ei ole ühiskasutusse võtmata osast tagastatavad summad piisavad

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/65/EÜ vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide koostööstamise kohta (ELT L 302, 17.11.2009, lk 32).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. märts 1997. aasta direktiiv 97/9/EÜ investeringute tagamise skeemide kohta (EÜT L 84, 26.3.1997, lk 22).

selleks, et võimaldada asjaomasel liikmesriigil rahastada oma liikmesriigi kriisilahendusrahastu loomist vastavalt direktiivile 2014/59/EL, võib osamaksete tagastamine hõlmata ka täies mahus või osaliselt kõnealuse liikmesriigiga seotud alafondi seda osa, mis lepingu kohaselt on võetud ühiskasutusse, või kui üleminekuperiood on lõppenud, asjaomase liikmesriigi poolt tiheda koostöö tegemise ajal üle kantud kõiki osamakseid või osa nendest summas, mis on piisav kõnealuse liikmesriigi kriisilahendusrahastu rahastamiseks.

Ühiskasutusse võetud osast või pärast üleminekuperioodi fondist tagastatavate rahaliste vahendite summa hindamisel võetakse arvesse järgmisi lisakriteeriume:

- a) EKPga tehtava tiheda koostöö lõpetamise viis, st kas koostöö on lõpetatud vabatahtlikult vastavalt määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 7 lõikele 6 või mitte;
- b) lõpetamise kuupäeval pooleli olevate kriisilahenduse meetmete olemasolu;
- c) koostöö lõpetamise kuupäeval asjaomase liikmesriigi majandustsükli faas.

Osamaksete tagastamine jaotatakse piiratud aja peale, mis on proportsionaalne tiheda koostöö kestusega. See osa asjaomase liikmesriigi osamaksetest, mis on fondist makstud tiheda koostöö ajal kriisilahenduse meetmete võtmiseks, arvatakse tagastatavast osast maha.

4. Käesoleva määruse kohaldamist jätkatakse lõikes 2 osutatud otsuse kohaldamise alguskuupäeval pooleliolevate kriisilahendusmenetluste suhtes.

Artikkel 5

Seos direktiiviga 2014/59/EL ja kohaldatava siseriikliku õigusega

1. Kui kriisilahendusnõukogu täidab käesoleva määruse kohaselt ülesandeid või kasutab õigusi, mida direktiivi 2014/59/EL kohaselt peab täitma või kasutama liikmesriigi kriisilahendusamet, käsitatakse kriisilahendusnõukogu käesoleva määruse ja direktiivi 2014/59/EL kohaldamisel asjaomase liikmesriigi kriisilahendusametina või piiriülese konsolideerimisgrupi kriisilahenduse korral asjaomase konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusametina.

2. Kriisilahendusnõukogu, nõukogu, komisjon ja asjakohasel juhul liikmesriikide kriisilahendusametid võtavad vastu otsuseid, mille suhtes kohaldatakse asjaomast liidu õigust ja mis on sellega kooskõlas, eelkõige seadusandlikke ja muid kui seadusandlikke akte, sh neid, millele on osutatud ELi toimimise lepingu artiklites 290 ja 291.

Kriisilahendusnõukogu, nõukogu ja komisjon on kohustatud järgima siduvaid regulatiivseid ja rakenduslikke tehnilisi standardeid, mille on välja töötanud Euroopa Pangandusjärelevalve ja vastu võtnud komisjon vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10–15, ning suuniseid ja soovitusi, mille on välja andnud Euroopa Pangandusjärelevalve vastavalt nimetatud määruse artiklile 16. Nad teevad kõik endast oleneva, et järgida kõiki Euroopa Pangandusjärelevalve välja antud suuniseid ja soovitusi, mis puudutavad neile antud ülesandeid. Kui nad ei järgi või ei kavatse neid suuniseid või soovitusi järgida, antakse sellest Euroopa Pangandusjärelevalvele kooskõlas nimetatud määruse artikli 16 lõikega 3 teada. Kriisilahendusnõukogu, nõukogu ja komisjon teevad Euroopa Pangandusjärelevalvega nimetatud määruse artiklite 25 ja 30 kohaldamisel koostööd. Kriisilahendusnõukogu on kohustatud järgima kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 19 ka kõiki selliseid Euroopa Pangandusjärelevalve otsuseid, mis on ette nähtud direktiivis 2014/59/EL.

Artikkel 6

Üldpõhimõtted

1. Kriisilahendusnõukogu, nõukogu, komisjoni ega liikmesriigi kriisilahendusameti ükski meede, ettepanek ega tegevusstrateegia ei tohi diskrimineerida liidus püsivat tegevuskohta omavaid ettevõtjaid, hoiuste omanikke, investoreid ega teisi võlausaldajaid nende kodakondsuse või tegevuskoha tõttu.

2. Kõiki ühtse kriisilahenduskorra kohaseid kriisilahendusnõukogu, nõukogu ja komisjoni või liikmesriigi kriisilahendusasutuse meetmeid, ettepanekuid ja tegevusstrateegiaid rakendatakse, võttes täielikult arvesse kohustust tagada siseturu ühtsus ja terviklikkus.
3. Selliste otsuste tegemisel ja selliste meetmete võtmisel, mille mõju võib avalduda rohkem kui ühes liikmesriigis, eelkõige otsustes, mis käsitlevad selliseid konsolideerimisgruppe, millel on tegevuskoht kahes või enamas liikmesriigis, võetakse hoolikalt arvesse artiklis 14 sätestatud kriisilahenduse eesmärgid ja kõiki järgmisi tegureid:
 - a) nende liikmesriikide huve, kus konsolideerimisgrupp tegutseb, ning eelkõige mis tahes otsuse tegemise või meetme võtmise või meetme võtmata jätmise mõju kõnealuste liikmesriikide finantsstabiilsusele, fiskaalvahenditele, majandusele, kriisilahendusrahastutele, hoiuste tagamise skeemile või investeringute tagamise skeemile ja fondile;
 - b) eesmärgi tasakaalustada eri asjaomaste liikmesriikide huve ja vältida mõne liikmesriigi huvide ebaõiglast kahjustamist või ebaõiglast kaitsmist;
 - c) vajadust viia miinimumini negatiivne mõju sellise konsolideerimisgrupi mis tahes osadele, millesse artiklis 2 viidatud ettevõtja, kelle suhtes viiakse läbi kriisilahendus, kuulub.
4. Eelkõige nii osalevates kui ka mitteosalevates liikmesriikides püsivat tegevuskohta omavate ettevõtjate või konsolideerimisgruppide suhtes otsuste tegemisel ja meetmete võtmisel võetakse arvesse võimalikku negatiivset mõju mitteosalevatele liikmesriikidele, sh nendes liikmesriikides püsivat tegevuskohta omavatele ettevõtjatele.
5. Kriisilahendusnõukogu, nõukogu ja komisjon tasakaalustavad lõikes 3 osutatud tegurid iga juhtumi laadi ja asjaolusid arvestades artiklis 14 osutatud kriisilahenduse eesmärkidega ja täidavad otsuseid, mille komisjon on teinud ELi toimimise lepingu artikli 107 ja käesoleva määruse artikli 19 kohaselt.
6. Kriisilahendusnõukogu, nõukogu või komisjoni otsuste ega meetmetega ei nõuta liikmesriikidelt erakorralise avaliku sektori finantstoetuse andmist ega riivata liikmesriikide eelarvesuveräänsust ega fiskaalkohustusi.
7. Otsuste puhul, mille kriisilahendusnõukogu on adresseerinud liikmesriigi kriisilahendusasutusele, on liikmesriigi kriisilahendusasutusel õigus täpsustada võetavaid meetmeid. Täpsustused peavad olema kooskõlas kriisilahendusnõukogu vastava otsusega.

Artikkel 7

Ülesannete jaotus ühtse kriisilahenduskorra raames

1. Kriisilahendusnõukogu vastutab ühtse kriisilahenduskorra tulemusliku ja järjepideva toimimise eest.
2. Kriisilahendusnõukogu vastutab artikli 31 lõikes 1 osutatud sätteid järgides kriisilahenduse kavade koostamise ja kõigi selliste otsuste vastuvõtmise eest, mis on seotud järgmiste ettevõtjate või konsolideerimisgruppide kriisilahendusega:
 - a) artiklis 2 osutatud ettevõtjad, mis ei kuulu konsolideerimisgruppi, ja konsolideerimisgrupid,
 - i) mida peetakse määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 6 lõike 4 kohaselt oluliseks, või
 - ii) mille puhul EKP on otsustanud määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 6 lõike 5 punkti b kohaselt teostada ise vahetult kõiki asjakohaseid õigusi, ning
 - b) muud piiriülesed konsolideerimisgrupid.
3. Ilma et see piiraks kriisilahendusnõukogu sellistest ülesannetest tulenevaid kohustusi, mis talle on käesoleva määrusega antud, täidavad liikmesriikide kriisilahendusasutused muude kui artiklis 2 osutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppide puhul järgmisi ülesandeid ja vastutavad nende täitmise eest:
 - a) võtta vastu kriisilahenduse kavasid ja korraldada kriisilahenduskõlblikkuse hindamine kooskõlas artiklitega 8 ja 10 ning artiklis 9 sätestatud menetlusega;
 - b) võtta varase sekkumise faasis meetmeid kooskõlas artikli 13 lõikega 3;

- c) kohaldada lihtsustatud kohustusi või teha kriisilahenduse kavade koostamise kohustusest erandeid kooskõlas artikliga 11;
- d) määrata kindlaks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue kooskõlas artikliga 12;
- e) teha käesolevas määruses osutatud kriisilahendusotsuseid ja kohaldada käesolevas määruses sätestatud kriisilahenduse vahendeid kooskõlas asjaomaste menetluste ja kaitsevahenditega, tingimusel et kriisilahenduse meetme puhul ei ole vaja kasutada fondi ning et seda rahastatakse üksnes artiklites 21 ja 24 — 27 osutatud vahenditest ja/või hoiuste tagamise skeemist kooskõlas artikliga 79 ja artiklis 31 sätestatud menetlusega;
- f) hinnata alla ja konverteerida asjaomaseid kapitaliinstrumente vastavalt artiklile 21 kooskõlas artiklis 31 sätestatud menetlusega.

Kui kriisilahenduse meetme puhul on vaja kasutada fondi, võtab kriisilahendusnõukogu vastu kriisilahendusskeemi.

Kriisilahendusotsuse vastuvõtmisel võtavad liikmesriikide kriisilahendusametid arvesse ja järgivad artiklis 9 osutatud kriisilahenduse kava, välja arvatud juhul, kui nad leiavad juhtumi asjaolusid arvestades, et kriisilahenduse eesmärgid on võimalik saavutada tulemuslikumalt meetmetega, mis ei ole kriisilahenduse kavas ette nähtud.

Käesolevas lõikes osutatud ülesannete täitmisel kohaldavad liikmesriikide kriisilahendusametid käesoleva määruse asjakohaseid sätteid. Kõiki artikli 5 lõikes 2, artikli 6 lõikes 5, artikli 8 lõigetes 6, 8, 12 ja 13, artikli 10 lõigetes 1–10, artiklites 11–14, artikli 15 lõigetes 1–3, artiklis 16, artikli 18 lõike 1 esimeses lõigus ning artikli 18 lõigetes 2 ja 6, artiklis 20, artikli 21 lõigetes 1–7, artikli 21 lõike 8 teises lõigus ning artikli 21 lõigetes 9 ja 10, artikli 22 lõigetes 1, 3 ja 6, artiklis 23, artiklis 24, artikli 25 lõikes 3, artikli 27 lõigetes 1–15 ja artikli 27 lõike 16 teise lõigu teises lauses, kolmandas lõigus, neljanda lõigu esimeses, kolmandas ja neljandas lauses ja artiklis 32 olevaid viiteid kriisilahendusnõukogule loetakse viidetena liikmesriikide kriisilahendusametitele seoses käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud konsolideerimisgruppide ja ettevõtjatega. Sel eesmärgil teostab liikmesriigi kriisilahendusametid direktiivi 2014/59/EL ülevõtmiseks vastu võetud siseriiklike õigusaktidega talle antud õigusi liikmesriigi õiguses sätestatud tingimustel.

Liikmesriigi kriisilahendusametid teavitab kriisilahendusnõukogu käesolevas lõikes osutatud meetmetest, mida tuleb võtta, ja kooskõlastab oma tegevuse meetmete võtmisel kriisilahendusnõukoguga.

Liikmesriigi kriisilahendusametid esitab kriisilahendusnõukogule artiklis 9 osutatud kriisilahenduse kava ja kõik selle uuendatud versioonid ning lisab kooskõlas artikliga 10 asjaomase ettevõtja või konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkuse hindamise aruande koos põhjendustega.

4. Kui see on käesoleva määruse kohaste kõrgete kriisilahendusstandardite järjepidevaks järgimiseks vajalik, võib kriisilahendusnõukogu:

- a) teha pärast lõike käesoleva artikli 3 kohase meetme võtmist käsitleva teate esitamist liikmesriigi kriisilahendusametite poolt artikli 31 lõike 1 kohaselt asjaomasele liikmesriigi kriisilahendusametitele asjaolude kiirloomulisust arvestades sobiva aja jooksul hoiatuse, kui kriisilahendusnõukogu leiab, et käesoleva artikli lõikes 3 osutatud ettevõtjat või konsolideerimisgruppi käsitleva otsuse projekt ei ole kooskõlas käesoleva määrusega või kriisilahendusnõukogu üldiste juhistega, millele on osutatud artikli 31 lõike 1 punktis a;
- b) otsustada igal ajal, eelkõige kui tema poolt punkti a kohaselt antud hoiatusega piisavalt ei tegeleta, omal algatusel pärast asjaomase liikmesriigi kriisilahendusametitega konsulteerimist või asjaomase liikmesriigi kriisilahendusametite taotlusel teostada vahetult kõiki käesoleva määruse kohaseid asjaomaseid õigusi ja seda ka seoses käesoleva artikli lõikes 3 osutatud ettevõtja või konsolideerimisgrupiga.

5. Olenemata käesoleva artikli lõikest 3 võivad osalevad liikmesriigid otsustada, et kriisilahendusnõukogu teostab kõiki talle käesoleva määrusega antud asjaomaseid õigusi ja kohustusi seoses muude kui lõikes 2 osutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppidega, kelle püsiv tegevuskoht on nende territooriumil. Sellisel juhul ei kohaldata käesoleva artikli lõikeid 3 ja 4, artiklit 9, artikli 12 lõiget 2 ning artikli 31 lõiget 1. Liikmesriigid, kes kavatsevad seda võimalust kasutada, annavad sellest vastavalt kriisilahendusnõukogule ja komisjonile teada. Teade jõustub *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

II OSA

ERISÄTTED

I JAOTIS

ÜLESANDED ÜHTSE KRIISILAHENDUSKORRA RAAMES JA MENETLUSNORMID

1. PEATÜKK

Kriisilahenduse kavandamine

Artikkel 8

Kriisilahendusnõukogu koostatavad kriisilahenduse kavad

1. Kriisilahendusnõukogu koostab ja võtab kriisilahenduse kavad vastu artikli 7 lõikes 2 osutatud ettevõtjate ning konsolideerimisgruppide jaoks ning artikli 7 lõike 4 punktis b ja lõikes 5 osutatud ettevõtjate ning konsolideerimisgruppide jaoks, kui nende lõigete kohaldamise tingimused on täidetud.
2. Kriisilahendusnõukogu koostab kriisilahenduse kavad pärast konsulteerimist EKPga või asjaomaste liikmesriikide pädevate asutuste või kriisilahendusasutustega, sh konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutusega nendes osalevates liikmesriikides, kus ettevõtjad on asutatud, ning kriisilahendusasutustega nendes mitteosalevates liikmesriikides, kus asuvad olulised filiaalid, niivõrd kui see on olulise filiaali puhul asjakohane. Selleks võib kriisilahendusnõukogu nõuda, et liikmesriikide kriisilahendusasutused koostaksid ja esitaksid kriisilahendusnõukogule kriisilahenduse kavade projektid ning et konsolideerimisgrupi kriisilahendusasutus koostaks ja esitaks kriisilahendusnõukogule konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kava projekti.
3. Selleks et tagada käesoleva artikli tõhus ja järjepidev kohaldamine, annab kriisilahendusnõukogu välja suunised ja annab liikmesriikide kriisilahendusasutustele juhiseid selle kohta, kuidas koostada konkreetsete ettevõtjate kriisilahenduse kavade projekte ja konkreetsete konsolideerimisgruppide kriisilahenduse kavade projekte.
4. Käesoleva artikli lõike 1 kohaldamisel edastavad liikmesriikide kriisilahendusasutused kriisilahendusnõukogule kogu teabe, mis on vajalik kriisilahenduse kavade koostamiseks ja rakendamiseks ning mille nad on saanud direktiivi 2014/59/EL artikli 11 ja artikli 13 lõike 1 kohaselt, ilma et see piiraks käesoleva jaotise 5. peatüki kohaldamist.
5. Kriisilahenduse kavas nähakse ette võimalused käesolevas määruses osutatud kriisilahenduse vahendite ja -õiguste kohaldamiseks lõikes 1 osutatud ettevõtjate ning konsolideerimisgruppide suhtes.
6. Kriisilahenduse kavas esitatakse kriisilahenduse meetmed, mida kriisilahendusnõukogu võib võtta, kui lõikes 1 osutatud ettevõtja või konsolideerimisgrupp vastab kriisilahenduse eeltingimustele.

Lõikes 9 osutatud teave avaldatakse asjaomasele ettevõtjale.

Kriisilahenduse kava koostamisel ja ajakohastamisel teeb kriisilahendusnõukogu kooskõlas artikliga 10 kindlaks kõik olulised kriisilahenduskõlblikkust välistavad asjaolud ning, kui see on vajalik ja proportsionaalne, kirjeldab asjakohaseid meetmeid, mille abil saaks kõnealused välistavad asjaolud kõrvaldada.

Kriisilahenduse kavas võetakse arvesse asjakohaseid stsenaariume, sealhulgas asjaolu, et maksejõuetus võib olla idiosünkraatiline või võib esineda üldisema finantsilise ebastabiilsuse või kogu süsteemi haaravate sündmuste ajal.

Kriisilahenduse kavas ei eeldata järgmist:

- a) erakorralist avaliku sektori finantstoetust lisaks artikliga 67 loodud fondi kasutamisele,
- b) keskpanga erakorralist likviidsusabi ega
- c) keskpanga likviidsusabi, mida antakse mittestandardse tagatise taseme, struktuuri või intressimääraga.

7. Kriisilahenduse kava peab sisaldama analüüsi selle kohta, kuidas ja millal võib krediidasutus või investeerimisühing kavas käsitletavate tingimuste korral taotleda võimalust kasutada keskpanga vahendeid, ning selles määratakse kindlaks vara, mis peaks kvalifitseeruma tagatisena.
8. Kriisilahendusnõukogu võib nõuda, et krediidasutus või investeerimisühing abistaks kriisilahendusnõukogu kava koostamisel ja uuendamisel.
9. Iga ettevõtja kriisilahenduse kava sisaldab järgmist teavet, mis on vajaduse ja võimaluse korral kvantifitseeritud:
- a) ülevaade kava põhielementidest;
 - b) ülevaade krediidasutuses või investeerimisühingus pärast kõige viimase kriisilahendusteabe esitamist toimunud olulistest muutustest;
 - c) selgitus selle kohta, kuidas on võimalik kriitilised funktsioonid ja põhiäriliinid vajalikul määral õiguslikult ja majanduslikult teistest funktsioonidest eraldada, et tagada krediidasutuse või investeerimisühingu maksejõuetuse korral tema tegevuse jätkumine;
 - d) kava iga olulise aspekti elluviimise prognoositav ajakava;
 - e) artikli 10 kohaselt läbi viidud kriisilahenduskõlblikkuse hindamise üksikasjalik kirjeldus;
 - f) ülevaade vastavalt artikli 10 lõikele 7 nõutavatest meetmetest, mille eesmärk on tegeleda artikli 10 kohaselt läbi viidud hindamise tulemusena kindlaks tehtud kriisilahenduskõlblikkust välistavate asjaoludega või need kõrvaldada;
 - g) krediidasutuse või investeerimisühingu kriitiliste funktsioonide, põhiäriliinide ja vara väärtuse ning turustatavuse kindlakstegemise protsessi kirjeldus;
 - h) üksikasjalik ülevaade abinõudest, millega tagatakse, et direktiivi 2014/59/EL artikli 11 kohaselt nõutav teave on alati ajakohastatud ning kriisilahendusasutustele kättesaadav;
 - i) selgitus kriisilahendusvõimaluste rahastamise kohta, eeldamata järgmist:
 - i) erakorralist avaliku sektori finantstoetust lisaks artikliga 67 loodud fondi kasutamisele,
 - ii) keskpanga erakorralist likviidsusabi ega
 - iii) keskpanga likviidsusabi, mida antakse mittestandardse tagatise taseme, struktuuri või intressimääraga;
 - j) üksikasjalik ülevaade eri kriisilahendusstrateegiatest, mida saaks võimalike eri stsenaariumide korral rakendada, ja kohaldatavad ajakavad;
 - k) ülevaade olulisest vastastikusest sõltuvusest;
 - l) ülevaade võimalustest säilitada juurdepääs maksetele, kliiringuteenustele ning muudele infrastruktuuridele ja hinnang klientide positsioonide ülekantavuse kohta;
 - m) analüüs kava mõju kohta krediidasutuse või investeerimisühingu töötajatele, sealhulgas sellega seotud võimalike kulude hinnang, ja kriisilahendusmenetluses personaliga konsulteerimiseks kavandatava korra kirjeldus, võttes vajaduse korral arvesse sotsiaalpartneritega dialoogi pidamise riiklikke süsteeme;
 - n) meedia ja avalikkusega suhtlemise kava;
 - o) artikli 12 kohane omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue ning vajaduse korral selle nõude täitmise tähtaeg;
 - p) vajaduse korral artikli 12 kohane omavahendite ning lepinguliste kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendite miinimumnõue ning vajaduse korral selle nõude täitmise tähtaeg;
 - q) krediidasutuse või investeerimisühingu tegevusprotsesside jätkuvaks toimimiseks vajalike funktsioonide ja süsteemide kirjeldus;
 - r) vajaduse korral kõik arvamused, mida krediidasutus või investeerimisühing on kriisilahenduse kava kohta väljendanud.

10. Konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kava hõlmab kava osalevas liikmesriigis asutatud, liidus tegutseva emaettevõtja juhitava konsolideerimisgrupi kui terviku kriisilahenduse alustamiseks ja läbiviimiseks, nähes ette kas kriisilahenduse liidus tegutseva emaettevõtja tasandil või osadeks lahutamise ja kriisilahenduse tütarettevõtjate tasandil. Konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavas määratakse kindlaks kriisilahenduse meetmed, mida võetakse

- a) liidus tegutseva emaettevõtja suhtes;
- b) konsolideerimisgruppi kuuluvate ja liidus asutatud tütarettevõtjate suhtes;
- c) artikli 2 punktis b osutatud ettevõtjate suhtes ning
- d) kui artiklis 33 ei ole sätestatud teisiti, konsolideerimisgruppi kuuluvate ja väljaspool liitu asutatud tütarettevõtjate suhtes.

11. Konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavas:

- a) määratakse kindlaks kriisilahenduse meetmed, mida tuleb võtta seoses konsolideerimisgrupi ettevõtjatega nii kriisilahenduse meetmetena artikli 2 punktis b osutatud ettevõtjate ja tütarettevõtjatest krediitiasutuste ja investimisühingute puhul kui ka koordineeritud kriisilahenduse meetmetena tütarettevõtjatest krediitiasutuste ja investimisühingute puhul lõikes 6 ette nähtud stsenaariumide korral;
- b) tehakse kindlaks ulatus, mil määral oleks liidus asutatud konsolideerimisgrupi ettevõtjate suhtes võimalik koordineeritud rakendada ja teostada kriisilahenduse vahendeid ja -õigusi, sealhulgas meetmeid, millega soodustatakse konsolideerimisgrupi kui terviku või konsolideerimisgrupi mitme ettevõtja eraldi äriühinike või tegevuste või konsolideerimisgrupi teatavate ettevõtjate omandamist kolmanda isiku poolt, ning tehakse kindlaks koordineeritud kriisilahendust pärssivad asjaolud;
- c) sisaldub artikli 10 kohaselt läbi viidud kriisilahenduskõlblikkuse hindamise üksikasjalik kirjeldus;
- d) määratakse juhul, kui konsolideerimisgrupis on kolmandates riikides asutatud ettevõtjaid, kindlaks nende kolmandate riikide asjaomaste ametiasutustega tehtava koostöö ja koordineerimise asjakohane kord ning mõju kriisilahendusele liidus;
- e) määratakse kindlaks meetmed, sealhulgas teatavate funktsioonide või äriühinike õiguslik ja majanduslik eraldamine üksteisest, mis on vajalikud kiirendamiseks konsolideerimisgrupi kriisilahendust, kui kriisilahenduse eeltingimused on täidetud;
- f) määratakse kindlaks, kuidas võiks konsolideerimisgrupi kriisilahenduse meetmeid rahastada, ning juhul, kui läheb vaja fondi ja mitteosalevate liikmesriikide koostöös direktiivi 2014/59/EL artikliga 100 loodavaid kriisilahendusrahastuid, sõnastatakse põhimõtted nende rahastamiskohustuste jagamiseks osalevate ja mitteosalevate liikmesriikide rahastamisallikate vahel. Kavas ei eeldata järgmist:
 - i) muud erakorralist avaliku sektori finantstoetust kui koostöös käesoleva määruse artikliga 67 loodud fondi ja mitteosalevate liikmesriikide koostöös direktiivi 2014/59/EL artikliga 100 loodavate kriisilahendusrahastute kasutamine,
 - ii) keskpanga erakorralist likviidsusabi ega
 - iii) keskpanga likviidsusabi, mida antakse mittestandardse tagatise taseme, struktuuri või intressimääraga.

Need põhimõtted kehtestatakse õiglaste ja tasakaalustatud kriteeriumide alusel ja neis võetakse arvesse eelkõige direktiivi 2014/59/EL artikli 107 lõiget 5 ja kõikides asjaomastes liikmesriikides finantsstabiilsusele avaldatavat mõju.

Konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kaval ei tohi olla ebaproportsionaalset mõju ühelegi liikmesriigile.

12. Kriisilahendusnõukogu määrab kindlaks, milliseks kuupäevaks tuleb esimesed kriisilahenduse kavad koostada. Kriisilahenduse kavad ja konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavad vaadatakse läbi ja vajaduse korral neid ajakohastatakse vähemalt kord aastas ning pärast ettevõtja või konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavade puhul konsolideerimisgrupi, sh konsolideerimisgrupi kõikide ettevõtjate õigusliku või organisatsioonilise struktuuri või äritegevuse või finantsseisundi olulist muutumist, mis võib oluliselt mõjutada kava tõhusust või muudab kriisilahenduse kava läbivaatamise muul viisil vajalikuks.

Esimeses lõigus osutatud kriisilahenduse kavade läbivaatamiseks või ajakohastamiseks teatavad krediitiasutused ja investimisühingud, EKP või liikmesriikide pädevad asutused kriisilahendusnõukogule viivitamata igast muudatusest, mis muudab kriisilahenduse kava läbivaatamise või ajakohastamise vajalikuks.

13. Kriisilahendusnõukogu edastab kriisilahenduse kavad ja kõik nende muudatused EKP-le ja asjaomastele liikmesriikide pädevatele asutustele.

Artikkel 9

Liikmesriikide kriisilahendusasutuste koostatavad kriisilahenduse kavad

1. Liikmesriikide kriisilahendusasutused koostavad ja võtavad vastu ettevõtjate ning konsolideerimisgruppide kriisilahenduse kavad, välja arvatud artikli 7 lõikes 2, lõike 4 punktis b ja lõikes 5 osutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppide puhul, kooskõlas artikli 8 lõigetega 5 — 13.
2. Liikmesriikide kriisilahendusasutused koostavad kriisilahenduse kavad pärast konsulteerimist asjaomaste liikmesriikide pädevate asutuste või liikmesriikide kriisilahendusasutustega osalevates liikmesriikides või nendes mitteosalevates liikmesriikides, kus asuvad olulised filiaalid, niivõrd kui see on olulise filiaali jaoks asjakohane.

Artikkel 10

Kriisilahenduskõlblikkuse hindamine

1. Kriisilahenduse kavade koostamisel ja ajakohastamisel kooskõlas artikliga 8 viib kriisilahendusnõukogu pärast konsulteerimist pädevate asutustega, sealhulgas EKPga, ning oluliste filiaalide asukohaks olevate mitteosalevate liikmesriikide kriisilahendusasutustega niivõrd, kuivõrd see on olulise filiaali jaoks asjakohane, läbi hindamise selle kohta, mil määral on krediidasutus või investeerimisühing või konsolideerimisgrupp kriisilahenduskõlblik, eeldamata järgmist:

- a) erakorralist avaliku sektori finantstoetust lisaks kooskõlas artikliga 67 loodud fondi kasutamisele
- b) keskpanga erakorralist likviidsusabi ega
- c) keskpanga likviidsusabi, mida antakse mittestandardse tagatise taseme, struktuuri või intressimääraga.

2. EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus esitab kriisilahendusnõukogule finantsseisundi taastamise kava või konsolideerimisgrupi finantsseisundi taastamise kava. Kriisilahendusnõukogu vaatab finantsseisundi taastamise kava läbi, et teha kindlaks selles sisalduvad meetmed, millel võib olla negatiivne mõju krediidasutuse või investeerimisühingu või konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkusele, ning annab EKP-le või liikmesriigi pädevale asutusele sellekohaseid soovitusi.

3. Kriisilahenduse kava koostamisel hindab kriisilahendusnõukogu, millises ulatuses on selline ettevõtja kriisilahenduskõlblik vastavalt käesolevale määrusele. Ettevõtjat peetakse kriisilahenduskõlblikuks sel juhul, kui kriisilahendusnõukogu jaoks on teostatav ja usutav ettevõtja lõpetamine ja likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses või ettevõtja suhtes kriisilahenduse vahendite kohaldamine ja kriisilahendusõiguste kasutamine, vältides nii palju kui võimalik olulisi negatiivseid tagajärgi ettevõtja asukohaliikmesriigi või muude liikmesriikide või liidu finantsüsteemile, sealhulgas laiema finantsilise ebastabiilsuse või kogu süsteemi haaravate sündmuste korral, ning lähtudes eesmärgist tagada ettevõtja kriitiliste funktsioonide täitmise jätkuvus.

Kui krediidasutust või investeerimisühingut ei peeta kriisilahenduskõlblikuks, annab kriisilahendusnõukogu sellest Euroopa Pangandusjärelevalvele õigeaegselt teada.

4. Konsolideerimisgruppi peetakse kriisilahenduskõlblikuks sel juhul, kui kriisilahendusnõukogu jaoks on teostatav ja usutav konsolideerimisgrupi ettevõtjate lõpetamine ja likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses või nende suhtes kriisilahenduse vahendite kohaldamine ja kriisilahendusõiguste kasutamine, vältides nii palju kui võimalik olulisi negatiivseid tagajärgi konsolideerimisgrupi ettevõtjate asutamiskoha liikmesriikide, teiste liikmesriikide või liidu finantsüsteemile, sealhulgas laiema finantsilise ebastabiilsuse või kogu süsteemi haaravate sündmuste korral, ning lähtudes eesmärgist tagada konsolideerimisgrupi ettevõtjate kriitiliste funktsioonide täitmise jätkuvus sellega, et kõnealuseid funktsioone saab õigel ajal kergesti eraldada, või muul viisil.

Kui konsolideerimisgruppi ei peeta kriisilahenduskõlblikuks, annab kriisilahendusnõukogu sellest Euroopa Pangandusjärelevalvele õigeaegselt teada.

5. Lõigete 3, 4 ja 10 kohaldamisel tähendavad „olulised negatiivsed tagajärjed finantssüsteemile” või „finantsstabiilsusele avalduv oht” olukorda, kus finantssüsteemi ohustab või võib ohustada häire, mis võib põhjustada finantsprobleeme, mis ohustavad siseturu nõuetekohast toimimist, tõhusust ja terviklikkust või ühe või mitme liikmesriigi majandust või finantssüsteemi. Oluliste negatiivsete tagajärgede kindlaks tegemisel võtab kriisilahendusnõukogu süsteemse riski tuvastamise ja mõõtmise puhul arvesse Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu asjakohaseid hoiatusi ja soovitusi ning Euroopa Pangandusjärelevalve välja töötatud asjakohaseid kriteeriume.

6. Käesolevas artiklis osutatud hindamise eesmärgil hindab kriisilahendusnõukogu direktiivis 2014/59/EL lisa C jaos sätestatud aspekte.

7. Kui kriisilahendusnõukogu teeb kooskõlas lõigetega 3 ja 4 ettevõtja või konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkuse hindamisele tuginedes pärast konsulteerimist pädevate asutustega, sealhulgas EKPga, kindlaks, et kõnealuse ettevõtja või konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkust välistavad olulised asjaolud, koostab kriisilahendusnõukogu pädevate asutustega koostöös krediitiasutusele või investeerimisühingule või emaettevõtjale suunatud aruande, milles analüüsitakse kriisilahenduse vahendite tulemuslikku kohaldamist ja kriisilahendusõiguste teostamist pärssivaid olulisi asjaolusid. Aruandes analüüsitakse mõju krediitiasutuse või investeerimisühingu ärimudelile ning soovitakse proportsionaalseid ja sihipäraseid meetmeid, mis on kriisilahendusnõukogu arvates kooskõlas lõikega 10 vajalikud või asjakohased välistavate asjaolude kõrvaldamiseks.

8. Aruandest teavitatakse ka pädevaid asutusi ja nende mitteosalevate liikmesriikide kriisilahendusasutusi, kus asuvad nende krediitiasutuste või investeerimisühingute olulised filiaalid, mis ei kuulu konsolideerimisgruppi. Selle toetuseks esitatakse kõnealuse hindamise või kindlakstegemise põhjendused ning selles näidatakse, kuidas kõnealune hindamine või kindlakstegemine on kooskõlas artiklis 6 sätestatud proportsionaalse kohaldamise nõudega.

9. Nelja kuu jooksul pärast selle aruande saamist esitab ettevõtja või emaettevõtja kriisilahendusnõukogule ettepaneku võimalike meetmete kohta, millega oleks võimalik aruandes tuvastatud oluliste välistavate asjaolude suhtes meetmeid võtta või need välistavad asjaolud kõrvaldada. Kriisilahendusnõukogu teavitab ettevõtja või emaettevõtja poolt välja pakutud meetmetest pädevaid asutusi, Euroopa Pangandusjärelevalvet ja nende mitteosalevate liikmesriikide kriisilahendusasutusi, kus asuvad nende krediitiasutuste või investeerimisühingute olulised filiaalid, mis ei kuulu konsolideerimisgruppi.

10. Pärast konsulteerimist pädevate asutustega hindab kriisilahendusnõukogu, kas lõikes 9 osutatud meetmetega on võimalik kõnealuste oluliste välistavate asjaolude suhtes tõhusalt meetmeid võtta või välistavad asjaolud kõrvaldada. Kui asjaomase ettevõtja või emaettevõtja poolt välja pakutud meetmed ei vähenda või kõrvalda tulemuslikult kriisilahenduskõlblikkust välistavaid asjaolusid, teeb kriisilahendusnõukogu pärast pädevate asutuste ja vajaduse korral määratud makrotasandi usaldatavusjärelevalvet teostava asutusega konsulteerimist otsuse, näidates selles, et pakutud meetmed ei vähenda ega kõrvalda tulemuslikult kriisilahenduskõlblikkust välistavaid asjaolusid, ja andes selles liikmesriikide kriisilahendusasutustele korralduse nõuda krediitiasutustelt või investeerimisühingult, emaettevõtjalt või asjaomase konsolideerimisgrupi mis tahes tütarettevõtjalt, et nad võtaksid lõikes 11 loetletud meetmeid.

Alternatiivsete meetmete määramisel selgitab kriisilahendusnõukogu, miks krediitiasutuse või investeerimisühingu pakutud meetmed ei võimalda kriisilahenduskõlblikkust välistavaid asjaolusid kõrvaldada ja miks on alternatiivsed meetmed nende kõrvaldamiseks proportsionaalsed. Kriisilahendusnõukogu võtab arvesse kriisilahenduskõlblikkust välistavatest asjaoludest tulenevat ohtu finantsstabiilsusele ning meetmete mõju krediitiasutuse või investeerimisühingu äritegevusele, selle stabiilsusele ja suutlikkusele majandusele kasu tuua ning finantsteenuste siseturule ja muude liikmesriikide ja kogu liidu finantsstabiilsusele.

Kriisilahendusnõukogu võtab arvesse ka vajadust vältida asjaomasele krediitiasutusele või investeerimisühingule või konsolideerimisgrupile avalduvat mõju, mis läheb kriisilahenduskõlblikkust välistavate asjaolude kõrvaldamiseks vajalikust kaugemale või on ebaproportsionaalne.

11. Lõike 10 kohaldamisel annab kriisilahendusnõukogu, kui see on kohaldatav, liikmesriikide kriisilahendusasutustele juhiseid võtta mis tahes järgmisi meetmeid:

- a) nõuda ettevõtjalt, et see vaataks läbi võimaliku konsolideerimisgrupisise rahastamise korra või nende puudumise või koostaks teenuslepingud (konsolideerimisgrupisisesed või kolmandate isikutega), mis hõlmaksid kriitiliste funktsioonide täitmist;
- b) nõuda ettevõtjalt, et see piiraks oma maksimaalset individuaalset ja summaarset riskipositsiooni;

- c) kehtestada konkreetsetel juhtudel või regulaarselt kriisilahenduse seisukohast olulise lisateabe esitamise nõue;
- d) nõuda ettevõtjalt teatavatest varaliikidest loobumist;
- e) nõuda ettevõtjalt, et see piiraks konkreetset olemasolevat või kavandatud tegevust või lõpetaks selle;
- f) piirata või takistada uute või olemasolevate äriiinide arendamist või uute või olemasolevate toodete müüki;
- g) nõuda ettevõtja või konsolideerimisgrupi otsese või kaudse kontrolli all oleva ettevõtja õiguslike või tegevusstruktuuride muutmist vähem keerukaks, tagamaks et kriisilahenduse vahendite rakendamisel oleks võimalik kriitilised funktsioonid teistest funktsioonidest õiguslikult ja tegevuslikult eraldada;
- h) nõuda ettevõtjalt liikmesriigis või liidus ematettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja rajamist;
- i) nõuda ettevõtjalt kõlblike kohustuste emiteerimist, et täita artiklis 12 sätestatud nõuded;
- j) nõuda, et ettevõtja võtaks muid meetmeid artiklis 12 osutatud nõuete täitmiseks, sh eelkõige püüdes uuesti läbi rääkida tema poolt emiteeritud mis tahes kõlbliku kohustuse, täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluva instrumendi või teise taseme omavahenditesse kuuluva instrumendi tingimused, tagamaks, et kriisilahendusnõukogu otsust kõnealuse kohustuse või instrumendi allahindamiseks või konverteerimiseks täidetaks selle jurisdiktsiooni õigusnormide kohaselt, mis reguleerib kõnealust kohustust või instrumenti.

Vajaduse korral võtab liikmesriigi kriisilahendusasutus esimese lõigu punktides a — j osutatud meetmeid vahetult.

12. Liikmesriigi kriisilahendusasutus täidab kriisilahendusnõukogu juhised artikli 29 kohaselt.

13. Lõigete 10 ja 11 kohane otsus vastab järgmistele nõuetele:

- a) selles on esitatud asjaomase hindamise või otsuse põhjused;
- b) selles on näidatud, mil määral vastab hindamine või otsus lõikes 10 sätestatud proportsionaalse kohaldamise nõudele.

Artikkel 11

Teatavate krediidasutuste ja investeerimisühingute lihtsustatud kohustused

1. Kriisilahendusnõukogu võib pärast liikmesriigi kriisilahendusasutusega konsulteerimist omal algatusel või liikmesriigi kriisilahendusasutuse ettepanekul kohaldada lihtsustatud kohustusi seoses kriisilahenduse kavade koostamisega kooskõlas artikliga 8 või teha kõnealuste kavade koostamise kohustusest erandi kooskõlas käesoleva artikli lõigetega 3–9.
2. Liikmesriikide kriisilahendusasutused võivad teha kriisilahendusnõukogule ettepaneku lihtsustatud kohustuste kohaldamiseks krediidasutuste, investeerimisühingute või konsolideerimisgruppide suhtes kooskõlas lõigetega 3 ja 4 või kriisilahenduse kavade koostamise kohustusest erandi tegemiseks kooskõlas lõikega 7. Kõnealune ettepanek peab olema põhjendatud ja selle toetuseks tuleb esitada kogu asjaomane dokumentatsioon.
3. Kriisilahendusnõukogu korraldab pärast käesoleva artikli lõikes 2 osutatud lihtsustatud kohustuste kohaldamise ettepaneku saamist või omal algatusel asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu või konsolideerimisgrupi hindamise ja kohaldab lihtsustatud kohustusi, kui krediidasutuse või investeerimisühingu või konsolideerimisgrupi maksejõuetusel tõenäoliselt ei ole olulisi negatiivseid tagajärgi finantssüsteemile või see ei kujuta ohtu finantsstabiilsusele artikli 10 lõike 5 tähenduses.

Sel eesmärgil võtab kriisilahendusnõukogu arvesse:

- a) krediidasutuse või investeerimisühingu või konsolideerimisgrupi äritegevuse olemust, aktsionäride struktuuri, õiguslikku vormi, riskiprofiili, suurust ja õiguslikku staatust ning krediidasutuse või investeerimisühingu seotust teiste krediidasutuste ja investeerimisühingute või finantssüsteemiga üldiselt, tema tegevuse ulatust ja keerukust;
- b) tema kuulumist krediidasutuste ja investeerimisühingute kaitsesüsteemi või muusse kooperatiivse vastastikuse solidaarsuse süsteemi, nagu on osutatud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 113 lõikes 7;

- c) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/65/EL ⁽¹⁾ artikli 4 lõike 1 punktis 2 määratletud investeerimisteenuste osutamist või investeerimistegevusega tegelemist ja
- d) seda, kas krediidasutuse või investeerimisühingu maksejõuetus ja sellele järgnev lõpetamine ja likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses avaldaks tõenäoliselt olulist negatiivset mõju finantsturgudele, muudele krediidasutustele ja investeerimisühingutele, rahastamistingimustele või majandusele laiemalt.

Kriisilahendusnõukogu viib esimeses lõigus osutatud hindamise läbi pärast seda, kui ta on konsulteerinud liikmesriigi määratud makrotasandi usaldatavusjärelevalve asutusega ja kui see on asjakohane, Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga.

4. Lihtsustatud kohustuste kohaldamisel määrab kriisilahendusnõukogu kindlaks:

- a) artiklis 8 ette nähtud kriisilahenduse kavade sisu ja üksikasjad;
- b) kuupäeva, milleks tuleb koostada esimesed kriisilahenduse kavad, ja kriisilahenduse kavade uuendamise sageduse, mis võib olla harvem kui artikli 8 lõikes 12 ette nähtud sagedus;
- c) asutustelt käesoleva määruse artikli 8 lõikes 9 ning direktiivi 2014/59/EL lisab jaos nõutava teabe sisu ja üksikasjad;
- d) käesoleva määruse artiklis 10 ja direktiivi 2014/59/EL lisa c jaos sätestatud kriisilahenduskõlblikkuse hindamise üksikasjalikkuse taseme.

5. Lihtsustatud kohustuste kohaldamine ei mõjuta kriisilahendusnõukogu õigust võtta mis tahes kriisilahenduse meetmeid.

6. Kui kohaldatakse lihtsustatud kohustusi, hakkab kriisilahendusnõukogu kohaldama täielikke, lihtsustamata kohustusi kohe, kui lihtsustatud kohustuste kohaldamist õigustanud asjaolud lakkavad eksisteerimast.

7. Ilma et see piiraks artiklite 9 ja 31 kohaldamist, teeb kriisilahendusnõukogu pärast seda, kui ta on kätte saanud käesoleva artikli lõike 2 kohase ettepaneku kriisilahenduse kavade koostamise kohustusest erandi tegemiseks, või omal algatusel käesoleva artikli lõike 3 kohaselt kriisilahenduse kavade koostamise kohustusest erandi keskasutusega seotud krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes, kui need krediidasutused ja investeerimisühingud on kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikliga 10 siseriiklikus õiguses sätestatud usaldatavusnõuete täitmisest täielikult või osaliselt vabas-
tatud.

Juhtudel, kus kooskõlas esimese lõiguga on tehtud erand, kohaldatakse kriisilahenduse kava koostamise kohustust konsolideeritud alusel keskasutuse ja selliste krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes, mis on keskasutusega seotud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 10 tähenduses. Seetõttu hõlmavad kõik käesolevas peatükis konsolideerimisgrupile tehtud viited keskasutust ja sellega seotud krediidasutusi ja investeerimisühinguid määruse (EL) nr 575/2013 artikli 10 tähenduses ja nende tütarettevõtjaid ning kõik viited, mis osutavad emaettevõtjatele või krediidasutustele ja investeerimisühingutele, mille suhtes teostatakse konsolideeritud järelevalvet direktiivi 2013/36/EL artikli 111 alusel, hõlmavad ka keskasutust.

8. Krediidasutuste ja investeerimisühingute puhul, mis kuuluvad määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 6 lõike 4 kohaselt EKP otsese järelevalve alla või mis moodustavad osaleva liikmesriigi finantssüsteemist märkimisväärse osa, kohaldatakse individuaalset kriisilahenduse kava.

Käesoleva lõike tähenduses moodustab krediidasutuse või investeerimisühingu tegevus märkimisväärse osa asjaomase osaleva liikmesriigi finantssüsteemist, kui:

- a) krediidasutuse või investeerimisühingu vara koguväärtus on suurem kui 30 000 000 000 eurot või
- b) tema vara moodustab rohkem kui 20 % asukohaliikmesriigi SKPst, välja arvatud juhul, kui tema vara koguväärtus on väiksem kui 5 000 000 000 eurot.

9. Kui liikmesriigi kriisilahendusasutus, kes on teinud ettepaneku lihtsustatud kohustuste kohaldamiseks või erandi tegemiseks kooskõlas lõikega 2, on arvamisel, et lihtsustatud kohustuste kohaldamise või erandi tegemise otsus tuleb tühistada, esitab ta kriisilahendusnõukogule sellekohase ettepaneku. Sel juhul teeb kriisilahendusnõukogu tühistamise ettepaneku kohta otsuse, võttes igakülgset arvesse liikmesriigi kriisilahendusasutuse poolt tühistamise osas esitatud põhjendusi, pidades silmas lõikes 3 või lõigetes 7 ja 8 viidatud tegureid ja asjaolusid.

10. Kriisilahendusnõukogu teavitab Euroopa Pangandusjärelevalvet sellest, et ta kohaldab käesolevat artiklit.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiivi 2014/65/EL finantsinstrumentide turgude kohta ja millega muudetakse direktiive 2002/92/EÜ ja 2011/61/EÜ (ELT L 173, 12.6.2014, lk 349).

Artikkel 12

Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue

1. Selliste omavahendite ja kõlblike kohustuste puhul, mille suhtes võib kasutada allahindamise ja konverteerimise õigust, määrab kriisilahendusnõukogu pärast pädevate asutustega, sealhulgas EKPga konsulteerimist kindlaks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude, millele on osutatud lõikes 4 ning mida artikli 7 lõikes 2 osutatud ettevõtjad ja konsolideerimisgrupid ning artikli 7 lõike 4 punktis b ja lõikes 5 osutatud ettevõtjad ja konsolideerimisgrupid, kui nende lõigete kohaldamise tingimused on täidetud, on kohustatud täitma igal ajal.

2. Selliste omavahendite ja kõlblike kohustuste puhul, mille suhtes võib kasutada allahindamise ja konverteerimise õigust, määravad kriisilahenduse kavade koostamisel kooskõlas artikliga 9 liikmesriikide kriisilahendusasutused pärast pädevate asutustega konsulteerimist kindlaks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude, millele on osutatud lõikes 4 ning mida artikli 7 lõikes 3 osutatud ettevõtjad on kohustatud täitma igal ajal. Selleks kohaldatakse artiklis 31 sätestatud menetlust.

3. Selleks et tagada käesoleva artikli tõhus ja järjepidev kohaldamine, annab kriisilahendusnõukogu liikmesriikide kriisilahendusasutustele suuniseid ja juhiseid konkreetsete ettevõtjate või konsolideerimisgruppide kohta.

4. Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue arvutatakse omavahendite ja kõlblike kohustuste summana, mis on väljendatud protsendina krediidasutuste või investeerimisühingu kõikidest kohustustest ja omavahenditest.

Esimese lõigu kohaldamisel võetakse „kohustused kokku” summas arvesse tuletisinstrumendist tulenevaid kohustusi, lähtudes sellest, et vastaspoole tasaarvestuse (netting) õigusi tunnustatakse täielikult.

5. Olenemata lõikest 1, teeb kriisilahendusnõukogu omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude alalise täitmise kohustuse kohaldamisest erandi hüpoteegikrediidasutuste puhul, mida rahastatakse pandikirjadega ja mis siseriikliku õiguse kohaselt ei oma õigust võtta vastu hoiuseid, sest:

- a) need krediidasutused ja investeerimisühingud lõpetatakse ja likvideeritakse riigisisises maksejõuetusmenetluses või mõnes muus, niisuguste krediidasutuste jaoks ette nähtud ning direktiivi 2014/59/EL artiklite 38, 40 või 42 kohaselt kohaldatavas menetluses ning
- b) niisugused riigisisised maksejõuetusmenetlused või muud liiki menetlused tagavad, et kõnealuste krediidasutuste võlausaldajad, sealhulgas pandikirjade omanikud, kui see on asjakohane, kannavad kahjumi viisil, mis vastab kriisilahenduse eesmärkidele.

6. Lõikes 4 osutatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue ei ületa omavahendite ja kõlblike kohustuste summat, mis on piisav tagamaks, et juhul kui tuleks rakendada kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit, oleks artiklis 2 osutatud krediidasutuse või investeerimisühingu ja emaettevõtja ning kõnealuse krediidasutuse või investeerimisühingu ja emaettevõtja kõrgeima tasandi emaettevõtja ja selle kõrgeima tasandi emaettevõtja konsolideeritud raamatupidamise aastaaruandes kajastatavate krediidasutuste, investeerimisühingute ja finantseerimisasutuste kahjum võimalik katta ja tõsta nende ettevõtjate esimese taseme põhiomavahendite suhtarv uuesti tasemele, mis võimaldab neil ka edaspidi täita tegevusloa saamise tingimusi ja jätkata tegevusi, milleks neile on antud direktiivi 2013/36/EL või samaväärse õigusakti kohane luba, ning säilitada turu piisav usaldus artiklis 2 osutatud krediidasutuse või investeerimisühingu ja emaettevõtja ning kõnealuse krediidasutuse või investeerimisühingu või emaettevõtja kõrgeima tasandi emaettevõtja ja selle kõrgeima tasandi emaettevõtja konsolideeritud raamatupidamise aastaaruandes kajastatavate krediidasutuste, investeerimisühingute ja finantseerimisasutuste vastu.

Juhul kui kriisilahenduse kavas on eeldatud, et teatavad kõlblike kohustuste klassid võidakse artikli 27 lõike 5 alusel kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendusalaist välja jätta või et teatavad kõlblike kohustuste klassid võidakse kohustuste osalise üleandmise raames tervikuna saajale üle anda, ei ületa lõikes 4 osutatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue omavahendite ja kõlblike kohustuste summat, mis on piisav tagamaks, et artiklis 2 osutatud krediidasutusel või investeerimisühingul ja emaettevõtjal on piisavalt muid kõlblike kohustusi, millega tagada,

et artiklis 2 osutatud krediidasutuse või investeerimisühingu ja emaettevõtja ning selle krediidasutuse või investeerimisühingu või emaettevõtja kõrgeima tasandi emaettevõtja ja selle kõrgeima tasandi emaettevõtja konsolideeritud raamatupidamise aastaaruandes kajastatavate krediidasutuste, investeerimisühingute ja finantseerimisasutuste kahjum oleks võimalik katta ja tõsta kõigi nende ettevõtjate esimese taseme põhiomavahendite suhtarv uuesti tasemele, mis võimaldab neil ka edaspidi täita tegevusloa saamise tingimusi ja jätkata tegevusi, milleks neile on antud direktiivi 2013/36/EL või samaväärse õigusakti kohane luba, ning säilitada turu piisav usaldus krediidasutuse või investeerimisühingu ja emaettevõtja ning kõnealuse krediidasutuse või investeerimisühingu ja emaettevõtja kõrgeima tasandi emaettevõtja ja selle kõrgeima tasandi emaettevõtja konsolideeritud raamatupidamise aastaaruandes kajastatavate krediidasutuste, investeerimisühingute ja finantseerimisasutuste vastu.

Lõikes 4 osutatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue ei tohi olla väiksem kui määruses (EL) nr 575/2013 ja direktiivis 2013/36/EL sätestatud omavahendite nõuete ja nõutava puhvri summa kokku.

7. Käesoleva artikli lõikes 6 sätestatud piirmäärasid arvestades ja tagamaks, et artiklis 2 osutatud ettevõtja kriisilahenduse saab lõpuni viia kriisilahenduse eesmärgi järgivate kriisilahenduse vahendite abil, sh asjakohasel juhul kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi abil, toimub käesoleva artikli lõikes 1 viidatud miinimumnõude kindlaksmääramine järgmiste kriteeriumide alusel:

- a) artiklis 2 osutatud krediidasutuse või investeerimisühingu ja emaettevõtja suurus, ärimudel, rahastamismudel ja riskiprofiil;
- b) see, mil määral hoiuste tagamise skeem võiks aidata rahastada kriisilahendust vastavalt artiklile 79;
- c) see, mil määral oleks artiklis 2 osutatud krediidasutuse või investeerimisühingu ja emaettevõtja maksejõuetusel olulised negatiivsed tagajärjed finantssüsteemile või see kujutaks ohtu finantsstabiilsusele artikli 10 lõike 5 tähenduses, tulenevalt finantsraskuste ülekandumisest muudele krediidasutustele ja investeerimisühingutele, sealhulgas seotuse tõttu muude krediidasutuste ja investeerimisühingute või ülejäänud finantssüsteemiga.

8. Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kindlaksmääramisel täpsustatakse seda, millise miinimumnõude täitmist nõutakse krediidasutusest või investeerimisühingult individuaalselt ning millise miinimumnõude täitmist nõutakse emaettevõtjalt konsolideeritud alusel. Kriisilahendusnõukogu määrab omavahendite ja kõlblike kohustuste suhtes osalevas liikmesriigis asutatud liidu emaettevõtja konsolideeritud tasandil kohaldatava minimaalse kogusumma nõude kindlaks pärast konsulteerimist konsolideeritud järelevalvet teostava asutusega lõikes 7 sätestatud kriteeriumide ja selle alusel, kas konsolideerimisgruppi kuuluvate kolmandates riikides asutatud tütarettevõtjate kriisilahendus toimub kooskõlas kriisilahenduse kavaga eraldi.

9. Kriisilahendusnõukogu kehtestab omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude, mida kohaldatakse konsolideerimisgrupi tütarettevõtjate suhtes individuaalselt. Need omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuded kehtestatakse tütarettevõtjale sobival tasemel, võttes arvesse järgmist:

- a) lõikes 7 loetletud kriteeriumid, eelkõige tütarettevõtja suurus, ärimudel ja riskiprofiil, sealhulgas selle omavahendid, ning
- b) konsolideerimisgrupi suhtes kehtestatud konsolideeritud nõue.

10. Kriisilahendusnõukogu võib otsustada teha erandi omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude individuaalsest kohaldamisest emaettevõtjana tegutseva krediidasutuse või investeerimisühingu suhtes, tingimusel et direktiivi 2014/59/EL artikli 45 lõike 11 punktides a ja b sätestatud tingimused on täidetud. Kriisilahendusnõukogu võib otsustada teha erandi omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude individuaalsest kohaldamisest tütarettevõtja suhtes, tingimusel et direktiivi 2014/59/EL artikli 45 lõike 12 punktides a, b ja c sätestatud tingimused on täidetud.

11. Kriisilahendusnõukogu võib pärast liikmesriigi kriisilahendusasutusega konsulteerimist omal algatusel või liikmesriigi kriisilahendusasutuse ettepanekul otsustada, et lõikes 1 osutatud, omavahendite ja kõlblike kohustuste suhtes kohaldatav miinimumnõue on osaliselt täidetud konsolideeritud alusel või individuaalselt lepinguliste kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendite kaudu, järgides täielikult lõike 5 esimeses ja teises lõigus ning lõikes 7 sätestatud kriteeriume.

12. Vahendi kvalifitseerumiseks lepingulise kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendina lõike 11 alusel peab kriisilahendusnõukogu olema veendunud, et:

- a) vahendi lepinguline tingimus sätestab, et juhul kui kriisilahendusnõukogu otsustab, et asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu suhtes kohaldatakse kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit, hinnatakse kõnealune vahend alla või konverteeritakse vajalikus ulatuses, enne kui muud kõlblikud kohustused alla hinnatakse või konverteeritakse, ning
- b) vahendi suhtes kehtib siduv allutamisleping, kohustus või säte, mille alusel on vahend tavalises maksejõuetusmenetluses madalama nõudeõiguse järguga kui teised kõlblikud kohustused ja seda ei saa tagasi maksta enne, kui teised sel hetkel arveldamata kõlblikud kohustused on arveldatud.

13. Kriisilahendusnõukogu määrab käesoleva artikli lõikes 1 ja vajaduse korral käesoleva artikli lõikes 11 osutatud miinimumnõuded kindlaks artikli 8 kohaste kriisilahenduse kavade väljatöötamise ja ajakohastamisega samal ajal.

14. Kriisilahendusnõukogu adresseerib kindlaksmääramise otsuse liikmesriikide kriisilahendusasutustele. Liikmesriikide kriisilahendusasutused täidavad kriisilahendusnõukogu juhised artikli 29 kohaselt. Kriisilahendusnõukogu nõuab, et liikmesriikide kriisilahendusasutused kontrolliksid ja tagaksid, et krediidasutused ja investeerimisühingud ning emettevõtjad täidaksid jätkuvalt käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet.

15. Kriisilahendusnõukogu teavitab EKPd ja Euroopa Pangandusjärelevalvet omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudest, mille ta on iga krediidasutuse või investeerimisühingu ning emettevõtja jaoks lõike 1 kohaselt kindlaks määranud, ja vajaduse korral lõikes 11 sätestatud miinimumnõuetest.

16. Kõlblikke kohustusi, sealhulgas allutatud võlainstrumente ja allutatud laene, mis ei kvalifitseeru täiendavateks esimese taseme või teise taseme omavahenditesse kuuluvateks instrumentideks, võetakse lõikes 1 osutatud omavahendite ja kõlblike kohustuste summas arvesse ainult juhul, kui need vastavad järgmistele tingimustele:

- a) finantsinstrument on välja antud ja selle eest on täielikult tasutud;
- b) kohustus ei lasu krediidasutuse või investeerimisühingu enda ees või krediidasutus või investeerimisühing ise ei ole seda taganud;
- c) krediidasutus või investeerimisühing ei rahastanud instrumendi ostu otseselt ega kaudselt;
- d) kohustuse tähtajani on jäänud vähemalt üks aasta;
- e) kohustus ei tulene tuletisinstrumentidist;
- f) kohustus ei tulene hoiusest, mis on kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artikliga 108 riigisisese maksejõuetusmenetluse nõuete hierarhia kohaselt eelistatud.

Kui kohustus annab selle omanikule õiguse ennetähtaegsele tagasimaksmisele, on asjaomase kohustuse tähtaeg esimese lõigu punkti d kohaldamisel esimene kuupäev, mil selline õigus tekib.

17. Kui kohustust reguleeritakse liiduvälise jurisdiktsiooni õigusnormidega, võib kriisilahendusnõukogu anda liikmesriikide kriisilahendusasutustele juhise nõuda, et krediidasutus või investeerimisühing tõendaks, et kriisilahendusnõukogu mis tahes otsust kõnealuse kohustuse allahindamise või konverteerimise kohta täidetakse asjaomase jurisdiktsiooni õigusnormide kohaselt, võttes arvesse kohustust reguleeriva lepingu tingimusi, kriisilahendusmenetluste tunnustamist käsitlevaid rahvusvahelisi lepinguid ja muid asjakohaseid asjaolusid. Kui kriisilahendusnõukogu ei ole veendunud, et tema mis tahes otsust täidetakse asjaomase jurisdiktsiooni õigusnormide kohaselt, ei võeta seda kohustust omavahendite ja kõlblike kohustuste suhtes kehtiva miinimumnõude arvestamisel arvesse.

18. Kui komisjon esitab direktiivi 2014/59/EL artikli 45 lõike 18 kohaselt seadusandliku ettepaneku, esitab ta vajaduse korral seadusandliku ettepaneku käesoleva määruse samalaadse muutmise kohta.

2. PEATÜKK

Varane sekkumine

Artikkel 13

Varane sekkumine

1. EKP või liikmesriikide pädevad asutused teavitavad kriisilahendusnõukogu kõigist meetmetest, mille võtmist nad krediidasutuselt, investeerimisühingult või konsolideerimisgrupilt nõuavad või mida nad ise võtavad vastavalt määruse (EL) nr 1024/2013 artiklile 16, vastavalt direktiivi 2014/59/EL artikli 27 lõikele 1, artiklitele 28 või 29 või vastavalt direktiivi 2013/36/EL artiklile 104.

Kriisilahendusnõukogu teatab komisjonile igasugusest esimese löigu kohaselt saadud teabest.

2. Alates lõikes 1 osutatud teabe saamise kuupäevast ja ilma et see piiraks EKP ja liikmesriikide pädevate asutuste õigusi, mis tulenevad muudest liidu õigusaktidest, võib kriisilahendusnõukogu valmistada ette asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu või konsolideerimisgrupi kriisilahenduse.

Esimese löigu kohaldamisel jälgib EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus koostöös kriisilahendusnõukoguga tähelepanelikult krediidasutuse või investeerimisühingu või emettevõtja olukorda ja seda, kuidas nad täidavad neilt nõutud varajase sekkumise meetmeid.

EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus esitab kriisilahendusnõukogule kogu teabe, mis on vajalik kriisilahenduse kava ajakohastamiseks ja krediidasutuse või investeerimisühingu võimaliku kriisilahenduse ettevalmistamiseks ning krediidasutuse või investeerimisühingu vara ja kohustuste väärtuse hindamiseks vastavalt artikli 20 lõigetele 1 — 15.

3. Kriisilahendusnõukogul on õigus nõuda, et krediidasutus või investeerimisühing või emettevõtja võtaks krediidasutuse või investeerimisühingu kriisilahenduse ettevalmistamiseks ühendust võimalike omandajatega, järgides direktiivi 2014/59/EL artikli 39 lõikes 2 sätestatud kriteeriume ja käesoleva määruse artiklis 88 sätestatud ametisaladuse hoidmise nõudeid.

Kriisilahendusnõukogul on ühtlasi õigus nõuda, et asjaomane liikmesriigi kriisilahendusasutus koostaks asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu või konsolideerimisgrupi jaoks esialgse kriisilahendusskeemi.

Kriisilahendusnõukogu teatab EKP-le, asjaomasele liikmesriigi pädevale asutusele ning asjaomasele liikmesriigi kriisilahendusasutusele meetmed, mida ta võtab käesoleva lõike kohaselt.

4. Kui EKP või liikmesriikide pädevad asutused kavatsevad kehtestada krediidasutuse või investeerimisühingu või konsolideerimisgrupi suhtes lisameetme vastavalt määruse (EL) nr 1024/2013 artiklile 16, vastavalt direktiivi 2014/59/EL artikli 27 lõikele 1, artiklile 28 või artiklile 29 või vastavalt direktiivi 2013/36/EL artiklile 104 enne, kui ettevõtja või konsolideerimisgrupp on täielikult rakendanud esimese meetme, millest kriisilahendusnõukogule teatati, teavitavad nad enne, kui asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu või konsolideerimisgrupi suhtes kehtestatakse see lisameede, kriisilahendusnõukogu.

5. EKP või liikmesriigi pädev asutus, kriisilahendusnõukogu ja asjaomased liikmesriikide kriisilahendusasutused tagavad, et lõikes 4 osutatud lisameede ja kriisilahendusnõukogu mis tahes tegevus, millega valmistatakse ette kriisilahendust vastavalt lõikele 2, on omavahel kooskõlas.

3. PEATÜKK

Kriisilahendus

Artikkel 14

Kriisilahenduse eesmärgid

1. Tegutsedes artiklis 18 osutatud kriisilahendusmenetluse kohaselt, võtavad kriisilahendusnõukogu, nõukogu ja komisjon ning asjakohasel juhul liikmesriikide kriisilahendusasutused oma vastavate kohustuste puhul arvesse kriisilahenduse eesmärgi ning valivad sellised kriisilahenduse vahendid ja õigused, mis nende arvates aitaksid konkreetsel juhul kõige paremini saavutada kriisilahenduse eesmärgi.

2. Lõikes 1 osutatud kriisilahenduse eesmärgid on järgmised:

- a) tagada kriitiliste funktsioonide jätkuvus;
- b) vältida olulist negatiivset mõju finantsstabiilsusele, eelkõige hoides ära finantsraskuste ülekandumise, sealhulgas turuinfrastruktuuridele, ja säilitades turudistsipliini;
- c) kaitsta avaliku sektori vahendeid, minimeerides tuginemist erakorralisele avaliku sektori finantstoetusele;
- d) kaitsta direktiivi 2014/49/EL kohaldamisalasse kuuluvaid hoiustajaid ja direktiivi 97/9/EÜ kohaldamisalasse kuuluvaid investoreid;
- e) kaitsta klientide rahalisi vahendeid ja klientide vara.

Esimeses lõigus osutatud eesmärkide täitmisel püüavad kriisilahendusnõukogu, nõukogu ja komisjon ning asjakohasel juhul liikmesriikide kriisilahendusametid hoida kriisilahenduse kulud võimalikult väikesed ja vältida väärtuse hävitamist, välja arvatud juhul, kui see on vajalik kriisilahenduse eesmärkide saavutamiseks.

3. Kui käesoleva määruse eri sätetest ei tulene teisiti, on kriisilahenduse eesmärgid tähtsuselt võrdsed ning nende tasakaalustamisel lähtutakse iga juhtumi olemusest ja asjaoludest.

Artikkel 15

Kriisilahenduse üldpõhimõtted

1. Tegutsedes artiklis 18 osutatud kriisilahendusmenetluse kohaselt, võtavad kriisilahendusnõukogu, nõukogu, komisjon ja asjakohasel juhul liikmesriikide kriisilahendusametid kõik vajalikud meetmed tagamaks, et kriisilahendus toimub kooskõlas järgmiste põhimõtetega:

- a) kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu aktsionärid katavad kahjumi esimeses järjekorras;
- b) kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu võlausaldajad katavad kahjumi pärast aktsionäre vastavalt nende nõuete rahuldamise järjekorrale artikli 17 alusel, välja arvatud juhul, kui käesoleva direktiiviga on sõnaselgelt ette nähtud teisiti;
- c) kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu juhtorgan ja kõrgem juhtkond vahetatakse välja, välja arvatud juhtudel, kui vastavalt asjaoludele peetakse kas kogu juhtorgani ja kõrgema juhtkonna või nende osa ametissejäämist vajalikuks kriisilahenduse eesmärkide saavutamiseks;
- d) kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu juhtorgan ja kõrgem juhtkond osutab igakülgselt abi, mis on vajalik kriisilahenduse eesmärkide saavutamiseks;
- e) füüsilised ja juriidilised isikud on vastavalt liikmesriigi õigusele isiklikult vastutavad tsiviil- või kriminaalõiguse alusel kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu maksejõuetuse eest;
- f) kui käesoleva määrusega ei ole sätestatud teisiti, koheldakse ühe ja sama klassi võlausaldajaid võrdselt;
- g) ükski võlausaldaja ei kata kooskõlas artiklis 29 ette nähtud kaitsemeetmetega suuremat kahjumit kui see, mida ta oleks katnud juhul, kui artiklis 2 osutatud ettevõtja oleks likvideeritud tavalises maksejõuetusmenetluses;
- h) tagatud hoiused on täielikult kaitstud ning
- i) kriisilahenduse meede võetakse kooskõlas käesolevas määruses sätestatud kaitsemeetmetega.

2. Kui krediidasutus või investeerimisühing on konsolideerimisgrupi ettevõtja, tegutsevad kriisilahendusnõukogu, nõukogu ja komisjon kriisilahenduse vahendite rakendamise ja kriisilahendusõiguste teostamise kohta otsust tehes nii, et mõju konsolideerimisgrupi teistele ettevõtjatele ja konsolideerimisgrupile tervikuna oleks minimaalne ning negatiivne mõju finantsstabiilsusele liidus ja selle liikmesriikides, eelkõige neis riikides, kus konsolideerimisgrupp tegutseb, oleks minimaalne, ilma et see piiraks artikli 14 kohaldamist.

3. Kui käesoleva määruse artiklis 2 osutatud ettevõtja suhtes rakendatakse ettevõtte võõrandamise vahendit, sildasutuse vahendit või vara eraldamise vahendit, loetakse selle ettevõtja suhtes algatatuks pankrotimenetlus või samataoline maksejõuetusmenetlus nõukogu direktiivi 2001/23/EÜ⁽¹⁾ artikli 5 lõike 1 tähenduses.

4. Kriisilahenduse vahendite rakendamise ja kriisilahendusõiguste teostamise kohta otsust tehes annab kriisilahendusnõukogu liikmesriikide kriisilahendusametitele juhise teavitada vajaduse korral töötajate esindajaid ja konsulteerida nendega.

See ei piira selliste siseriikliku õiguse või tava kohaste sätete kohaldamist, mis käsitlevad töötajate esindatust äriühingute juhtorganites.

Artikkel 16

Finantseerimisasutuste ja emaettevõtjate kriisilahendus

1. Kriisilahendusnõukogu otsustab osalevas liikmesriigis asutatud finantseerimisasutuse suhtes kriisilahenduse meetme võtta siis, kui artikli 18 lõikes 1 sätestatud tingimused on täidetud nii finantseerimisasutuse kui ka emaettevõtja puhul, mille suhtes teostatakse konsolideeritud järelevalvet.

2. Kriisilahendusnõukogu võtab artikli 2 punktis b osutatud emaettevõtja suhtes kriisilahenduse meetme, kui artikli 18 lõikes 1 sätestatud eeltingimused on täidetud nii selle emaettevõtja kui ka ühe või mitme tütarettevõtja puhul, kes on krediitiasutused ja investeerimisühingud, või kui tütarettevõtja ei ole asutatud liidus, siis on kolmanda riigi ametiasutus kindlaks teinud, et see vastab kolmanda riigi õiguse kohastele kriisilahenduse eeltingimustele.

3. Erandina lõikest 2 ja hoolimata asjaolust, et emaettevõtja ei vasta artikli 18 lõikes 1 sätestatud eeltingimustele, võib kriisilahendusnõukogu otsustada võtta kriisilahenduse meetme selle emaettevõtja suhtes, kui üks või mitu tema tütarettevõtjat, mis on krediitiasutused ja investeerimisühingud, vastavad artikli 18 lõigetes 1, 4 ja 5 sätestatud eeltingimustele ja nende tütarettevõtjate vara ja kohustused on sellised, et nende maksejõuetus ohustab krediitiasutust või investeerimisühingut või konsolideerimisgruppi kui tervikut, ning kriisilahenduse meetme võtmine selle emaettevõtja suhtes on vajalik tütarettevõtjate (mis on krediitiasutused ja investeerimisühingud) või konsolideerimisgrupi kui terviku kriisilahenduseks. Kui liikmesriigi kriisilahendusamet annab kriisilahendusnõukogule teada, et liikmesriigi maksejõuetusõigusega nähakse ette konsolideerimisgrupi kohtlemine tervikuna ning kriisilahenduse meetme võtmine seoses emaettevõtjaga on vajalik tütarettevõtjate (mis on krediitiasutused ja investeerimisühingud) kriisilahenduseks või konsolideerimisgrupi kui terviku kriisilahenduseks, võib kriisilahendusnõukogu ühtlasi otsustada võtta emaettevõtja suhtes kriisilahenduse meetme.

Kui esimese lõigu kohaldamisel hinnatakse, kas artikli 18 lõikes 1 sätestatud eeltingimused on ühe või mitme tütarettevõtja puhul, mis on krediitiasutused ja investeerimisühingud, täidetud, võib kriisilahendusnõukogu jätta arvesse võtmata konsolideerimisgrupisese kapitali või kahjumi ülekandmise ettevõtjate vahel, sealhulgas allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamise.

Artikkel 17

Nõuete rahuldamisjärgud

1. Kui käesoleva määruse artiklis 2 osutatud ettevõtja puhul kasutatakse kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit ja ilma et see piiraks kohustusi, mille puhul kohustuste teisendamise vahendit vastavalt käesoleva määruse artikli 27 lõikele 3 ei kohaldata, teevad kriisilahendusnõukogu, komisjon või vajaduse korral liikmesriikide kriisilahendusametid otsuse allahindamise ja konverteerimise õiguse kasutamise, sh käesoleva määruse artikli 27 lõike 5 võimaliku kohaldamise kohta, ja liikmesriikide kriisilahendusametid kasutavad neid õigusi kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artiklitega 47 ja 48 ja kooskõlas siseriiklikus õiguses sätestatud nõuete rahuldamisjärkudega võrreldes vastupidises järjekorras, sealhulgas kooskõlas sätetega, millega võetakse üle kõnealuse direktiivi artikkel 108.

⁽¹⁾ Nõukogu 12. märtsi 2001. aasta direktiiv 2001/23/EÜ ettevõtjate, ettevõtete või nende osade üleminekul töötajate õigusi kaitsvate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 82, 22.3.2001, lk 16).

2. Osalevad liikmesriigid annavad komisjonile ja kriisilahendusnõukogule artiklis 2 osutatud ettevõtjate suhtes riigisiseses maksejõuetusmenetluses esitatud nõuete tähtsuse järjekorra teada iga aasta 1. juuliks või kohe pärast järjekorra muutumist.

Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kasutamisel vastutab asjaomane hoiuste tagamise skeem artiklis 79 sätestatud tingimustel.

Artikkel 18

Kriisilahendusmenetlus

1. Kriisilahendusnõukogu võtab artikli 7 lõikes 2 osutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppide ning artikli 7 lõike 4 punktis b ja lõikes 5 osutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppide jaoks, kui nende lõigete kohaldamise tingimused on täidetud, kriisilahenduskeemi käesoleva artikli lõike 6 kohaselt vastu ainult siis, kui ta hindab oma täitevistungil pärast neljanda lõigu kohase teatise kättesaamist või omal algatusel, et järgmised eeltingimused on täidetud:

- a) ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks;
- b) võttes arvesse ajastust ja muid asjakohaseid asjaolusid, puudub põhjendatud väljavaade, et mõni ettevõtja suhtes võetav alternatiivne erasektoripoolne meede, sealhulgas krediidasutuste või investeerimisühingute kaitseskeemi meetmed, või järelevalvemeede, sealhulgas varase sekkumise meetmed või asjaomaste kapitaliinstrumentide allahindamine või konverteerimine kooskõlas artikliga 21, aitaks ettevõtja maksejõuetust mõistliku aja jooksul ära hoida;
- c) kriisilahendusmeede on vajalik avaliku huvi seisukohast vastavalt lõikele 5.

Esimese lõigu punktis a viidatud eeltingimust hindab EKP pärast kriisilahendusnõukoguga konsulteerimist. Kriisilahendusnõukogu võib sellise hinnangu oma täitevistungil anda ainult siis, kui ta on EKP-le oma kavatsusest eelnevalt teada andnud ja kui EKP ei annakolme kalendripäeva jooksul arvates teate kättesaamisest seda hinnangut ise. EKP esitab kriisilahendusnõukogule viivitamata kogu vajaliku teabe, mida kriisilahendusnõukogu selle hindamise läbiviimiseks nõuab.

Kui EKP hindab, et esimese lõigu punktis a sätestatud eeltingimus on esimeses lõigus osutatud ettevõtja või konsolideerimisgrupi puhul täidetud, edastab ta hindamise tulemuse viivitamata komisjonile ja kriisilahendusnõukogule.

Esimese lõigu punktis b viidatud eeltingimust hindab kriisilahendusnõukogu oma täitevistungil või, kui see on kohaldatav, liikmesriigi kriisilahendusasutus tihedas koostöös EKPga. EKP võib kriisilahendusnõukogule või asjaomastele liikmesriikide kriisilahendusasutustele samuti teatada, et tema hinnangul on punktis b sätestatud eeltingimus täidetud.

2. Ilma et see piiraks juhtumeid, mille puhul EKP on otsustanud kooskõlas määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 6 lõike 5 punktiga b vahetult täita krediidasutuste järelevalvega seotud ülesandeid, lõike 1 kohase teatise saamise korral, või kui kriisilahendusnõukogu kavatseb anda artikli 7 lõikes 3 osutatud ettevõtja või konsolideerimisgrupi suhtes omal algatusel lõike 1 kohase hinnangu, edastab kriisilahendusnõukogu oma hindamise tulemuse viivitamata EKP-le.

3. Mõne meetme varasem võtmine määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 16, direktiivi 2014/59/EL artikli 27 lõike 1 või artikli 28 või artikli 29 või direktiivi 2013/36/EL artikli 104 kohaselt ei ole kriisilahenduse meetme võtmise eeltingimus.

4. Lõike 1 punkti a kohaldamisel käsitatakse ettevõtjat maksejõuetuna või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävana, kui tema puhul esineb üks või mitu järgmistest asjaoludest:

- a) ettevõtja rikub või on objektiivseid tõendeid, mis toetavad järeldust, et krediidasutus või investeerimisühing rikub lähiajal tegevusloa kehtimise nõudeid viisil, mis õigustaks tegevusloa kehtetuks tunnistamist EKP poolt, sealhulgas põhjusel, et krediidasutuse või investeerimisühingu kahjum või tõenäoline kahjum ammandab kõik tema omavahendid või olulise osa nendest;
- b) ettevõtja vara ei kata kohustusi või on objektiivseid tõendeid, mis toetavad järeldust, et ettevõtja vara ei kata lähiajal kohustusi;

- c) ettevõtja ei suuda või on objektiivseid tõendeid, mis toetavad järeldust, et ettevõtja lähiajal ei suuda oma võlgu või muid kohustusi tasuda nende sissenõutavaks muutumisel;
- d) vajatakse erakorralist avaliku sektori finantstoetust, välja arvatud juhul, kui seda antakse tõsiste häirete leevendamiseks liikmesriigi majanduses ja finantsstabiilsuse säilitamiseks järgmises vormis:
 - i) riigi tagatis keskpankade poolt nende tingimuste alusel antud likviidsusvahenditele;
 - ii) riigi tagatis hiljuti emiteeritud kohustustele või
 - iii) omavahenditesse tehtav kapitalisüst või kapitaliinstrumentide ost sellise hinnaga ja sellistel tingimustel, mis ei anna ettevõtjale eelist, kui avaliku sektori toetuse andmise ajal ei kehti käesoleva lõike punktis a, b ja c ega artikli 21 lõikes 1 viidatud asjaolud.

Kõigil esimese lõigu punkti d alapunktides i, ii ja iii nimetatud juhtudel on nendes osutatud tagatised või samaväärsed meetmed piiratud maksevõimeliste ettevõtjatega ning need sõltuvad liidu riigiabi raamistiku kohaselt antavast lõplikust heakskiidust. Need meetmed võetakse ettevaatusabinõuna, need on ajutised ja proportsionaalsed tõsiste häirete tagajärgede leevendamisega ning neid ei kasutata selleks, et katta ettevõtja kahjumit või lähitulevikus tõenäoliselt tekkivat kahjumit.

Esimese lõigu punkti d alapunkti iii kohased toetusmeetmed piirduvad rahasüstidega, mis on vajalikud, et lahendada EKP, Euroopa Pangandusjärelevalve või vajaduse korral liikmesriikide ametiasutuste poolt läbi viidud liikmesriikide, liidu või kogu ühtset järelevalvemehhanismi hõlmavate stressitestide, vara kvaliteedi läbivaatamise või samaväärse tegevuse käigus kindlaks tehtud kapitalinappuse probleem, mida kinnitab pädev asutus.

Kui komisjon esitab direktiivi 2014/59/EL artikli 32 lõike 4 kohaselt seadusandliku ettepaneku, esitab ta asjakohasel juhul seadusandliku ettepaneku käesoleva määruse samalaadse muutmise kohta.

5. Käesoleva artikli lõike 1 punkti c kohaldamisel käsitatakse kriisilahenduse meetet avaliku huvi seisukohast vajaliku, kui see on vajalik ühe või mitme artiklis 14 viidatud kriisilahenduse eesmärgi saavutamiseks ja see on nende eesmärkidega proportsionaalne ning ettevõtja lõpetamine ja likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses ei aitaks kriisilahenduse eesmarke samavõrra saavutada.

6. Kui kõik lõikes 1 sätestatud tingimused on täidetud, võtab kriisilahendusnõukogu vastu kriisilahendusskeemi. Kriisilahendusskeemiga:

- a) algatatakse ettevõtja kriisilahenduse menetlus;
- b) määratakse kindlaks kriisilahendusmenetluses oleva krediitiasutuse või investeerimisühingu puhul kasutatavad kriisilahenduse vahendid, millele on osutatud artikli 22 lõikes 2, eelkõige kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kasutamisel artikli 27 lõigete 5 ja 14 alusel tehtavad erandid;
- c) määratakse kindlaks fondi kasutamine kriisilahenduse meetme toetamiseks kooskõlas artikliga 76 ja artikli 19 kohaselt tehtava komisjoni otsusega.

7. Vahetult pärast kriisilahendusskeemi vastuvõtmist edastab kriisilahendusnõukogu selle komisjonile.

24 tunni jooksul pärast seda, kui kriisilahendusnõukogu on kriisilahendusskeemi edastanud, kinnitab komisjon kriisilahendusskeemi või esitab selle kohta vastuväiteid kaalutlusõigust kätkevates aspektides, mida käesoleva lõike kolmas lõik ei hõlma.

12 tunni jooksul pärast seda, kui kriisilahendusnõukogu on kriisilahendusskeemi edastanud, võib komisjon teha nõukogule ettepaneku:

- a) esitada kriisilahendusskeemi kohta vastuväited põhjendusega, et kriisilahendusnõukogu vastu võetud skeem ei vasta lõike 1 punktis c osutatud avaliku huvi kriteeriumile;
- b) kiita kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemis ettenähtud fondi summa oluline muutmine heaks või esitada selle kohta vastuväide.

Kolmanda lõigu kohaldamisel teeb nõukogu otsuse lihthäälteenamusega.

Kriisilahendusskeem võib jõustuda ainult siis, kui nõukogu ega komisjon ei ole selle kohta 24 tunni jooksul pärast seda, kui kriisilahendusnõukogu selle edastas, vastuväiteid esitanud.

Nõukogu või komisjon esitab vastuväite esitamise õiguse kasutamise põhjendused.

Kui 24 tunni jooksul pärast seda, kui kriisilahendusnõukogu on kriisilahendusskeemi edastanud, kiidab nõukogu komisjoni ettepaneku kriisilahendusskeemi muutmise kohta kolmanda lõigu punktis b toodud põhjusel heaks või kui komisjon esitab teise lõigu kohaselt vastuväite, muudab kriisilahendusnõukogu kaheksa tunni jooksul kriisilahendusskeemi kooskõlas esitatud põhjendustega.

Kui kriisilahendusnõukogu vastu võetud kriisilahendusskeemis on kavandatud teatavate kohustuste väljajätmine artikli 27 lõikes 5 osutatud erandjuhtudel ja kui väljajätmiseks on vaja fondi või alternatiivse rahastamisallika toetust, võib komisjon siseturu terviklikkuse kaitsmiseks kavandatud väljajätmise keelata või nõuda selle muutmist ning seejuures peab komisjon esitama piisavad põhjendused, mis põhinevad artiklis 27 ja komisjoni poolt direktiivi 2014/59/EL artikli 44 lõike 11 alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktis sätestatud nõuete rikkumisel.

8. Kui nõukogu on selle vastu, et alutada krediidasutuse või investeerimisühingu kriisilahendusmenetlus, ja põhjendab seda sellega, et lõike 1 punktis c osutatud avaliku huvi kriteerium ei ole täidetud, lõpetatakse ja likvideeritakse asjaomane ettevõtja kohaldatava siseriikliku õiguse kohaselt.

9. Kriisilahendusnõukogu tagab, et asjaomased liikmesriikide kriisilahendusasutused võtavad kriisilahendusskeemi elluviimiseks vajaliku kriisilahenduse meetme. Kriisilahendusskeem adresseeritakse asjaomastele liikmesriikide kriisilahendusasutustele ja selles antakse neile juhiseid ning kriisilahendusasutused võtavad kõik vajalikud meetmed, et rakendada kriisilahendusskeem vastavalt artiklile 29, kasutades kriisilahendusõigusi. Kui antakse riigiabi või fondi abi, tegutseb kriisilahendusnõukogu kooskõlas otsusega, mille komisjon on selle riigiabi kohta teinud.

10. Komisjonil on õigus saada kriisilahendusnõukogult mis tahes teavet, mida ta peab oluliseks käesolevast määrusest tulenevate kohustuste täitmisel. Kriisilahendusnõukogul on õigus saada vastavalt käesoleva jaotise 5. peatükile kõigilt isikutelt mis tahes teavet, mida ta vajab kriisilahenduse meetme ettevalmistamiseks ja selle üle otsustamiseks, kaasa arvatud kriisilahenduse kavades esitatud ajakohastatud teavet ja täiendusi.

Artikkel 19

Riigiabi ja fondi abi

1. Kui kriisilahenduse meede hõlmab riigiabi andmist ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 kohaselt või fondist abi andmist kooskõlas käesoleva artikli lõikega 3, ei võeta kriisilahendusskeemi käesoleva määruse artikli 18 lõike 6 kohaselt vastu enne, kui komisjon on selle kohta, kas sellise abi kasutamine on siseturuga kokkusobiv, teinud positiivse või tingimustega otsuse.

Käesoleva määruse artikliga 18 neile antud ülesandeid täites tegutsevad liidu institutsioonid kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artikli 3 lõikes 3 sätestatud põhimõtetega ja avalikustavad sobival viisil kogu teabe oma sisemise korralduse kohta sellega seoses.

2. Kui kriisilahendusnõukogu leiab pärast käesoleva määruse artikli 18 lõike 1 kohase teate saamist või omal algatusel, et kriisilahenduse meetme puhul võib olla tegemist riigiabiga ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses, palub ta osaleval liikmesriigil või asjaomastel liikmesriikidel teatada kavandatud meetmest vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 108 lõikele 3 komisjonile viivitamata. Kriisilahendusnõukogu teatab komisjonile kõik juhtumid, mille puhul ta palub ühel või mitmel liikmesriigil esitada ELi toimimise lepingu artikli 108 lõike 3 kohane teade.

3. Kui kriisilahendusnõukogu kavandatud kriisilahenduse meede hõlmab fondi kasutamist, teatab kriisilahendusnõukogu fondi kasutamise kavatsusest komisjonile. Kriisilahendusnõukogu esitatav teade sisaldab kogu teavet, mida komisjon vajab käesoleva lõike alusel hinnangute andmiseks.

Käesoleva lõike kohase teate põhjal alustab komisjon esialgset uurimist, mille jooksul ta võib kriisilahendusnõukogult lisateavet küsida. Komisjon annab hinnangu selle kohta, kas fondi kasutamine kahjustaks või ähvardaks kahjustada konkurentsi, sest see seaks abisaaja või mõne muu ettevõtja võrreldes teistega soodsamasse olukorda, ning et kas see oleks siseturuga kokkusobimatu seetõttu, et see kahjustab liikmesriikidevahelist kaubandust. Komisjon kohaldab fondi kasutamise suhtes kriteeriume, mis on riigiabi eeskirjade kohaldamise kohta sätestatud ELi toimimise lepingu artiklis 107. Kriisilahendusnõukogu esitab komisjonile teabe, mida see peab hinnangu andmiseks vajalikuks.

Kui komisjonil on fondi kavandatud kasutamise siseturuga kokkusobivuse osas tõsised kahtlused või kui kriisilahendusnõukogu ei ole vastavalt teisele lõigule esitatud komisjoni taotluse kohaselt vajalikku teavet esitanud, alustab komisjon põhjalikku uurimist ja teatab sellest kriisilahendusnõukogule. Komisjon avaldab põhjaliku uurimise alustamise otsuse *Euroopa Liidu Teatajas*. Kriisilahendusnõukogu, kõik liikmesriigid ja kõik isikud, ettevõtjad ja ühendused, kelle huve fondi kasutamine võib mõjutada, võivad esitada komisjonile märkusi tähtjaks, mis on kindlaks määratud teates. Kriisilahendusnõukogu võib esitada liikmesriikide ja asjast huvitatud kolmandate isikute esitatud märkuste kohta tähelepanekuid tähtjaks, mille on kindlaks määranud komisjon. Uurimisperioodi lõpuks esitab komisjon hinnangu selle kohta, kas fondi kasutamine oleks siseturuga kokkusobiv.

Käesoleva lõike kohaste hinnangute andmisel ja uurimise korraldamisel juhindub komisjon kõigist asjakohastest määrustest, mis on vastu võetud ELi toimimise lepingu artikli 109 alusel, ja asjakohastest teatistest, suunistest ja meetmetest, mille komisjon on vastu võtnud aluslepingute sätete kohaselt, mis puudutavad riigiabi, ning mis on jõus hinnangu andmise ajal. Meetmeid kohaldatakse nii, et abist teatamise eest vastutavatele liikmesriikidele tehtud viited loetakse viideks kriisilahendusnõukogule koos muude vajalike muudatustega.

Komisjon võtab vastu otsuse selle kohta, kas fondi kasutamine on siseturuga kokkusobiv, ja see otsus adresseeritakse kriisilahendusnõukogule ja asjaomase liikmesriigi või asjaomaste liikmesriikide kriisilahendusametitele. Otsuse võib siduda abisaajale esitatud tingimuste või pandud kohustustega.

Otsuses võidakse ka sätestada, et kriisilahendusnõukogu, osalevate liikmesriikide või asjaomaste liikmesriikide kriisilahendusametused või abisaaja peavad võimaldama otsuse järgimise kontrollimist. See võib hõlmata nõuet selle kohta, et tuleb määrata usaldusisik või muu sõltumatu isik, kes kontrollimisel abistab. Usaldusisiku või muu sõltumatu isiku ülesanded võib kindlaks määrata komisjoni otsuses.

Kõik käesoleva lõike kohased otsused avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Komisjon võib võtta vastu kriisilahendusnõukogule adresseeritud negatiivse otsuse, kui ta jõuab järeldusele, et fondi kavandatud kasutamine oleks siseturuga kokkusobimatu ja et fondi ei saa kriisilahendusnõukogu poolt ette nähtud kujul rakendada. Sellise otsuse saamisel vaatab kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemi uuesti läbi ja koostab muudetud kriisilahendusskeemi.

4. Kui komisjonil on tõsised kahtlused selles osas, kas tema poolt lõike 3 alusel tehtud otsust järgitakse, korraldab ta vajaliku uurimise. Selleks võib komisjon kasutada õigusi, mis on talle antud määruste ja muude lõike 3 neljandas lõigus osutatud meetmetega, ja juhindub neist.

5. Kui komisjon jõuab korraldatud uurimise põhjal ja pärast asjaomastele isikutele märkuste esitamiseks teate edastamist järeldusele, et lõike 3 kohast otsust ei ole järgitud, esitab ta asjaomase osaleva liikmesriigi kriisilahendusametusele otsuse, milles nõuab, et nimetatud kriisilahendusametust nõuaks väärtalt kasutatud summad komisjoni kindlaks määratud tähtjaks sisse. Sissenõudmisotsuse kohaselt sisse nõutav fondi abi lõlmab ka komisjoni poolt kindlaks määratud asjakohase määraga intressi ja see tasutakse kriisilahendusnõukogu kaudu.

Kriisilahendusnõukogu kannab kõik esimese lõigu kohaselt laekunud summad fondi ja võtab kõiki neid summasid artiklite 70 ja 71 kohaste osamaksete kindlaksmääramisel arvesse.

Esimeses lõigus osutatud sissenõudmise menetluse puhul järgitakse abisaajate õigust heale haldusele ja õigust tutvuda dokumentidega, nagu on sätestatud harta artiklites 41 ja 42.

6. Ilma et see piiraks aruandluskohustusi, mille komisjon võib käesoleva artikli lõike 3 kohases otsuses kehtestada, esitab kriisilahendusnõukogu komisjonile aastaaruanded, milles ta hindab, kas fondi on kasutatud vastavalt käesoleva artikli lõike 3 kohasele otsusele, ning mille koostamisel kasutab ta artikli 34 kohaseid õigusi.
7. Kõikidel liikmesriikidel ja isikutel, ettevõtjatel ja ühendustel, kelle huve fondi kasutamine võib mõjutada, ja eelkõige artiklis 2 osutatud ettevõtjatel, on õigus teatada komisjonile kõikidest juhtumitest, mille puhul nad kahtlustavad, et fondi kasutatakse väärtalt ehk käesoleva artikli lõike 3 kohast otsust rikkudes.
8. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 93 vastu delegeeritud õigusakte üksikasjaliku korra kohta, mis puudutab järgmist:
- a) lõike 5 kohase sissenõudmisotsuse korral kohaldatava intressimäära arvutamine;
 - b) lõikes 5 osutatud hea halduse õiguse ja dokumentidega tutvumise õiguse teostamise tagatised.
9. Kui komisjon jõuab kriisilahendusnõukogu soovitusel põhjal või omal algatusel järeldusele, et kriisilahenduse vahendite ja meetmete rakendamine ei vasta kriteeriumidele, mille alusel lõike 3 kohane otsus algselt tehti, vaatab ta selle otsuse läbi ja võtab vastu asjakohased muudatused.
10. Erandina lõikest 3 võib nõukogu liikmesriigi taotlusel ühehäälselt otsustada, et fondi kasutamine loetakse siseturuga kokkusobivaks, kui selline otsus on erandlike asjaolude tõttu õigustatud. Kui nõukogu ei ole siiski seitsme päeva jooksul alates nimetatud taotluse esitamisest oma seisukohta teatanud, teeb komisjon asjas ise otsuse.
11. Osalevad liikmesriigid tagavad, et nende liikmesriikide kriisilahendusasutustele on antud õigused, mida on vaja tagamaks, et kõik komisjoni otsuses lõike 3 kohaselt sätestatud tingimused on täidetud, ja nõudmaks lõikele 5 vastava komisjoni otsuse kohaselt sisse väärtalt kasutatud summasid.

Artikkel 20

Kriisilahenduse eesmärgil toimuv väärtuse hindamine

1. Enne kriisilahenduse meetme kohta otsuse tegemist või asjaomaste kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamist tagab kriisilahendusnõukogu, et artiklis 2 osutatud ettevõtja vara ja kohustuste väärtust hindab õiglaselt, hoolikalt ja realistlikult isik, kes on sõltumatu mis tahes ametiasutusest, sealhulgas kriisilahendusnõukogust, liikmesriigi kriisilahendusasutusest ja asjaomasest ettevõtjast.
2. Võttes arvesse lõiget 15, käsitatakse väärtuse hindamist lõplikuna, kui kõik lõigetes 1 ja 4–9 sätestatud nõuded on täidetud.
3. Kui lõike 1 kohane sõltumatu väärtuse hindamine ei ole võimalik, võib kriisilahendusnõukogu teostada artiklis 2 osutatud ettevõtja vara ja kohustuste esialgse väärtuse hindamise vastavalt käesoleva artikli lõikele 10.
4. Väärtuse hindamise eesmärk on hinnata sellise artiklis 2 osutatud ettevõtja vara ja kohustuste väärtust, mis vastab artiklites 16 ja 18 sätestatud kriisilahenduse eeltingimustele.
5. Väärtuse hindamise eesmärgid on järgmised:
- a) saada teavet selleks, et teha kindlaks, kas on täidetud kriisilahenduse eeltingimused või kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise tingimused;
 - b) saada teavet selleks, et teha otsus artiklis 2 osutatud ettevõtja suhtes võetava sobiva kriisilahenduse meetme kohta, kui kriisilahenduse eeltingimused on täidetud;
 - c) saada teavet selleks, et teha otsus omandiõiguse instrumentide tühistamise või nende väärtuse alandamise ulatuse kohta ning asjaomaste kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise ulatuse kohta, kui kasutatakse asjaomaste kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õigust;
 - d) saada teavet selleks, et teha otsus kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise ulatuse kohta, kui rakendatakse kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit;

- e) saada teavet selleks, et teha otsus üleantava vara, õiguste, kohustuste või omandiõiguse instrumentide kohta ja otsus kriisilahendusmenetluses olevale krediidasutusele või investeerimisühingule või olenevalt olukorrast omandiõiguse instrumentide omanikele tehtava vastusoorituse väärtuse kohta, kui rakendatakse sildasutuse vahendit või vara eraldamise vahendit;
- f) saada teavet selleks, et teha otsus üleantava vara, õiguste, kohustuste või omandiõiguse instrumentide kohta, ja selleks, et kriisilahendusamet saaks kindlaks määrata, mida peetakse artikli 24 lõike 2 punkti b kohaldamisel äris tavalisteks tingimusteks, kui rakendatakse ettevõtte võõrandamise vahendit;
- g) tagada, et igal juhul võetakse kogu artiklis 2 osutatud ettevõtja vara vähendav kahjum täies ulatuses arvesse kriisilahenduse vahendite rakendamise või asjaomaste kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamise ajal.

6. Ilma et see piiraks liidu riigiabi raamistiku kohaldamist, põhineb väärtuse hindamine võimaluse korral konservatiivsetel eeldustel, sealhulgas kohustuste täitmata jätmise määra ja kahjumi suuruse puhul. Väärtuse hindamisel ei eeldata, et artiklis 2 osutatud ettevõtjale antakse tulevikus, alates kriisilahenduse meetme võtmise või asjaomaste kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamise ajast, mis tahes potentsiaalset erakorralist avaliku sektori finantstoetust või keskpanga erakorralist likviidsusabi või keskpanga sellist likviidsusabi, millel on mittestandardne tagatise tase, struktuur või intressimäär. Kui rakendatakse mõnda kriisilahenduse vahendit, võetakse väärtuse hindamisel lisaks arvesse järgmisi asjaolusid:

- a) kriisilahendusnõukogu võib nõuda kriisilahendusmenetluses olevalt krediidasutusest või investeerimisühingult sisse kõik mõistlikud nõuetekohaselt tekkinud kulud kooskõlas artikli 22 lõikega 6;
- b) fond võib nõuda intressi või tasusid kriisilahendusmenetluses olevale krediidasutusele või investeerimisühingule antud laenudelt ja tagatistelt kooskõlas artikliga 76.

7. Väärtuse hindamise tulemusele lisatakse järgmine teave, nagu see on esitatud artiklis 2 osutatud ettevõtja raamatupidamisarvestuses ja -dokumentides:

- a) artiklis 2 osutatud ettevõtja ajakohastatud bilanss ja finantsseisundit kajastav aruanne;
- b) vara bilansilise väärtuse analüüs ja eeldatav maksumus;
- c) artiklis 2 osutatud ettevõtja raamatupidamisarvestuses ja -dokumentides kajastatud bilansiliste ja bilansiväliste täitmata kohustuste loetelu, milles on märgitud ka vastavad laenud ja nõuete rahuldamisjärgud vastavalt artiklile 17.

8. Selleks et saada teavet käesoleva artikli lõike 5 punktides e ja f osutatud otsuste tegemiseks, võib asjakohasel juhul lisada käesoleva artikli lõike 7 punktis b osutatud teabele artiklis 2 osutatud ettevõtja vara ja kohustuste turuväärtuse alusel tehtud analüüsi ja selgitatud eeldatava maksumuse.

9. Väärtuse hindamisel tuuakse ära võlausaldajate jagamine klassidesse vastavalt artiklis 17 osutatud nõuete rahuldamisjärkudele ning hinnang sellele, kuidas aktsionäride ja võlausaldajate iga klassi oleks eeldatavalt koheldud, kui artiklis 2 osutatud ettevõtja oleks lõpetatud ja likvideeritud tavalises maksejõuetusmenetluses. Nimetatud hindamine ei mõjuta võlausaldajate halvema kohtlemise välistamise põhimõtte kohaldamist, millele on viidatud artikli 15 lõike 1 punktis g.

10. Kui asja kiireloomulisust arvestades ei ole lõigetes 7 ja 9 sätestatud nõudeid võimalik täita või kui kohaldatakse lõiget 3, tuleb läbi viia esialgne hindamine. Esialgne hindamine peab vastama lõikes 4 sätestatud nõuetele ja selles ulatuses, nagu asjaolusid arvestades on mõistlikult saavutatav, lõigetes 1, 7 ja 9 sätestatud nõuetele.

Esimeses lõigus nimetatud väärtuse esialgne hindamine peab sisaldama täiendava kahjumi puhvrit koos asjakohaste põhjendustega.

11. Kui väärtuse hindamine ei vasta kõigile lõigetes 1 ja 4 — 9 sätestatud nõuetele, peetakse seda esialgseks seni, kuni lõikes 1 osutatud sõltumatu isik viib läbi hindamise, mis vastab täielikult kõigile nimetatud lõigetes sätestatud nõuetele. Kõnealune lõplik järeelhindamine viiakse läbi niipea, kui mõistlikult võimalik. See võidakse läbi viia lõigetes 16, 17 ja 18 osutatud väärtuse hindamisest eraldi või sellega samaaegselt ning sama sõltumatu isiku poolt, kuid kõnealune järeelhindamine toimub sellest eraldiseisvalt.

Lõpliku järeelhindamise eesmärk on:

- a) tagada, et artiklis 2 osutatud ettevõtja vara vähendav kahjum võetakse selle ettevõtja raamatupidamisarvestuses täies ulatuses arvesse;
- b) saada teavet selleks, et teha otsus taastada võlausaldajate nõuded või suurendada vastusoorituse väärtust kooskõlas käesoleva artikli lõikega 12.

12. Juhul kui lõpliku järeelhindamise tulemusel on artiklis 2 osutatud ettevõtja vara hinnanguline netoväärtus suurem kui selle ettevõtja väärtuse esialgse hindamise tulemusel saadud vara hinnanguline netoväärtus, võib kriisilahendusnõukogu paluda liikmesriigi kriisilahendusametluses teha järgmist:

- a) kasutada õigust suurendada nõudeõiguste teisendamise vahendi raames võlausaldajate või asjaomaste kapitaliinstrumentide omanike alla hinnatud nõuete väärtust;
- b) anda sildasutusele või vara valitsemise ettevõtjale korraldus suurendada seoses vara, õiguste ja kohustustega kriisilahendusmenetluses olevale krediidasutusele või investeerimisühingule tehtava vastusoorituse väärtust või vastavalt olukorrale omandiõiguse instrumentide omanikele seoses nende omandiõiguse instrumentidega tehtava vastusoorituse väärtust.

13. Olenemata lõikest 1 annab lõigete 10 ja 11 kohaselt koostatud esialgne väärtuse hindamine kriisilahendusnõukogule põhjendatud aluse otsuseks võtta tarvitusele kriisilahenduse meede, sealhulgas liikmesriikide kriisilahendusametluses korralduse andmine maksejõuetu krediidasutuse või investeerimisühingu enda kontrolli alla võtmiseks, või asjaomaste kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamiseks.

14. Kriisilahendusnõukogu kehtestab ja säilitab korra, millega tagada, et artikli 27 kohase kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamiseks vajalik hindamine ja käesoleva artikli lõigetes 1 — 15 osutatud hindamine põhinevad võimalikult ajakohasel ja kõikehõlmalval teabel kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu vara ja kohustuste kohta.

15. Väärtuse hindamine on kriisilahenduse vahendi kohaldamist või kriisilahendusõiguste kasutamist käsitleva otsuse või kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamist käsitleva otsuse lahutamatu osa. Väärtuse hindamine ei anna iseseisvat kaabeõigust, kuid selle võib vaidlustada koos kriisilahendusnõukogu otsusega.

16. Selleks et hinnata, kas aktsionäre ja võlausaldajaid oleks koheldud paremini, kui kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu suhtes oleks algatatud tavaline maksejõuetusmenetlus, tagab kriisilahendusnõukogu, et niipea, kui see on pärast kriisilahenduse meetme või meetmete elluviimist võimalik, viib lõikes 1 osutatud sõltumatu isik läbi hindamise. Kõnealune hindamine on lõigete 1–15 kohaselt tehtavast väärtuse hindamisest eraldiseisev.

17. Lõikes 16 osutatud hindamisega tehakse kindlaks:

- a) see, kuidas aktsionäre ja võlausaldajaid või asjakohaseid hoiuste tagamise skeeme oleks koheldud, kui kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu suhtes, mille puhul on kriisilahenduse meede või meetmed ellu viidud, oleks algatatud tavaline maksejõuetusmenetlus ajal, mil tehti kriisilahenduse meedet käsitlev otsus;
- b) see, kuidas kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu aktsionäre ja võlausaldajaid kriisilahendusmenetluse käigus tegelikult koheldi, ning
- c) see, kas käesoleva lõike punktis a osutatud kohtlemine erineb käesoleva lõike punktis b osutatud kohtlemisest.

18. Lõikes 16 osutatud hindamise käigus:

- a) eeldatakse, et kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu suhtes, mille puhul on kriisilahenduse meede või meetmed ellu viidud, oleks algatatud tavaline maksejõuetusmenetlus ajal, mil tehti kriisilahenduse meedet käsitlev otsus;
- b) eeldatakse, et kriisilahenduse meedet või meetmeid ei viidud ellu;
- c) jäetakse arvesse võtmata mis tahes erakorralise avaliku sektori finantstoetuse andmine kriisilahendusmenetluses olevale krediidasutusele või investeerimisühingule.

Artikkel 21

Kapitaliinstrumentide allahindamine ja konverteerimine

1. Kriisilahendusnõukogu kasutab asjaomaste kapitaliinstrumentide allahindamise ja konverteerimise õigust, tegutsedes vastavalt artiklis 18 sätestatud menetlusele, seoses artikli 7 lõikes 2 osutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppidega ning artikli 7 lõike 4 punktis b ja lõikes 5 osutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppidega, kui nende lõigete kohaldamise tingimused on täidetud, ainult siis, kui ta hindab oma täitevistungil pärast teise lõigu kohase teatise kättesaamist või omal algatusel, et üks või rohkem järgmistest tingimustest on täidetud:

- a) enne kriisilahenduse meetmete võtmist on kindlaks tehtud, et artiklites 16 ja 18 sätestatud kriisilahenduse eeltingimused on täidetud;
- b) ettevõtja ei oleks ilma asjaomaste kapitaliinstrumentide allahindamise või omavahenditeks konverteerimiseta enam jätkusuutlik;
- c) kui asjaomased kapitaliinstrumendid on emiteerinud tütarettevõtja ja kui neid võetakse arvesse omavahendite nõude täitmise eesmärgil individuaalselt ja konsolideeritud alusel, ei ole konsolideerimisgrupp enam jätkusuutlik, kui seoses kõnealuste kapitaliinstrumentidega ei kasutata allahindamise ega konverteerimise õigust;
- d) kui asjaomased kapitaliinstrumendid on emiteeritud emettevõtja tasandil ja kui neid asjaomaseid kapitaliinstrumente võetakse arvesse omavahendite nõude täitmise eesmärgil individuaalselt emettevõtja tasandil või konsolideeritud alusel, ei ole konsolideerimisgrupp enam jätkusuutlik, kui seoses asjaomaste kapitaliinstrumentidega ei kasutata allahindamise ega konverteerimise õigust;
- e) ettevõtja või konsolideerimisgrupp vajab erakorralist avaliku sektori finantstoetust, välja arvatud artikli 18 lõike 4 punkti d alapunktis iii sätestatud asjaoludel.

Esimese lõigu punktides a, c ja d viidatud tingimusi hindab EKP pärast kriisilahendusnõukoguga konsulteerimist. Hindamise võib oma täitevistungil teha ka kriisilahendusnõukogu.

2. Seda, kas ettevõtja või konsolideerimisgrupp on jätkusuutlik, võib kriisilahendusnõukogu oma täitevistungil hinnata ainult siis, kui ta on EKP-le oma kavatsusest eelnevalt teada andnud ja kui EKP ei vii kolme kalendripäeva jooksul pärast teabe kättesaamist ise läbi hindamist. EKP esitab kriisilahendusnõukogule viivitamata kogu vajaliku teabe, mida kriisilahendusnõukogu hindamise läbiviimiseks nõuab.

3. Käesoleva artikli lõike 1 kohaldamisel käsitatakse artiklis 2 osutatud ettevõtjat või konsolideerimisgruppi mitte enam jätkusuutlikuna üksnes juhul, kui mõlemad järgmistest tingimustest on täidetud:

- a) ettevõtja või konsolideerimisgrupp on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks;
- b) võttes arvesse ajastust ja muid asjaolusid puudub põhjendatud väljavaade, et mõni meede, sealhulgas alternatiivsed erasektoripoolsed meetmed või järelevalvemeede (k.a varajase sekkumise meetmed), peale asjaomaste kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise, aitaks kas eraldi või koos kriisilahenduse meetmega mõistliku aja jooksul selle ettevõtja või konsolideerimisgrupi maksejõuetuse ära hoida.

4. Käesoleva artikli lõike 3 punkti a kohaldamisel käsitatakse ettevõtjat maksejõuetuna või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävana, kui tema puhul esineb üks või mitu artikli 18 lõikes 4 osutatud asjaoludest.

5. Lõike 3 punkti a kohaldamisel käsitatakse konsolideerimisgruppi maksejõuetuna või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävana, kui konsolideerimisgrupp rikub või kui leidub objektiivseid tõendeid, mis toetavad järeldust, et konsolideerimisgrupp rikub lähiajal konsolideeritud tasandil kohaldatavaid usaldatavusnõudeid viisil, mis õigustaks EKP või liikmesriigi pädeva asutuse poolt meetme võtmist, sealhulgas põhjusel, et konsolideerimisgrupi kahjum või tõenäoline kahjum ammendab tema omavahendid täielikult või märkimisväärses ulatuses.

6. Tütarettevõtja emiteeritud asjaomast kapitaliinstrumenti ei hinnata vastavalt direktiivi 2014/59/EL artikli 59 lõike 3 punktile c alla rohkem ega konverteerita halvematel tingimustel kui sama järguga kapitaliinstrumente, mis hinnati alla või konverteeriti emettevõtja tasandil.

7. Kui üks või rohkem lõikes 1 osutatud tingimustest on täidetud, otsustab kriisilahendusnõukogu artiklis 18 sätestatud menetluse kohaselt, kas asjaomaste kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õigust kasutatakse eraldi või kooskõlas artikli 18 kohase menetlusega koos kriisilahenduse meetmega.

8. Kui kriisilahendusnõukogu teeb käesoleva määruse artiklis 18 sätestatud menetluse kohaselt tegutsedes kindlaks, et üks või rohkem käesoleva artikli lõikes 1 osutatud tingimustest on täidetud, kuid käesoleva määruse artikli 18 lõike 1 kohased kriisilahenduse eeltingimused ei ole täidetud, annab kriisilahendusnõukogu liikmesriikide kriisilahendusasutustele viivitamata korralduse kasutada allahindamise või konverteerimise õigusi vastavalt direktiivi 2014/59/EL artiklile 59 ja 60.

Kriisilahendusnõukogu tagab, et enne kui liikmesriikide kriisilahendusasutused kasutavad asjaomaste kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õigust, viiakse läbi artiklis 2 osutatud ettevõtja või konsolideerimisgrupi vara ja kohustuste väärtuse hindamine vastavalt artikli 20 lõigetele 1 — 15. Nimetatud väärtuse hindamisele tuginedes arvutatakse asjaomaste kapitaliinstrumentide suhtes kohaldatav allahindamine, et katta kahjum, ning asjaomaste kapitaliinstrumentide suhtes kohaldatav konverteerimise tase, et rekaptaliseerida artiklis 2 osutatud ettevõtja või konsolideerimisgrupp.

9. Kui üks või rohkem lõikes 1 osutatud tingimustest on täidetud ning täidetud on ka artikli 18 lõikes 1 osutatud eeltingimused, kohaldatakse artikli 18 lõigetes 6–8 sätestatud menetlust.

10. Kriisilahendusnõukogu tagab, et liikmesriikide kriisilahendusasutused kasutavad allahindamise või konverteerimise õigusi viivitamata, kooskõlas artikli 17 kohaste nõuete rahuldamisjärkudega ja viisil, millega saavutatakse järgmised tulemused:

- a) esimese taseme põhiomavahendeid vähendatakse esimesena, proportsionaalselt kahjumiga ja kuni nende ammendumiseni;
- b) asjaomaste esimese taseme täiendavate omavahendite instrumentide põhisumma hinnatakse alla või konverteeritakse esimese taseme põhiomavahendite instrumentideks või tehakse mõlemat vajalikus ulatuses, et saavutada artiklis 14 sätestatud kriisilahenduse eesmärgid, või kuni asjaomaste kapitaliinstrumentide ammendumiseni, olenevalt sellest, kumma puhul on väärtus väiksem;
- c) asjaomaste teise taseme omavahendite instrumentide põhisumma hinnatakse alla või konverteeritakse esimese taseme põhiomavahendite instrumentideks või tehakse mõlemat vajalikus ulatuses, et saavutada artiklis 14 sätestatud kriisilahenduse eesmärgid, või kuni asjaomaste kapitaliinstrumentide ammendumiseni, olenevalt sellest, kumma puhul on väärtus väiksem.

11. Liikmesriikide kriisilahendusasutused täidavad kriisilahendusnõukogu korraldusi ning kasutavad asjaomaste kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õigust vastavalt artiklile 29.

Artikkel 22

Kriisilahenduse vahendite rakendamise üldpõhimõtted

1. Kui kriisilahendusnõukogu otsustab rakendada artikli 7 lõikes 2 osutatud ettevõtja või konsolideerimisgrupi ning artikli 7 lõike 4 punktis b ja lõikes 5 osutatud ettevõtja või konsolideerimisgrupi suhtes, kui nende lõigete kohaldamise tingimused on täidetud, kriisilahenduse vahendit ja see kriisilahenduse meede kahjustaks võlausaldajaid või põhjustaks nende nõuete konverteerimise, annab kriisilahendusnõukogu liikmesriikide kriisilahendusasutustele korralduse kasutada artikli 21 kohast asjaomaste kapitaliinstrumentide allahindamise ja konverteerimise õigust vahetult enne kriisilahenduse vahendi kohaldamist või koos sellega.

2. Artikli 18 lõike 6 punktis b osutatud kriisilahenduse vahendid on järgmised:

- a) ettevõtte võõrandamine;
- b) sildasutuse loomine;
- c) vara eraldamine;
- d) kohustuste ja nõudeõiguste teisendamine.

3. Artikli 18 lõikes 6 osutatud kriisilahenduskeemi vastuvõtmisel kaalub kriisilahendusnõukogu järgmisi tegureid:

- a) kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu vara ja kohustused lähtuvalt artikli 20 kohasest hindamisest;
- b) kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu likviidsuspositsioon;

- c) kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu frantsiisiväärtuse turustatavus, arvestades turu konkurents- ja majandustingimusi;
- d) kasutada olev aeg.

4. Kriisilahenduse vahendeid kasutatakse selleks, et täita artiklis 14 sätestatud kriisilahenduse eesmärgid kooskõlas artiklis 15 sätestatud kriisilahenduse põhimõtetega. Neid võib kasutada eraldi või mis tahes kombinatsioonis, välja arvatud vara eraldamise vahendit, mida võib rakendada ainult koos mõne teise kriisilahenduse vahendiga.

5. Kui käesoleva artikli lõike 2 punktis a või b osutatud kriisilahenduse vahendeid rakendatakse selleks, et anda üle vaid osa kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu varast, õigustest või kohustustest, lõpetatakse ja likvideeritakse artiklis 2 osutatud järelejäänud ettevõtja, kelle vara, õigusi või kohustusi üle anti, tavalises maksejõuetusmenetluses.

6. Kriisilahendusnõukogu võib nõuda sisse kõik kriisilahenduse vahendite ja -õiguste kasutamisega seoses tekkinud mõistlikud kulud ühel või enamal järgmistest viisidest:

- a) mahaarvamise kriisilahendusmenetluses olevale krediidasutusele või investeerimisühingule või vastavalt olukorrale omandiõiguse instrumentide omanikele saaja poolt tehtud vastusooritusest;
- b) kriisilahendusmenetluses olevalt krediidasutuselt või investeerimisühingult kui eelisvõlausaldajalt või
- c) sildasutuse või vara valitsemise ettevõtja kui eelisvõlausaldaja tegevuse lõpetamise tulemusena saadud tulust.

Kogu tulu, mille liikmesriikide kriisilahendusametused seoses fondi kasutamisega saavad, tuleb üle kanda kriisilahendusnõukogule.

Artikkel 23

Kriisilahendusskeem

Kriisilahendusskeemiga, mille kriisilahendusnõukogu võtab vastu vastavalt artiklile 18, määratakse kooskõlas riigiabi või fondi abi käsitleva otsusega kindlaks kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu puhul rakendatavate kriisilahenduse vahendite üksikasjad vähemalt artikli 24 lõikes 2, artikli 25 lõikes 2, artikli 26 lõikes 2 ja artikli 27 lõikes 1 osutatud meetmete puhul, mida liikmesriikide kriisilahendusametused peavad võtma kooskõlas direktiivi 2014/59/EL asjakohaste sätetega, nagu need on siseriiklikku õigusesse üle võetud, ning määratakse kindlaks konkreetsed summad ja fondi kasutamise eesmärgid.

Kriisilahendusskeemis kirjeldatakse kriisilahenduse meetmeid, mida kriisilahendusnõukogu peaks võtma seoses liidus tegutseva ematööstuse või osalevas liikmesriigis asutatud konkreetsete konsolideerimisgruppi ettevõtjatega, et saavutada artiklis 14 osutatud kriisilahenduse eesmärgid ja järgida artiklis 15 osutatud üldpõhimõtteid.

Kriisilahendusskeemi vastuvõtmisel võtavad kriisilahendusnõukogu, nõukogu ja komisjon arvesse ja järgivad artiklis 8 osutatud kriisilahenduse kava, välja arvatud juhul, kui kriisilahendusnõukogu leiab juhtumi asjaolusid arvestades, et kriisilahenduse eesmärgid on võimalik tulemuslikumalt saavutada meetmetega, mida kriisilahenduse kavas ei ole ette nähtud.

Kriisilahendusmenetluse käigus võib kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemi vastavalt vajadusele muuta ja ajakohastada, pidades silmas konkreetseid asjaolusid. Muudatuste ja uuenduste tegemiseks kohaldatakse artiklis 18 sätestatud menetlust.

Peale selle nähakse kriisilahendusskeemis asjakohasel juhul ette, et liikmesriikide kriisilahendusametused nimetavad kriisilahendusmenetluses olevale krediidasutusele või investeerimisühingule direktiivi 2014/59/EL artikli 35 kohaselt erihalduri. Kriisilahendusnõukogu võib otsustada, et sama erihaldur nimetatakse kõigile konsolideerimisgruppi kuuluvatele ettevõtjatele, kui see on vajalik selleks, et soodustada lahenduste leidmist, mis parandaksid asjaomaste ettevõtjate finantsilist usaldusväärsust.

Artikkel 24

Ettevõtte võõrandamise vahend

1. Kriisilahendusskeemi raames seisneb ettevõtte võõrandamise vahend järgmise üleandmises omandajale, kes ei ole sildasutus:
 - a) kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu emiteeritud omandiõigust tõendavad instrumendid või
 - b) kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu kogu vara, õigused ja kohustused või mis tahes osa varast, õigustest ja kohustustest.
2. Ettevõtte võõrandamise puhul määratakse kriisilahendusskeemis kindlaks järgmised üksikasjad:
 - a) instrumendid, vara, õigused ja kohustused, mille liikmesriigi kriisilahendusamet annab üle vastavalt direktiivi 2014/59/EL artikli 38 lõigetele 1 ja 7–11;
 - b) äris tavalised tingimused, võttes arvesse asjaolusid ning kriisilahendusmenetluses tekkinud kulusid, mille kohaselt üleandmine toimub liikmesriigi kriisilahendusametuse poolt vastavalt direktiivi 2014/59/EL artikli 38 lõigetele 2, 3 ja 4;
 - c) kas liikmesriigi kriisilahendusamet võib üleandmise õigust kasutada rohkem kui korra vastavalt direktiivi 2014/59/EL artikli 38 lõigetele 5 ja 6;
 - d) kord, mille kohaselt liikmesriigi kriisilahendusamet turundab kõnealust ettevõtjat või instrumente, vara, õigusi ja kohustusi vastavalt direktiivi 2014/59/EL artikli 39 lõigetele 1 ja 2;
 - e) kas on tõenäoline, et turundamisnõuete järgimine liikmesriigi kriisilahendusametuse poolt võib seada ohtu kriisilahenduse eesmärgid, nagu on kirjeldatud käesoleva artikli lõikes 3.
3. Ettevõtte võõrandamisel ei pea kriisilahendusnõukogu järgima lõike 2 punktis e sätestatud turundamisnõudeid, kui ta otsustab, et kõnealuste nõuete järgimine seaks tõenäoliselt ohtu ühe või enama kriisilahenduse eesmärgi saavutamise, ning eelkõige kui kriisilahendusnõukogu leiab, et:
 - a) kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu maksejõuetusest või tõenäolisest maksejõuetusest tuleneb oluline oht finantsstabiilsusele või maksejõuetus või tõenäoline maksejõuetus suurendab sellist ohtu, ning
 - b) kõnealuste nõuete järgimine kahjustaks tõenäoliselt ettevõtte võõrandamise vahendi tulemuslikkust sellise ohu leevendamisel või takistaks artikli 14 lõike 2 punktis b sätestatud kriisilahenduse eesmärgi saavutamist.

Artikkel 25

Sildasutuse vahend

1. Kriisilahendusskeemi raames seisneb sildasutuse vahend järgmise üleandmises sildasutusele:
 - a) ühe või mitme kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu emiteeritud omandiõiguse instrumendid;
 - b) ühe või mitme kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu kogu vara ja kõik õigused või kohustused või osa neist.
2. Sildasutuse vahendi kohta määratakse kriisilahendusskeemis kindlaks järgmised üksikasjad:
 - a) instrumendid, vara, õigused ja kohustused, mille liikmesriigi kriisilahendusamet annab üle sildasutusele vastavalt direktiivi 2014/59/EL artikli 40 lõigetele 1–12;
 - b) liikmesriigi kriisilahendusametuse poolt sildasutuse asutamise, käitamise ja lõpetamise kord, vastavalt direktiivi 2014/59/EL artikli 41 lõigetele 1, 2, 3 ja 5–9;
 - c) liikmesriigi kriisilahendusametuse poolt sildasutuse või selle vara ja kohustuste turundamise kord vastavalt direktiivi 2014/59/EL artikli 41 lõikele 4.
3. Kriisilahendusnõukogu tagab, et liikmesriigi kriisilahendusametuse poolt sildasutusele üle antud kohustuste koguväärtus ei ületa kriisilahendusmenetluses olevast krediidasutusest või investeerimisühingust üle antud või teistest allikatest saadud õiguste ja vara koguväärtust.

*Artikkel 26***Vara eraldamise vahend**

1. Kriisilahendusskeemi raames seisneb vara eraldamise vahend kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu või sildasutuse vara, õiguste või kohustuste üleandmises ühele või mitmele vara valitsemise ettevõtjale.
2. Vara eraldamise vahendi puhul määratakse kriisilahendusskeemis kindlaks järgmised üksikasjad:
 - a) vara, õigused ja kohustused, mille liikmesriigi kriisilahendusamet annab üle vara valitsemise ettevõtjale vastavalt direktiivi 2014/59/EL artikli 42 lõigetele 1–5 ja 8–13;
 - b) vastusooritus, mille eest liikmesriigi kriisilahendusamet annab vara, õigused ja kohustused vara valitsemise ettevõtjale üle vastavalt käesoleva määruse artiklis 20 ja direktiivi 2014/59/EL artikli 42 lõikes 7 kehtestatud põhimõtetele ning kooskõlas liidu riigiabi raamistikuga.

Esimese lõigu punkt b ei välista, et vastusooritusel on nominaalne või negatiivne väärtus.

*Artikkel 27***Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahend**

1. Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit võib rakendada järgmistel eesmärkidel:
 - a) rekapiitalizeerida kriisilahenduse eeltingimustele vastav käesoleva määruse artiklis 2 osutatud ettevõtja tasemel, mis võimaldaks tal uuesti vastata tegevusloa saamise tingimustele sel määral, mil neid tingimusi tema suhtes kohaldatakse, ja jätkata tegevusi, mille jaoks on talle antud direktiivi 2013/36/EL või direktiivi 2014/65/EL kohane luba, kui ta sai tegevusloa nende direktiivide alusel, ning säilitada turu piisav usaldus krediidasutuse või investeerimisühingu või ettevõtja vastu;
 - b) konverteerida omakapitaliks või vähendada nende nõuete või võlainstrumentide põhisummat, mis antakse üle:
 - i) sildasutusse eesmärgiga moodustada selle sildasutuse algkapital või
 - ii) ettevõtte võõrandamise vahendi või vara eraldamise vahendi raames.

Kriisilahendusskeemis määratakse kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi puhul kindlaks järgmised üksikasjad:

- a) kogusumma, mille võrra tuleb kõlblikke kohustusi vähendada või konverteerida vastavalt lõikele 13;
- b) kohustused, mille võib kooskõlas lõigetega 5–14 välistada;
- c) lõike 16 alusel esitatava ettevõtte reorganiseerimise kava eesmärgid ja vähim sisu.

2. Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit võib lõike 1 punktis a osutatud eesmärgil kohaldada ainult juhul, kui on põhjust eeldada, et selle vahendi rakendamine koos muude asjakohaste meetmetega, sealhulgas lõike 16 alusel nõutava ettevõtte reorganiseerimise kava alusel elluviidavate meetmetega, aitab lisaks asjaomaste kriisilahenduse eesmärkide saavutamisele taastada kõnealuse ettevõtja finantsilise usaldusväärsuse ja pikaajalise jätkusuutlikkuse.

Kui esimeses lõigus osutatud tingimused ei ole täidetud, rakendatakse olenevalt asjaoludest ükskõik millist artikli 22 lõike 2 punktis a, b või c osutatud kriisilahenduse vahendit ning artikli 22 lõike 2 punktis d osutatud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit.

3. Järgmisi kohustusi ei hinnata alla ega konverteerita, olenemata sellest, kas neid reguleeritakse liikmesriigi või kolmanda riigi õigusega:
 - a) tagatud hoiused;
 - b) tagatud kohustused, sealhulgas pandikirjad ja kohustused riskide maandamise eesmärgil kasutatavate instrumentide kujul, mis moodustavad lahutamatu osa tagatiste kogumist ning mis on siseriikliku õiguse kohaselt tagatud sarnaselt pandikirjadele;

- c) kohustused, mis on käesoleva määruse artiklis 2 osutatud krediitdiasutusele või investeerimisühingule või ettevõtjale tekkinud seoses klientide vara või klientide raha, kaasa arvatud direktiivi 2009/65/EÜ artikli 1 lõikes 2 määratletud eurofondi või Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2011/61/EL⁽¹⁾ artikli 4 lõike 1 punktis a määratletud AIFide poolt või nimel hoiustatud klientide vara või klientide raha hoidmisega, tingimusel et klient on kaitstud kohaldatava maksejõuetusõiguse alusel;
- d) kohustused, mis on tekkinud artiklis 2 osutatud ettevõtja (kui usaldusisiku) ja mõne teise isiku (kui kasusaaja) vahelise usaldussuhte alusel, tingimusel et niisugune kasusaaja on kaitstud kohaldatava maksejõuetus- või tsiviilõiguse alusel;
- e) võlad krediitdiasutustele ja investeerimisühingutele, välja arvatud samasse konsolideerimisgruppi kuuluvate ettevõtjate kohustused, mille esialgne tähtaeg on lühem kui seitse päeva;
- f) võlad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 98/26/EÜ⁽²⁾ kohaselt määratud süsteemidele või süsteemi korraldajatele või nendes osalejatele, mis tulenevad niisuguses süsteemis osalemisest ja mille tähtajani on jäänud vähem kui seitse päeva;
- g) järgmised võlad:
- i) palgavõlgnevusest, pensionihüvitistest või muust kindlaksmääratud tasust tulenevad võlad töötajatele, välja arvatud tulemustasu, mis ei ole reguleeritud kollektiivlepinguga;
 - ii) artiklis 2 osutatud krediitdiasutuse või investeerimisühingu või ettevõtja igapäevaseks tegevuseks vältimatult vajalike kaupade tarnetest või teenuste osutamisest, sealhulgas IT-teenused, kommunaalteenused ning ruumide rent, teenindus ja korrashoid, tulenevad võlad kaubakrediiti andnud võlausaldajale;
 - iii) võlad maksu- ja sotsiaalkindlustusasutustele, kui selliste asutuste nõuded rahuldatakse kohaldatava õiguse järgi eelisjärjekorras;
 - iv) võlad hoiuste tagamise skeemidele, mille aluseks on direktiivi 2014/49/EL kohased osamaksed.

Esimese lõigu punkti g alapunkti i ei kohaldata selliste olulise riski võtjate tulemustasule, kes on loetletud direktiivi 2013/36/EL artikli 92 lõikes 2.

4. Käesoleva artikli lõikes 3 osutatud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi ulatus ei takista kõnealuste teisendamise õiguste kasutamist vajaduse korral seoses tagatud kohustuse või pandiga tagatud kohustuse sellise osa suhtes, mis ületab tagatiseks oleva vara, pandi, pandiõiguse või tagatise väärtust, või hoiuste mis tahes sellise summa suhtes, mis ületab direktiivi 2014/49/EL artiklis 6 sätestatud tagatud summat.

Kriisilahendusnõukogu tagab, et kogu pandikirjade tagatud kogumiga seotud tagatud vara jääb mõjutamatuks, eraldatuks ning piisavalt rahastatuks.

Ilma et see piiraks määruses (EL) nr 575/2013 või direktiivis 2013/36/EL sätestatud riskide kontsentreerumise eeskirjade kohaldamist ning ettevõtjate ja konsolideerimisgruppide kriisilahenduskõlblikkuse ettenägemiseks annab kriisilahendusnõukogu liikmesriikide kriisilahendusasutustele korralduse piirata kooskõlas käesoleva määruse artikli 10 lõike 11 punktiga b seda, millises ulatuses muudel krediitdiasutustel ja investeerimisühingutel on kohustusi, mille puhul saab rakendada nõudeõiguste ja kohustuste teisendamise vahendit, välja arvatud sama konsolideerimisgrupi ettevõtjates hoitavad kohustused.

5. Erandjuhtudel, kui kohaldatakse kohustuste teisendamise vahendit, võib välistada allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamise teatavate kohustuste puhul osaliselt või täielikult, kui:

- a) kõnealust kohustust ei ole võimalik mõistliku aja jooksul teisendada, hoolimata asjaomase liikmesriigi kriisilahendusasutuse poolt heas usus tehtud jõupingutustest;
- b) välistamine on rangelt vajalik ja on proportsionaalne kriitiliste funktsioonide täitmise ja põhiarviliinidel jätkamise saavutamiseks viisil, mis säilitab kriisilahendusmenetluses oleva krediitdiasutuse või investeerimisühingu võime jätkata põhiliste pangaoperatsioonide ja tehingute tegemist ning teenuste osutamist;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiiv 2011/61/EL, alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta, millega muudetakse direktiive 2003/41/EÜ ja 2009/65/EÜ ning määruseid (EÜ) nr 1060/2009 ja (EL) nr 1095/2010 (ELT L 174, 1.7.2011, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 1998. aasta direktiiv 98/26/EÜ arvelduse lõplikkuse kohta makse- ja väärtpapieriarveldussüsteemides (EÜT L 166, 11.6.1998, lk 45).

- c) välistamine on rangelt vajalik ja on proportsionaalne vältimaks finantsraskuste ulatusliku ülekandumise põhjustamist, eelkõige seoses füüsiliste isikute ning mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate kõlblike hoiustega, mis häiriks tõsiselt finantsturgude ja sealhulgas finantsturgude infrastruktuuride toimimist viisil, mis võib põhjustada tõsiseid häireid liikmesriikide või liidu majanduses, või
- d) selliste kohustuste ja nõudeõiguste teisendamine põhjustaks väärtuse vähenemise, nii et teiste võlausaldajate kaetav kahjum oleks suurem kui siis, kui kõnealuste kohustuste puhul välistataks kohustuste teisendamise vahend.

Kui käesoleva lõike alusel otsustatakse allahindamine või teisendamine mõne kõlbliku kohustuse või kõlblike kohustuste klassi puhul välistada või osaliselt välistada, võib muude kõlblike kohustuste suhtes kohaldatava allahindamise või konverteerimise määra tõsta, võtmaks arvesse välistatud kohustusi, tingimusel et muude kõlblike kohustuste suhtes kohaldatava allahindamise ja konverteerimise määr on kooskõlas artikli 15 lõike 1 punktis g sätestatud põhimõttega.

6. Kui kõlblik kohustus või kõlblike kohustuste klass välistatakse lõike 5 alusel osaliselt või tervikuna ning kahjum, mida nende kohustustega oleks kaetud, ei ole täielikult üle antud teistele võlausaldajatele, võib fond anda kriisilahendusmenetluses olevale krediitdiasutusele või investeerimisühingule rahalisi vahendeid ühe või mõlema järgmise tegemiseks:

- a) katta mis tahes kahjum, mida ei ole kaetud kõlblike kohustustega, ning taastada kriisilahendusmenetluses oleva krediitdiasutuse või investeerimisühingu vara netoväärtus nullini vastavalt lõike 13 punktile a;
- b) omandada omandiõiguse instrumente või kapitaliinstrumente kriisilahendusmenetluses olevas krediitdiasutuses või investeerimisühingus, et see rekapitalizeerida kooskõlas lõike 13 punktiga b.

7. Fondist võib lõikes 6 osutatud makse teha üksnes tingimusel, et:

- a) aktsionärid, asjaomaste kapitaliinstrumentide ja muude kõlblike kohustuste omanikud osalevad kahjumi katmises ja rekapitalizeerimises allahindamise või konverteerimise abil või muul viisil vähemalt 8 % ulatuses kriisilahendusmenetluses oleva krediitdiasutuse või investeerimisühingu kõigi kohustuste (k.a omavahendid) summast kokku, arvatuna kriisilahenduse meetme võtmise ajal vastavalt artikli 20 lõigetes 1–15 sätestatud hindamisele, ning
- b) fondist tehtav makse ei ületa 5 % kriisilahendusmenetluses oleva krediitdiasutuse või investeerimisühingu kõigi kohustuste (k.a omavahendid) summast kokku, arvatuna kriisilahenduse meetme võtmise ajal kooskõlas artikli 20 lõigetes 1–15 sätestatud hindamisega.

8. Fondist tehtavaid käesoleva artikli lõikes 7 osutatud makseid võib rahastada:

- a) fondi kasutada olevast summast, mis on kogutud käesoleva määruse artiklis 2 osutatud ettevõtjate osamaksetest vastavalt direktiivis 2014/59/EL ja käesoleva määruse artikli 67 lõikes 4 ning artiklites 70 ja 71 sätestatud eeskirjadele;
- b) juhul kui käesoleva lõike punktis a osutatud summad ei ole piisavad, siis summadest, mis saadakse alternatiivsetest rahastamisallikatest vastavalt artiklitele 73 ja 74.

9. Erandjuhtudel võib taotleda täiendavat rahastamist alternatiivsetest rahastamisallikatest pärast seda, kui:

- a) on saavutatud lõike 7 punktis b sätestatud piirmäär 5 % ning
- b) kõik tagamata, eelisnõudeõiguseta kohustused, mis ei ole kõlblikud hoiused, on täielikult alla hinnatud või konverteeritud.

10. Kui täidetud on lõike 9 punktides a ja b sätestatud tingimused, võib alternatiivina või lisaks rahastada fondist tehtavaid makseid vastavalt artiklile 70 kogutud *ex ante* osamaksetest, mida ei ole veel kasutatud.

11. Käesoleva määruse kohaldamisel ei kohaldata direktiivi 2014/59/EL artikli 44 lõiget 8.

12. Lõikes 5 osutatud otsuse tegemisel võetakse nõuetekohaselt arvesse:

- a) põhimõtet, et kriisilahendusmenetluses oleva krediitdiasutuse või investeerimisühingu aktsionärid peaksid kahjumi katma esimeses järjekorras, mille järel kataksid üldjuhul kahjumi krediitdiasutuse või investeerimisühingu võlausaldajad vastavalt nende nõuete rahuldamisjärkudele;
- b) kriisilahendusmenetluses oleva krediitdiasutuse või investeerimisühingu kahjumi katmise võimet, mis jääks alles siis, kui kohustuse või kohustuste klassi puhul välistataks kohustuste teisendamise vahendi rakendamine, ning
- c) vajadus säilitada piisavad rahalised vahendid kriisilahenduse rahastamiseks.

13. Kriisilahendusnõukogu hindab artikli 20 lõigetele 1–15 vastava väärtuse hindamise põhjal kogumis järgmist:
- a) kui see on asjakohane, siis kogusumma, mille ulatuses kõlblikud kohustused tuleb alla hinnata, tagamaks, et kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu vara netoväärtus võrdub nulliga, ning
 - b) kui see on asjakohane, siis summa, mille ulatuses kõlblikud kohustused tuleb konverteerida aktsiateks või muud liiki kapitaliinstrumentideks, et taastada:
 - i) kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu või
 - ii) sildasutuse esimese taseme põhiomavahendite suhtarv.

Esimeses lõigus osutatud hinnangu põhjal tehakse kindlaks summa, mille võrra kõlblikke kohustusi tuleb alla hinnata või konverteerida, et taastada kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu esimese taseme põhiomavahendite suhtarv või vajaduse korral määrata kindlaks suhtarv, võttes arvesse artikli 76 lõike 1 punkti d kohaselt fondist tehtavaid kapitalimakseid, ning et säilitada turu piisav usaldus kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu või sildasutuse vastu ja võimaldada tal vähemalt ühe aasta jooksul jätkuvalt vastata tegevusloa saamise tingimustele ja jätkata tegevusi, mille jaoks talle on antud direktiivi 2013/36/EL või direktiivi 2014/65/EL kohane luba.

Kui kriisilahendusnõukogu kavatses kasutada artiklis 26 osutatud vara eraldamise vahendit, võetakse summa puhul, mille võrra kõlblikke kohustusi on vaja vähendada, asjakohasel juhul arvesse usaldusväärset hinnangut vara valitsemise ettevõtja kapitalivajaduste kohta.

14. Lõikega 5 ette nähtud välistamist võib kohaldada, välistades kohustuse puhul täielikult allahindamise või piirates kõnealuse kohustuse puhul allahindamise ulatust.

15. Allahindamise ja konverteerimise õiguse puhul järgitakse käesoleva määruse artiklis 17 sätestatud nõuete rahuldamisjärke.

16. Liikmesriigi kriisilahendusasutus esitab kriisilahendusnõukogule viivitamata direktiivi 2014/59/EL artikli 52 lõigete 1–3 kohaselt juhtorganilt või kõnealuse direktiivi artikli 72 lõike 1 kohaselt nimetatud isikult või isikutelt saadud ettevõtte reorganiseerimise kava.

Asjaomase liikmesriigi kriisilahendusasutus esitab kahe nädala jooksul pärast ettevõtte reorganiseerimise kava esitamise kuupäeva kriisilahendusnõukogule reorganiseerimise kava hindamise tulemuse. Kriisilahendusnõukogu hindab ühe kuu jooksul pärast ettevõtte reorganiseerimise kava esitamist, kui tõenäoline on, et sellise kava rakendamise korral taastatakse artiklis 2 osutatud ettevõtja pikaajaline jätkusuutlikkus. Hindamine viiakse läbi kokkuleppel liikmesriigi pädeva asutuse või vajaduse korral EKPga.

Kui kriisilahendusnõukogu on veendunud, et kava saavutaks selle eesmärgi, lubab ta liikmesriigi kriisilahendusasutusel kava heaks kiita vastavalt direktiivi 2014/59/EL artikli 52 lõikele 7. Kui kriisilahendusnõukogu ei ole veendunud, et kava selle eesmärgi saavutaks, annab ta liikmesriigi kriisilahendusasutusele korralduse teavitada juhtorganit või direktiivi 2014/59/EL artikli 72 lõike 1 kohaselt nimetatud isikut või isikuid oma kahtlustest ja nõuda kava muutmist selliselt, et need kahtlused saaksid kõrvaldatud vastavalt nimetatud direktiivi artikli 52 lõikele 8. Mõlemal juhul tehakse seda kokkuleppel liikmesriigi pädeva asutuse või vajaduse korral EKPga.

Kahe nädala jooksul alates sellekohase teate saamise kuupäevast esitab juhtorgan või direktiivi 2014/59/EL artikli 72 lõike 1 kohaselt nimetatud isik või isikud muudetud kava kriisilahendusasutusele heakskiitmiseks. Liikmesriigi kriisilahendusasutus esitab muudetud kava ja oma hinnangu asjaomase kava kohta kriisilahendusnõukogule. Kriisilahendusnõukogu hindab muudetud kava ja annab liikmesriigi kriisilahendusasutusele korralduse teatada juhtorganile või direktiivi 2014/59/EL artikli 72 lõike 1 kohaselt määratud isikule või isikutele ühe nädala jooksul, kas välja toodud probleemid on muudetud kavas lahendatud ning kas on vaja täiendavaid muudatusi.

Kriisilahendusnõukogu edastab ettevõtete konsolideerimisgrupi reorganiseerimise kava Euroopa Pangandusjärelevalvele.

Artikkel 28

Kriisilahendusnõukogu teostatav seire

1. Kriisilahendusnõukogu jälgib tähelepanelikult, kuidas liikmesriikide kriisilahendusasutused viivad kriisilahendusskeemi ellu. Selle eesmärgi nimel teevad liikmesriikide kriisilahendusasutused järgmist:

- a) teevad kriisilahendusnõukoguga koostööd ja abistavad teda seirekohustuse täitmisel;
- b) esitavad kriisilahendusnõukogule tolle kehtestatud ajavahemike järel kriisilahendusskeemi elluviimise, kriisilahenduse vahendite rakendamise ja kriisilahendusõiguste kasutamise kohta korrapäraselt täpse, usaldusväärse ja täieliku teabe, mida kriisilahendusnõukogu on soovinud, muu hulgas järgmise kohta:
 - i) kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu, sildasutuse ja vara valitsemise ettevõtja tegevus ja finantsseisund;
 - ii) kuidas oleks aktsionäre ja võlausaldajaid koheldud, kui krediidasutus või investeerimisühing oleks lõpetatud ja likvideeritud tavalises maksejõuetusmenetluses;
 - iii) pooleliolevad kohtumenetlused, mis on seotud kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu vara likvideerimisega, kriisilahendusotsuse ja hindamise vaidlustamisega või aktsionäride või võlausaldajate esitatud hüvitisnõuetega;
 - iv) selliste hindajate, haldurite, raamatupidajate, juristide ja teiste spetsialistide ametisse nimetamine, ametist kõrvaldamine või asendamine, kelle abi liikmesriigi kriisilahendusasutus võib vajada, ning see, kuidas nad oma ülesandeid täidavad;
 - v) muud küsimused, mis on kriisilahendusskeemi elluviimisel asjakohased, sealhulgas kõik direktiiviga 2014/59/EL ettenähtud kaitsemeetmete võimalikud rikkumised, millele kriisilahendusnõukogu võib viidata;
 - vi) millises ulatuses ja mil viisil teostavad liikmesriikide kriisilahendusasutused direktiivi 2014/59/EL artiklites 63–72 loetletud õigusi;
 - vii) artikli 27 lõikes 16 sätestatud ettevõtte reorganiseerimise kava vastavus majandustegevuse jätkuvuse põhimõttele, teostatavus ja rakendamine.

Liikmesriikide kriisilahendusasutused esitavad kriisilahendusnõukogule kriisilahendusskeemi elluviimise lõpparuande.

2. Esitatud teabe põhjal võib kriisilahendusnõukogu anda liikmesriikide kriisilahendusasutustele korraldusi kriisilahendusskeemi elluviimise mis tahes aspekti kohta, eelkõige artiklis 23 osutatud elementide kohta, ning kriisilahendusõiguste kasutamise kohta.

3. Kriisilahendusskeemi võib muuta, kui see on kriisilahenduse eesmärkide saavutamiseks vajalik. Kohaldatakse artiklis 18 sätestatud menetlust.

Artikkel 29

Käesoleva määruse kohaste otsuste rakendamine

1. Liikmesriikide kriisilahendusasutused võtavad käesolevas määruses osutatud otsuste rakendamiseks vajalikud meetmed, eelkõige kontrollides artikli 7 lõikes 2 osutatud ettevõtjaid ja konsolideerimisgruppe ning artikli 7 lõike 4 punktis b ja artikli 7 lõikes 5 osutatud ettevõtjaid ja konsolideerimisgruppe, kui asjaomaste lõigete kohaldamise tingimused on täidetud, võttes vajalikke meetmeid vastavalt direktiivi 2014/59/EL artiklile 35 või 72 ja tagades, et järgitakse nimetatud direktiivis sätestatud kaitsemeetmeid. Liikmesriikide kriisilahendusasutused täidavad neile suunatud kriisilahendusnõukogu otsused.

Võttes arvesse käesolevat määrust, kasutavad nad nimetatud eesmärkide saavutamiseks direktiivi 2014/59/EL ülevõtmi-seks vastu võetud siseriiklikest õigusaktidest tulenevaid õigusi kooskõlas siseriiklikes õigusaktides sätestatud tingimustega. Liikmesriikide kriisilahendusasutused teavitavad kriisilahendusnõukogu nende õiguste kasutamisest täies mahus. Kõik liikmesriikide meetmed peavad olema kooskõlas käesoleva määruse kohaste kriisilahendusnõukogu otsustega.

Otsuste täitmisel tagavad liikmesriikide kriisilahendusasutused direktiivis 2014/59/EL sätestatud kohaldatavate kaitse-meetmete järgimise.

2. Kui liikmesriigi kriisilahendusamet ei ole kohaldanud või ei ole täitnud käesoleva määruse artikli 16 kohast kriisilahendusnõukogu otsust või on seda kohaldanud viisil, millega seatakse ohtu mõni artikli 14 kohane kriisilahenduse eesmärk või kriisilahenduskeemi tõhus rakendamine, võib kriisilahendusnõukogu anda kriisilahendusmenetluses olevale krediitiasutusele või investeerimisühingule korralduse:

- a) anda artikli 18 kohase meetme puhul mõnele muule isikule üle kriisilahendusmenetluses oleva krediitiasutuse või investeerimisühingu teatavad õigused, vara või kohustused;
- b) nõuda artikli 18 kohase meetme puhul selliste võlainstrumentide konverteerimist, mida reguleeriva lepingu tingimused näevad ette konverteerimise artiklis 21 sätestatud asjaolude korral;
- c) võtta asjaomase otsuse järgimiseks muid vajalikke meetmeid.

Kriisilahendusnõukogu võtab esimese lõigu punktis c osutatud otsuse vastu üksnes juhul, kui kõnealuse meetmega leevendatakse oluliselt ohtu asjaomase kriisilahenduse eesmärgi saavutamisele või kriisilahenduskeemi tõhusale rakendamisele.

Enne meetme võtmise kohta otsuse tegemist teavitab kriisilahendusnõukogu kavandatavast meetmest asjaomaseid liikmesriikide kriisilahendusametusi ja komisjoni. Kõnealune teade sisaldab üksikasju kavandatavate meetmete, nende meetmete võtmise põhjuste ja selle kohta, millal asjaomased meetmed peaksid jõustuma.

Teade edastatakse vähemalt 24 tundi enne meetmete jõustumist. Erandjuhul võib kriisilahendusnõukogu esitada teate vähem kui 24 tundi enne meetmete kavandatavat jõustumist, kui seda ei ole võimalik teha 24 tundi enne kavandatud jõustumist.

3. Kriisilahendusmenetluses olev krediitiasutus või investeerimisühing täidab lõikes 2 osutatud otsused. Sellised otsused on ülimuslikud kõigi varasemate otsuste suhtes, mis liikmesriikide kriisilahendusametused samas asjas on teinud.

4. Kui liikmesriikide kriisilahendusametused võtavad meetmeid asjas, mille kohta on tehtud lõike 2 kohane otsus, järgivad nad seda otsust.

5. Kriisilahendusnõukogu avaldab oma ametlikul veebisaidil kriisilahenduskeemi koopia või kokkuvõtva teate kriisilahenduse meetme mõju kohta, eelkõige selle mõju kohta jaeklientidele. Liikmesriikide kriisilahendusametused järgivad kohaldatavaid direktiivi 2014/59/EL artiklis 83 sätestatud menetluslikke kohustusi.

4. PEATÜKK

Koostöö

Artikkel 30

Koostöökohustus ja teabevahetus ühtse kriisilahenduskorra raames

1. Kriisilahendusnõukogu teatab komisjonile kõigist meetmetest, mida ta kriisilahenduse ettevalmistamiseks võtab. Nõukogu ja komisjoni liikmed ning töötajad peavad igasuguse kriisilahendusnõukogult saadud teabe puhul täitma artiklis 88 sätestatud ametisaladuse hoidmise nõudeid.

2. Kriisilahendusnõukogu, nõukogu, komisjon, EKP, liikmesriikide kriisilahendusametused ja liikmesriikide pädevad asutused teevad oma käesoleva määruse kohaseid ülesandeid täites tihedat koostööd, eelkõige artiklites 8–29 sätestatud kriisilahenduse kavandamise, varajase sekkumise ja kriisilahenduse etappide puhul. Nad esitavad üksteisele kogu teabe, mida nad oma ülesannete täitmiseks vajavad.

3. EKP või liikmesriikide pädevad asutused edastavad kriisilahendusnõukogule ja liikmesriikide kriisilahendusametustele konsolideerimisgrupi finantstoetuse kinnitatud lepingud ja nende võimalikud muudatused.

4. Käesoleva määruse kohaldamisel võib EKP kutsuda kriisilahendusnõukogu esimehe osalema vaatlejana määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 19 kohaselt loodud EKP järelevalvenõukogus. Kui seda peetakse vajalikuks, võib kriisilahendusnõukogu nimetada sel eesmärgil esimeest asendama teise esindaja.

5. Käesoleva määruse kohaldamisel nimetab kriisilahendusnõukogu endale esindaja, kes osaleb direktiivi 2014/59/EL artikli 127 kohaselt loodud Euroopa Pangandusjärelevalve kriisilahenduskomitees.
6. Kriisilahendusnõukogu püüab teha tihedat koostööd iga avaliku sektori finantsabi vahendiga, sealhulgas Euroopa finantsstabiilsusvahendi (EFSF) ja Euroopa stabiilsusmehhanismiga (ESM), eelkõige artikli 27 lõikes 9 osutatud erandjuhtudel ja juhul, kui sellisest vahendist või mehhanismist on antud või tõenäoliselt antakse otsest või kaudset finantsabi osalevas liikmesriigis asutatud ettevõtjale.
7. Kriisilahendusnõukogu sõlmib vajaduse korral EKP ning liikmesriikide kriisilahendusasutustega ja liikmesriikide pädevate asutustega vastastikuse mõistmise memorandum, milles kirjeldatakse üldiselt nende omavahelist koostööd lõigete 2 ja 4 alusel nende liidu õiguses sätestatud ülesannete täitmisel. Memorandum vaadatakse korrapäraselt läbi ja avaldatakse vastavalt ametisalaaduse hoidmise nõuetele.

Artikkel 31

Koostöö ühtse kriisilahenduskorra raames

1. Kriisilahendusnõukogu täidab oma ülesandeid tihedas koostöös liikmesriikide kriisilahendusasutustega. Kriisilahendusnõukogu kiidab koos liikmesriikide kriisilahendusasutustega heaks raamistiku käesoleva artikli rakendamise praktilise korralduse kohta ja avalikustab selle.

Selleks et tagada käesoleva artikli tõhus ja järjepidev kohaldamine:

- a) annab kriisilahendusnõukogu liikmesriikide kriisilahendusasutustele suuniseid ja üldisi juhiseid, millest lähtuda ülesannete täitmisel ja kriisilahendusotsuste tegemisel;
- b) võib kriisilahendusnõukogu igal ajal kasutada artiklites 34–37 osutatud õigusi;
- c) võib kriisilahendusnõukogu taotleda liikmesriikide kriisilahendusasutustelt juhtumipõhist või pidevat teavet nende artikli 7 lõike 3 kohaste ülesannete täitmise kohta;
- d) edastavad liikmesriikide kriisilahendusasutused kriisilahendusnõukogule otsuste eelnõud, mille kohta kriisilahendusnõukogu võib avaldada arvamust ja eelkõige osutada asjaomase otsuse eelnõu aspektidele, mis ei ole kooskõlas käesoleva määruse või kriisilahendusnõukogu üldiste juhistega.

Kriisilahenduse kavade hindamisel võib kriisilahendusnõukogu nõuda, et liikmesriikide kriisilahendusasutused esitaksid kriisilahendusnõukogule kogu vajaliku teabe, mille nad on saanud direktiivi 2014/59/EL artikli 11 ja artikli 13 lõike 1 kohaselt, ilma et see piiraks käesoleva jaotise 5. peatüki kohaldamist.

2. Direktiivi 2014/59/EL artikli 13 lõikeid 4–10 ning artikleid 88–92 ei kohaldata liikmesriikide kriisilahendusasutuste omavahelistele suhetele. Ühisotsust ega ühtegi otsust, mis on tehtud ühisotsuse puudumise korral, nagu on osutatud direktiivi 2014/59/EL artikli 45 lõigetes 9–13, ei kohaldata. Selle asemel kohaldatakse käesoleva määruse asjaomaseid sätteid.

Artikkel 32

Konsulteerimine ja koostöö mitteoalevate liikmesriikide ja kolmandate riikidega

1. Kui konsolideerimisgruppi kuuluvad nii osalevates kui ka mitteoalevates liikmesriikides või kolmandates riikides asutatud ettevõtjad, esindab kriisilahendusnõukogu osalevate liikmesriikide riiklikke kriisilahendusasutusi mitteoalevate liikmesriikide või kolmandate riikidega konsulteerimises ja nendega tehtavas koostöös kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artiklitega 7, 8, 12, 13, 16, 18, 55 ja 88–92, ilma et see piiraks mis tahes käesoleva määruse kohaselt vajalikku nõukogu- või komisjonipoolset heakskiitu.

Kui konsolideerimisgruppi kuuluvad osalevates liikmesriikides asutatud ettevõtjad ning mitteoalevates liikmesriikides asutatud tütarettevõtjad või seal asuvad olulised filiaalid, edastab kriisilahendusnõukogu kõik konsolideerimisgrupi jaoks olulised kavad, otsused või meetmed, millele on osutatud artiklites 8, 10, 11, 12 ja 13, olenevalt olukorrast, asjaomase mitteoaleva liikmesriigi pädevatele asutustele ja/või kriisilahendusasutustele.

2. Kriisilahendusnõukogu, EKP ning mitteoalevate liikmesriikide kriisilahendusasutused ja pädevad asutused sõlmivad vastastikuse mõistmise memorandumid, milles kirjeldatakse üldiselt nende omavahelist koostööd direktiivi 2014/59/EL kohaste ülesannete täitmisel.

Ilma et see piiraks esimese lõigu kohaldamist, sõlmib kriisilahendusnõukogu vastastikuse mõistmise memorandumi iga sellise mitteosaleva liikmesriigi kriisilahendusametusega, mis on vähemalt ühe direktiivi 2013/36/EL artiklis 131 määratud ülemaailmse süsteemse olulisusega krediitiasutuse või investeerimisühingu asukohariigiks.

3. Memorandumid vaadatakse korrapäraselt läbi ja avaldatakse vastavalt ametisaladuse hoidmise nõuetele.

4. Kriisilahendusnõukogu sõlmib osalevate liikmesriikide kriisilahendusametuste nimel mittesiduvad koostöölepingud kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artikli 97 lõikes 2 osutatud Euroopa Pangandusjärelevalve koostööraamlepingutega. Kriisilahendusnõukogu teavitab Euroopa Pangandusjärelevalvet kõigist sellistest koostöölepingutest.

Artikkel 33

Kolmanda riigi kriisilahendusmenetluste tunnustamine ja nendes tehtud otsuste täitmine

1. Käesolevat artiklit kohaldatakse kolmandas riigis toimuvale kriisilahendusmenetlusele, välja arvatud juhul, kui asjaomase kolmanda riigiga on jõustunud direktiivi 2014/59/EL artikli 93 lõikes 1 osutatud rahvusvaheline leping, ja sel juhul kuni sellise lepingu jõustumiseni. Seda kohaldatakse ka pärast kõnealuse direktiivi artikli 93 lõikes 1 osutatud rahvusvahelise lepingu jõustumist asjaomase kolmanda riigiga niivõrd, kuivõrd kõnealune leping ei reguleeri kolmandas riigis toimuva kriisilahendusmenetluse tunnustamist ja selles tehtud otsuste täitmist.

2. Kriisilahendusnõukogu korraldab hindamise ja annab liikmesriikide kriisilahendusametustele suunatud soovitusi selliste kolmanda riigi kriisilahendusametuste poolt läbiviidava kriisilahendusmenetluse tunnustamise ja selles tehtud otsuse täitmise kohta, mis on seotud kolmanda riigi krediitiasutuse või investeerimisühingu või kolmanda riigi emettevõtjaga, millel:

- a) on üks või mitu ühes või mitmes osalevas liikmesriigis asutatud liidu tütarettevõtjat, või
- b) on muud vara, õigusi või kohustusi, mis asuvad ühes või mitmes osalevas liikmesriigis või mis on reguleeritud osaleva liikmesriigi õigusega.

Kriisilahendusnõukogu viib oma hindamise läbi pärast liikmesriikide kriisilahendusametustega konsulteerimist ja, juhul kui on asutatud Euroopa kriisilahenduskolleegium direktiivi 2014/59/EL artikli 89 kohaselt, mitteosalevate liikmesriikide kriisilahendusametustega konsulteerimist.

Hindamisel võetakse nõuetekohaselt arvesse iga sellise osaleva liikmesriigi huve, kus kolmanda riigi krediitiasutuse või investeerimisühingu või emettevõtja tegutseb, ning eelkõige mõju, mida kolmanda riigi kriisilahendusmenetluse tunnustamine ja selles tehtud otsuse täitmine võib avaldada konsolideerimisgrupi muudele osadele ja nende liikmesriikide finantsstabiilsusele.

3. Kriisilahendusnõukogu soovib keelduda lõikes 1 osutatud kriisilahendusmenetluse tunnustamisest või selles tehtud otsuse täitmisest, kui ta on seisukohal, et:

- a) kolmanda riigi kriisilahendusmenetlusel oleks ebasoodne mõju osaleva liikmesriigi finantsstabiilsusele;
- b) võlausaldajaid, sealhulgas eriti hoiustajaid, kes asuvad või kellele tehakse makseid osalevas liikmesriigis, ei kohelda kolmandas riigis toimivas kriisilahendusmenetluses samaväärselt kolmanda riigi võlausaldajatega ja samasuguste seaduslike õigustega hoiustajatega;
- c) kolmanda riigi kriisilahendusmenetluse tunnustamisel või selles tehtud otsuse täitmisel oleks oluline mõju osaleva liikmesriigi eelarvele, või
- d) sellise tunnustamise või täitmise mõju oleks vastuolus osaleva liikmesriigi õigusega.

4. Liikmesriikide kriisilahendusametused rakendavad kriisilahendusnõukogu soovitusi ja paluvad tunnustatud kriisilahendusmenetluses tehtud otsuse oma territooriumil täita või selgitavad kriisilahendusnõukogule esitatavas põhjendatud avalduses, miks nad ei saa kriisilahendusnõukogu soovitusi järgida.

5. Liikmesriikide kriisilahendusametused kasutavad kolmandate riikide ettevõtjatega seoses kriisilahendusõiguste kasutamisel vajaduse korral neile direktiivi 2014/59/EL artikli 94 lõike 4 sätete alusel antud õigusi.

5. PEATÜKK

Uurimise korraldamise õigus*Artikkel 34***Teabenõuded**

1. Käesolevas määruses osutatud ülesannete täitmiseks võib kriisilahendusnõukogu liikmesriikide kriisilahendusastuste kaudu või — pärast nende teavitamist, kasutades kogu EKP-le või liikmesriikide pädevatele asutustele kättesaadavat teavet — vahetult nõuda, et järgmised juriidilised või füüsilised isikud esitaksid kogu teabe, mis on vajalik käesoleva määrusega kriisilahendusnõukogule pandud ülesannete täitmiseks:

- a) artiklis 2 osutatud ettevõtjad;
 - b) artiklis 2 osutatud ettevõtjate töötajad;
 - c) kolmandad isikud, kes on artiklis 2 osutatud ettevõtjate ülesandeid või tegevusi teostavad allhankijad.
2. Lõikes 1 osutatud ettevõtjad ja isikud esitavad kõnealuse lõike kohaselt nõutava teabe. Ametisaladuse hoidmise nõuded ei vabasta neid ettevõtjaid ega isikuid kohustusest esitada sellist teavet. Nõutava teabe esitamist ei loeta ametisaladuse hoidmise nõude rikkumiseks.
3. Kui kriisilahendusnõukogu saab teabe otse sellistelt ettevõtjatelt või isikutelt, teeb ta selle kättesaadavaks asjaomastele liikmesriikide kriisilahendusastutustele.
4. Kriisilahendusnõukogul peab olema võimalik saada igasugust teavet, sealhulgas pidevalt, mida tal on vaja oma käesoleva määruse kohaste ülesannete täitmiseks, eelkõige sellise krediidasutuse või investimisühingu kapitali, likviidsuse, vara ja kohustuste kohta, kelle puhul tal on kriisilahendusõigused.
5. Kriisilahendusnõukogu, EKP, liikmesriikide pädevad asutused ja liikmesriikide kriisilahendusastutused võivad koostada vastastikuse mõistmise memorandumid teabevahetuse korra kohta. Teabevahetust kriisilahendusnõukogu, EKP, liikmesriikide pädevate asutuste ja liikmesriikide kriisilahendusastutuste vahel ei loeta ametisaladuse hoidmise nõude rikkumiseks.
6. Liikmesriikide pädevad asutused, sealhulgas vajaduse korral EKP, ja liikmesriikide kriisilahendusastutused teevad kriisilahendusnõukoguga koostööd, et kontrollida, kas nõutav teave on osaliselt või tervikuna juba kättesaadav. Kui selline teave on kättesaadav, esitavad liikmesriikide pädevad asutused, vajaduse korral EKP, või liikmesriikide kriisilahendusastutused selle teabe kriisilahendusnõukogule.

*Artikkel 35***Üldine uurimine**

1. Oma käesolevas määruses osutatud ülesannete täitmiseks ja arvestades asjaomastes liidu õigusnormides sätestatud muid tingimusi võib kriisilahendusnõukogu liikmesriikide kriisilahendusastutuste kaudu või pärast nende teavitamist vahetult korraldada vajalikke uurimisi kõigi osalevas liikmesriigis asutatud või asuvate artikli 34 lõikes 1 osutatud juriidiliste või füüsiliste isikute suhtes.

Sel eesmärgil võib kriisilahendusnõukogu:

- a) nõuda dokumentide esitamist;
- b) vaadata läbi kõigi artikli 34 lõikes 1 osutatud juriidiliste ja füüsiliste isikute raamatupidamisarvestuse ja -dokumendid ning teha neist koopiaid või väljavõtteid;
- c) saada kirjalikke või suulisi selgitusi kõigilt artikli 34 lõikes 1 osutatud juriidilistelt või füüsilistelt isikutelt või nende esindajatelt või personalilt;
- d) küsitleda kõiki teisi füüsilisi ja juriidilisi isikuid, kes annavad selleks nõusoleku, et koguda teavet uurimise eseme kohta.

2. Kriisilahendusnõukogu otsusega algatatakse uurimine artikli 34 lõikes 1 osutatud juriidiliste ja füüsiliste isikute suhtes.

Kui isik takistab uurimise läbiviimist, osutab selle osaleva liikmesriigi kriisilahendusasutus, kus asjaomased tööruumid asuvad, oma riigi õiguse kohaselt vajalikku abi, sealhulgas tagades kriisilahendusnõukogule juurdepääsu artikli 34 lõikes 1 osutatud füüsiliste või juriidiliste isikute tööruumidele, et kõnealuseid õigusi saaks teostada.

Artikkel 36

Kohapealsed kontrollid

1. Oma käesolevas määruses osutatud ülesannete täitmiseks ja arvestades asjaomastes liidu õigusnormides sätestatud muid tingimusi võib kriisilahendusnõukogu kooskõlas artikliga 37 ja sellest eelnevalt liikmesriikide kriisilahendusasutustele ja asjaomastele liikmesriikide pädevatele asutustele teatades ning vajaduse korral nendega koostöös läbi viia vajalikke kohapealseid kontrolle artikli 34 lõikes 1 osutatud füüsiliste või juriidiliste isikute tööruumides. Kontrollide nõuetekohase läbiviimise ja tulemuslikkuse huvides võib kriisilahendusnõukogu kõnealuste juriidiliste isikute kohapealseid kontrolle korraldada nendest eelnevalt ette teatamata.
2. Kriisilahendusnõukogu ametnikud ja muud isikud, keda kriisilahendusnõukogu on volitanud tegema kohapealseid kontrolle, võivad siseneda nende juriidiliste isikute tööruumidesse ja kinnistule, kelle suhtes kohaldatakse kriisilahendusnõukogu artikli 35 lõike 2 kohaselt vastuvõetud otsust, ning neil on kõik artikli 35 lõikes 1 osutatud õigused.
3. Artikli 34 lõikes 1 osutatud juriidiliste isikute suhtes kohaldatakse kriisilahendusnõukogu otsusel põhinevaid kohapealseid kontrolle.
4. Kontrollide toimumiskoha liikmesriigi kriisilahendusasutuse ametnikud või teised kriisilahendusasutuse volitatud või nimetatud kaasas olevad isikud abistavad kriisilahendusnõukogu järelevalve all ja koordineerimisel aktiivselt kriisilahendusnõukogu ametnikke ja muid kriisilahendusnõukogu volitatud isikuid. Sel eesmärgil on neil lõikes 2 osutatud õigused. Asjaomaste osalevate liikmesriikide kriisilahendusasutuste ametnikel või teistel kriisilahendusasutuse volitatud või nimetatud kaasas olevatel isikutel on samuti õigus osaleda kohapealsetes kontrollides.
5. Kui kriisilahendusnõukogu ametnikud või teised kriisilahendusnõukogu volitatud või nimetatud kaasas olevad isikud leiavad, et isik ei nõustu lõike 1 kohaselt korraldatud kontrollimisega, osutavad asjaomaste osalevate liikmesriikide kriisilahendusasutused neile siseriikliku õiguse kohaselt vajalikku abi. Selline abi hõlmab tööruumide ning raamatupidamis- ja muude dokumentide pitseerimist kontrollimiseks vajalikus ulatuses. Kui asjaomastel riiklikel kriisilahendusasutustel ei ole selliseid õigusi, kasutavad nad oma õigust taotleda vajalikku abi teistelt liikmesriigi ametiasutustelt.

Artikkel 37

Kohtu luba

1. Kui artikli 36 lõigetes 1 ja 2 sätestatud kohapealseks kontrolliks või artikli 36 lõikes 5 sätestatud abiks on liikmesriigi õiguse kohaselt nõutav kohtu luba, siis see taotletakse.
2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud loa taotlemise korral kontrollib liikmesriigi kohus kriisilahendusnõukogu otsuse autentsust ning seda, et kavandavad sunnimeetmed ei oleks kontrolli eseme seisukohast omavolilised ega ebaproportsionaalsed. Kontrollides sunnimeetmete proportsionaalsust, võib liikmesriigi kohus küsida kriisilahendusnõukogult üksikasjalikke selgitusi, eelkõige põhjuste kohta, miks kriisilahendusnõukogu kahtlustab artiklis 29 osutatud otsuste rikkumist, arvatava õigusrikkumise raskuse kohta ja selle isiku seotuse laadi kohta, kellele sunnimeetmed on suunatud. Liikmesriigi kohus ei kontrolli siiski uurimise vajalikkust ega nõua, et talle esitataks kriisilahendusnõukogu toimikus sisalduv teave. Kriisilahendusnõukogu otsuse seaduslikkust võib kontrollida üksnes Euroopa Liidu Kohus.

6. PEATÜKK

Karistused

Artikkel 38

Rahatrahvid

1. Kui kriisilahendusnõukogu leiab, et artiklis 2 osutatud ettevõtja on tahtlikult või hooletusest pannud toime mõne lõikes 2 loetletud õigusrikkumise, teeb kriisilahendusnõukogu otsuse määrata rahatrahv kooskõlas lõikega 3.

Sellise ettevõtja õigusrikkumist peetakse tahtlikuks, kui on objektiivseid tegureid, mis näitavad, et ettevõtja või selle juhtorgan või kõrgem juhtkond tegutses rikkumist toime pannes tahtlikult.

2. Artiklis 2 osutatud ettevõtjale määratakse rahatrahv järgmiste õigusrikkumiste eest:

- a) kui nad ei esita artikli 34 kohaselt nõutavat teavet;
- b) kui nad ei allu artikli 35 kohasele üldisele uurimisele või artikli 36 kohasele kohapealsele kontrollile;
- c) kui nad ei täida otsust, mille kriisilahendusnõukogu on neile suunanud artikli 29 kohaselt.

3. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud rahatrahvide põhisumma arvutatakse protsendimäärana ettevõtja eelmise majandusaasta netokäibest, k.a brutotulu, mis koosneb määruse (EL) nr 575/2013 artikli 316 kohastest saadaolevatest intressidest ja samalaadsetest tuludest, tuludest aktsiatelt ja muudelt muutuva või fikseeritud tootlusega väärtpaberitelt ning saadaolevatest komisjoni- ja teenustasudest, või liikmesriikides, mille rahaühik ei ole euro, vastava väärtusena omavääringus 19. augustil 2014, ning see määratakse kindlaks järgmistest vahemikes:

- a) lõike 2 punktides a ja b osutatud õigusrikkumiste puhul on põhisumma protsendimäär vähemalt 0,05 %, kuid mitte suurem kui 0,15 %;
- b) lõike 2 punktis c osutatud õigusrikkumiste puhul on põhisumma protsendimäär vähemalt 0,25 %, kuid mitte suurem kui 0,5 %.

Selleks et otsustada, kas rahatrahvide põhisummad peaksid jääma esimeses lõigus osutatud piirmäärade alam-, keskmise või ülemmäära lähedusse, võtab kriisilahendusnõukogu arvesse asjaomase ettevõtja eelmise majandusaasta käivet. Põhisumma jääb alammäära lähedale nende ettevõtjate puhul, mille aastane käive on alla 1 000 000 000 euro, keskmise määra lähedusse ettevõtjate puhul, mille aastane käive on 1 000 000 000 kuni 5 000 000 000 eurot, ning ülemmäära lähedusse nende ettevõtjate puhul, mille aastane käive on rohkem kui 5 000 000 000 eurot.

4. Lõikes 3 osutatud põhisummasid kohandatakse vajaduse korral, võttes arvesse lõigetes 5 ja 6 osutatud raskendavaid või kergendavaid asjaolusid vastavalt lõikes 9 osutatud asjaomastele koefitsientidele.

Asjaomaseid kergendavate asjaolude koefitsiente kohaldatakse põhisumma suhtes üksikshaaval. Kui kohaldatakse mitut kergendava asjaolu koefitsienti, lahutatakse põhisummast põhisumma ja selle summa vahe, mis saadakse iga üksiku kergendava koefitsiendi kohaldamise tulemusel.

Asjaomaseid raskendavate asjaolude koefitsiente kohaldatakse põhisumma suhtes üksikshaaval. Kui kohaldatakse mitut raskendava asjaolu koefitsienti, liidetakse põhisummale põhisumma ja selle summa vahe, mis saadakse iga üksiku raskendava koefitsiendi kohaldamise tulemusel.

5. Lõikes 1 osutatud rahatrahvide suhtes kohaldatakse järgmisi raskendavaid asjaolusid:

- a) õigusrikkumine on toime pandud tahtlikult;
- b) õigusrikkumine on toime pandud korduvalt;

- c) õigusrikkumine on kestnud kauem kui kolm kuud;
- d) õigusrikkumine tõi välja süsteemsed puudused ettevõtja töö korralduses, eriti selle protseduurides, juhtimissüsteemides või sisekontrollis;
- e) õigusrikkumise avastamisest alates ei ole võetud parandusmeetmeid;
- f) ettevõtja kõrgem juhtkond ei ole kriisilahendusnõukogu läbiviidava uurimise käigus teinud kriisilahendusnõukoguga koostööd.

6. Lõikes 1 osutatud rahatrahvide suhtes kohaldatakse järgmisi kergendavaid asjaolusid:

- a) õigusrikkumine on kestnud vähem kui 10 tööpäeva;
- b) ettevõtja kõrgem juhtkond suudab tõendada, et õigusrikkumise ärahoidmiseks on võetud kõik vajalikud meetmed;
- c) ettevõtja teavitas kriisilahendusnõukogu õigusrikkumisest kiiresti, tulemuslikult ja täielikult;
- d) ettevõtja on võtnud vabatahtlikult meetmeid, et tagada sarnase õigusrikkumise edaspidine ärahoidmine.

7. Olenemata lõigetest 2–6, ei tohi kohaldatavad rahatrahvid olla suuremad kui 1 % lõikes 1 osutatud ettevõtja eelneva majandusaasta käibest.

Erandina esimesest lõigust, kui ettevõtja on saanud sellest õigusrikkumisest otsest või kaudset rahalist kasu ja kui on võimalik teha kindlaks kasu, mis on saadud sellisest õigusrikkumisest, või kahju, mis on ära hoitud sellise õigusrikkumise tulemusel, võrdub rahatrahv vähemalt selle rahalise kasuga.

Kui lõikes 1 osutatud ettevõtja tegevuse või tegevusetuse tulemusel pandi toime enam kui üks lõikes 2 loetletud õigusrikkumine, kohaldatakse üksnes ühe õigusrikkumisega seonduvat ning vastavalt käesolevale artiklile välja arvatud kõrgemat rahatrahvi.

8. Lõike 2 kohaldamisalast välja jäävatel juhtudel võib kriisilahendusnõukogu soovitada riiklikel kriisilahendusastutustel võtta meetmeid, et tagada asjakohaste karistuste määramine kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artiklitega 110–114 ning asjakohaste siseriiklike õigusaktidega.

9. Kriisilahendusnõukogu kohaldab rahatrahvide arvutamisel järgmisi raskendavate asjaoludega seotud korrigeerimiskoeffitsiente:

- a) kui õigusrikkumine on toime pandud korduvalt, kohaldatakse iga korduva õigusrikkumise puhul lisakoeffitsienti 1,1;
- b) kui õigusrikkumine on kestnud kauem kui kolm kuud, kohaldatakse koeffitsienti 1,5;
- c) kui õigusrikkumine on toonud välja süsteemsed puudused ettevõtja töö korralduses, eriti selle protseduurides, juhtimissüsteemides või sisekontrollis, kohaldatakse koeffitsienti 2,2;
- d) kui õigusrikkumine on toime pandud tahtlikult, kohaldatakse koeffitsienti 2;
- e) kui õigusrikkumise avastamisest alates ei ole võetud parandusmeetmeid, kohaldatakse koeffitsienti 1,7;
- f) kui ettevõtja kõrgem juhtkond ei ole kriisilahendusnõukogu läbiviidava uurimise käigus teinud kriisilahendusnõukoguga koostööd, kohaldatakse koeffitsienti 1,5.

Kriisilahendusnõukogu kohaldab rahatrahvide arvutamisel järgmisi kergendavate asjaoludega seotud korrigeerimiskoeffitsiente:

- a) kui rikkumine on kestnud vähem kui 10 tööpäeva, kohaldatakse koeffitsienti 0,9;
- b) kui ettevõtja kõrgem juhtkond suudab tõendada, et rikkumise ärahoidmiseks on võetud kõik vajalikud meetmed, kohaldatakse koeffitsienti 0,7;
- c) kui ettevõtja on kriisilahendusnõukogu rikkumisest teavitanud kiiresti, mõjusalt ja täielikult, kohaldatakse koeffitsienti 0,4;
- d) kui ettevõtja on võtnud vabatahtlikult meetmeid eesmärgiga tagada sarnase rikkumise edaspidine ärahoidmine, kohaldatakse koeffitsienti 0,6.

*Artikkel 39***Perioodilised karistusmaksed**

1. Kriisilahendusnõukogu määrab oma otsusega asjaomasele artiklis 2 osutatud ettevõtjale perioodilise karistusmaks, et sundida:
 - a) ettevõtjat täitma artikli 34 alusel vastu võetud otsust;
 - b) artikli 34 lõikes 1 osutatud isikut esitama kogu teabe, mida on nõutud nimetatud artikli kohase otsusega;
 - c) artikli 35 lõikes 1 osutatud isikut nõustuma uurimisega ja eelkõige esitama täielikud dokumendid, andmed, menetlused või muud nõutud materjalid ning täiendama ja parandama muud teavet, mis on esitatud nimetatud artikli kohase otsusega käivitatud uurimise käigus;
 - d) artikli 36 lõikes 1 osutatud isikut nõustuma nimetatud artikli kohase otsuse alusel nõutava kontrollimisega kohapeal.
2. Perioodiline karistusmaks peab olema mõjus ja proportsionaalne. Perioodiline karistusmaks määratakse igapäevaselt, kuni artiklis 2 osutatud ettevõtja või asjaomane isik täidab käesoleva artikli lõike 1 punktides a–d osutatud asjaomased otsused.
3. Olenemata lõikest 2 moodustab perioodilise karistusmaks summa 0,1 % eelmise majandusaasta keskmisest päevakäibest. Perioodiline karistusmaks arvutatakse alates kuupäevast, mis on sätestatud otsuses, millega perioodiline karistusmaks kehtestatakse.
4. Perioodilise karistusmaksed võib määrata kuni kuueks kuuks alates kriisilahendusnõukogu otsuse teatavakstegemise kuupäevast.

*Artikkel 40***Menetlusaluste isikute ärakuulamine**

1. Enne otsuse tegemist rahatrahvide ja/või perioodiliste karistusmaksete kehtestamise kohta artiklite 38 või 39 alusel annab kriisilahendusnõukogu füüsilistele ja juriidilistele isikutele, kelle suhtes on algatatud menetlus, võimaluse esitada oma seisukoht kriisilahendusnõukogu uurimistulemuste kohta. Kriisilahendusnõukogu otsused põhinevad üksnes sellistel uurimistulemustel, mille kohta on menetlusalustel füüsilistel ja juriidilistel isikutel olnud võimalik esitada oma seisukoht.
2. Menetluse ajal tagatakse menetlusalustele füüsilistele ja juriidilistele isikutele täielik kaitseõigus. Neil on õigus tutvuda kriisilahendusnõukogu toimikuga, tingimusel et võetakse arvesse teiste isikute õigustatud huvi kaitsta oma ärisaladusi. Toimikuga tutvumise õigus ei hõlma konfidentsiaalset teavet ega kriisilahendusnõukogu asutusesiseseks kasutuseks ettenähtud ettevalmistavaid dokumente.

*Artikkel 41***Rahatrahvide ja perioodiliste karistusmaksete avalikustamine, laad, täitmine ja paigutamine**

1. Kriisilahendusnõukogu avaldab artikli 38 lõikes 1 ja artikli 39 lõikes 1 osutatud halduskaristuste määramise otsused, v.a juhul, kui selline avalikustamine ohustaks asjaomase ettevõtja kriisilahendust. Avaldamine toimub anonüümselt järgmiste asjaolude esinemise korral:
 - a) kui avaldatud teave sisaldab isikuandmeid ning pärast kohustuslikku eelnevat hindamist leitakse, et isikuandmete avaldamine on ebaproportsionaalne;
 - b) kui avaldamine ohustaks finantsturgude stabiilsust või käimasolevat kriminaaluurimist;
 - c) kui avaldamine põhjustaks asjaomastele füüsilistele või juriidilistele isikutele ebaproportsionaalset kahju, niivõrd kui seda on võimalik kindlaks teha.

Alternatiivina võib sel juhul kõnealuste andmete avalikustamise edasi lükata mõistliku aja võrra, kui on ette näha, et selle ajavahemiku jooksul anonüümse avalikustamise põhjused kaovad.

Kriisilahendusnõukogu teavitab Euroopa Pangandusjärelevalvet kõikidest tema poolt artiklite 38 ja 39 alusel määratud rahatrahvidest ja perioodilistest karistusmaksetest ning annab teavet edasikaebuse seisu ja tulemuse kohta.

2. Artiklite 38 ja 39 kohased rahatrahvi ja perioodilise karistusmakse määramise otsused on haldusõiguslikud.
3. Artiklite 38 ja 39 kohased rahatrahvi ja perioodilise karistusmakse määramise otsused kuuluvad täitmisele.

Täitmist reguleerivad osalevas liikmesriigis, mille territooriumil täitmine aset leiab, kehtivad kohaldatavad menetlusnormid. Korralduse otsuse täitmise kohta ilma muude formaalsusteta peale otsuse autentsuse tõestamise lisab otsusele riigi ametiasutus, kelle iga osaleva liikmesriigi valitsus selleks otstarbeks määrab ning kellest teavitatakse kriisilahendusnõukogu ja Euroopa Liidu Kohut.

Kui need formaalsused on asjaomase isiku avalduse põhjal lõpetatud, võib kõnealune isik taotleda täitmist kooskõlas siseriiklike õigusaktidega, saates küsimuse otse pädevale asutusele.

Täitmise võib peatada ainult Euroopa Liidu Kohtu otsusega. Asjaomase osaleva liikmesriigi kohtute pädevusse kuuluvad siiski kaebused täitmise ebaõige viisi kohta.

4. Rahatrahvidest ja perioodilistest karistusmaksetest saadud summad kantakse fondi.

III OSA

INSTITUTSIOONILINE RAAMISTIK

I JAOTIS

KRIISILAHENDUSNÕUKOGU

Artikkel 42

Õiguslik seisund

1. Käesolevaga luuakse kriisilahendusnõukogu. Kriisilahendusnõukogu on liidu asutus, mille spetsiifiline ülesehitus vastab selle ülesannetele. Kriisilahendusnõukogu on juriidiline isik.
2. Kriisilahendusnõukogul on igas liikmesriigis kõige ulatuslikum juriidilisele isikule siseriiklike õigusaktidega omistatav õigus- ja teovõime. Eelkõige võib ta omandada ja võõrandada vallas- ja kinnisvara ning olla kohtus hagejaks ja kostjaks.
3. Kriisilahendusnõukogu esindab esimees.

Artikkel 43

Koosseis

1. Kriisilahendusnõukogusse kuuluvad:
 - a) artikli 56 kohaselt ametisse nimetatud esimees;
 - b) veel neli artikli 56 kohaselt ametisse nimetatud täisliiget;
 - c) iga liikmesriigi nimetatud liige, kes esindab nende kriisilahendusasutusi.
2. Igal liikmel, k.a esimehel, on üks hääl.
3. Komisjon ja EKP määravad kumbki oma esindaja, kellel on õigus osaleda alalise vaatlejana täitevistungitel ja täiskogul.

Komisjoni ja EKP esindajal on õigus osaleda aruteludes ja tutvuda kõigi dokumentidega.

4. Kui osalevas liikmesriigis on rohkem kui üks kriisilahendusasutus, lubatakse teisel esindajal osaleda hääleõiguseta vaatlejana.
5. Kriisilahendusnõukogu haldus- ja juhtimisstruktuuri moodustavad:
 - a) kriisilahendusnõukogu täiskogu, mis täidab artiklis 50 osutatud ülesandeid;
 - b) kriisilahendusnõukogu täitevistung, mis täidab artiklis 54 osutatud ülesandeid;
 - c) esimees, kes täidab artiklis 56 osutatud ülesandeid;
 - d) sekretariaat, kes pakub kriisilahendusnõukogule antud ülesannete täitmise toetamiseks vajalikku haldus- ja tehnilist tuge.

Artikkel 44

Kooskõla liidu õigusega

Kriisilahendusnõukogu tegutseb kooskõlas liidu õigusega, eelkõige käesoleva määruse kohaste nõukogu ja komisjoni otsustega.

Artikkel 45

Aruandekohustus

1. Kriisilahendusnõukogu annab käesoleva määruse rakendamise kohta aru Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile kooskõlas lõigetega 2–8.
2. Kriisilahendusnõukogu esitab igal aastal Euroopa Parlamendile, artikli 46 kohaselt osalevate liikmesriikide parlamentidele, nõukogule, komisjonile ja Euroopa Kontrollikoja aruande talle käesoleva määrusega pandud ülesannete täitmise kohta. Kõnealune aruanne avaldatakse kriisilahendusnõukogu veebilehel, kui ametisaladuse hoidmise nõuetes ei ole sätestatud teisiti.
3. Esimees esitab aruande avalikult Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
4. Euroopa Parlamendi taotluse korral osaleb esimees Euroopa Parlamendi pädeva komisjoni korraldataval kuulamisel, mis käsitleb seda, kuidas kriisilahendusnõukogu kriisilahendusülesandeid täidab. Kuulamine toimub vähemalt kord aastas.
5. Nõukogu võib enda taotluse korral kuulata ära esimehe kriisilahendusnõukogu kriisilahendusülesannete täitmise teemal.
6. Kriisilahendusnõukogu vastab Euroopa Parlamendi või nõukogu küsimustele suuliselt või kirjalikult, vastavalt oma menetlustele ja igal juhul viie nädala jooksul pärast küsimuse saamist.
7. Esimees korraldab taotluse korral Euroopa Parlamendi pädeva komisjoni esimehe ja aseesimeestega kinniseid konfidentsiaalseid suulisi arutelusid, kui selliseid arutelusid on vaja pidada ELi toimimise lepingust tulenevate Euroopa Parlamendi õiguste teostamiseks. Euroopa Parlament ja kriisilahendusnõukogu sõlmivad kokkuleppe selliste arutelude korraldamise üksikasjaliku korra kohta, pidades silmas täieliku konfidentsiaalsuse tagamist kooskõlas ametisaladuse hoidmise nõudega, mis on kehtestatud kriisilahendusnõukogule käesoleva määrusega, kui kriisilahendusnõukogu tegutseb liikmesriigi kriisilahendusasutusena asjakohase liidu õiguse kohaselt.
8. Kriisilahendusnõukogu teeb Euroopa Parlamendiga koostööd kõigi parlamendi uurimiste käigus vastavalt ELi toimimise lepingule ja selle artiklis 226 osutatud määrustele. Kuue kuu jooksul pärast esimehe ametisse nimetamist sõlmivad kriisilahendusnõukogu ja Euroopa Parlament asjakohased kokkulepped demokraatliku vastutuse ja järelevalve teostamise praktilise korra kohta seoses kriisilahendusnõukogule käesoleva määrusega antud ülesannete täitmisega. Kui ELi toimimise lepingu artikli 226 kohastest Euroopa Parlamendi volitustest ei tulene teisiti, hõlmavad nimetatud kokkulepped

muu hulgas teabele juurdepääsu, k.a salastatud või konfidentsiaalse teabe käitlemist ja kaitset käsitlevat eeskirja, koostööd kuulamistel, nagu on sätestatud käesoleva määruse artikli 45 lõikes 4, konfidentsiaalseid suulisi arutelusid, aruandeid, küsimustele vastamist, uurimisi ja esimehe, aseesimehe ning käesoleva määruse artikli 43 lõike 1 punktis b osutatud nelja liikme valimise menetlust käsitlevat teavet.

Artikkel 46

Liikmesriikide parlamendid

1. Tulenevalt käesoleva määrusega kriisilahendusnõukogule antud ülesannete spetsiifilisusest võivad osalevate liikmesriikide parlamendid taotleda kriisilahendusnõukogult oma menetluste kohaselt kirjalikku vastust mis tahes tähelepanekutele või küsimustele, mille nad on kriisilahendusnõukogule esitanud seoses talle käesoleva määruse alusel antud ülesannetega.
2. Artikli 45 lõikes 2 ette nähtud aruande esitamisel saadab kriisilahendusnõukogu selle samal ajal ja otse ka osalevate liikmesriikide parlamentidele. Liikmesriikide parlamendid võivad esitada kriisilahendusnõukogule nimetatud aruande kohta põhjendatud tähelepanekuid. Kriisilahendusnõukogu vastab osalevate liikmesriikide parlamentide tähelepanekutele või küsimustele suuliselt või kirjalikult, vastavalt oma menetlustele.
3. Osaleva liikmesriigi parlament võib kutsuda esimehe koos liikmesriigi kriisilahendusasutuse esindajaga osalema kõnealuse liikmesriigi artiklis 2 osutatud ettevõtjate kriisilahendust käsitlevas arutelus. Esimees on kohustatud kutse vastu võtma.
4. Käesolev määrus ei piira siseriiklike õigusaktide kohast liikmesriikide kriisilahendusasutuste vastutust riikide parlamentide ees seoses käesoleva määrusega kriisilahendusnõukogule, nõukogule või komisjonile mitte antud ülesannete täitmise ja nende poolt vastavalt artikli 7 lõikele 3 täidetud ülesannetega.

Artikkel 47

Sõltumatus

1. Kriisilahendusnõukogu ja liikmesriikide kriisilahendusasutused tegutsevad neile käesoleva määrusega antud ülesandeid täites sõltumatult ja üldistes huvides.
 2. Esimees, aseesimees ning artikli 43 lõike 1 punktis b osutatud liikmed täidavad oma kohustusi kriisilahendusnõukogu, nõukogu ja komisjoni otsuste kohaselt. Nad täidavad oma ülesandeid sõltumatult ja objektiivselt liidu kui terviku huvides ning nad ei küsi ega võta vastu juhiseid liidu institutsioonidelt ja asutustelt, liikmesriikide valitsustelt ja muudelt avaliku või erasektori asutustelt.
- Nad väljendavad kriisilahendusnõukogu keskusteludes ja otsuste tegemisel oma vaateid ja hääletavad sõltumatult.
3. Liikmesriigid, liidu institutsioonid või asutused ega ükski muu avalik-õiguslik ega eraõiguslik organ ei tohi püüda mõjutada kriisilahendusnõukogu esimeest, aseesimeest või liikmeid.
 4. Vastavalt käesoleva määruse artikli 87 lõikes 6 osutatud nõukogu määrusega (EMÜ, Euratom, ESTÜ) nr 259/68 ⁽¹⁾ sätestatud ametnike personalieeskirjadele (edaspidi „personalieeskirjad”) on esimees, aseesimees ja käesoleva määruse artikli 43 lõike 1 punktis b osutatud neli liiget pärast teenistusest lahkumist endiselt kohustatud käituma ausameelselt ja diskreetselt teatavate ametissenimetamiste või soodustuste vastuvõtmisel.

Artikkel 48

Asukoht

Kriisilahendusnõukogu asukoht on Belgias Brüsselis.

⁽¹⁾ Nõukogu 29. veebruari 1968. aasta määruse (EMÜ, Euratom, ESTÜ) nr 259/68, millega kehtestatakse Euroopa ühenduste ametnike personalieeskirjad ja ühenduste muude teenistujate teenistustingimused ning komisjoni ametnike suhtes ajutiselt kohaldatavad erimeetmed (EÜT L 56, 4.3.1968, lk 1).

II JAOTIS

KRIISILAHENDUSNÕUKOGU TÄISKOGU

Artikkel 49

Täiskogul osalemine

Kõik artikli 43 lõikes 1 osutatud kriisilahendusnõukogu liikmed osalevad täiskogul.

Artikkel 50

Ülesanded

1. Kriisilahendusnõukogu täiskogu teeb järgmist:
 - a) võtab iga aasta 30. novembriks vastu kriisilahendusnõukogu järgmise aasta töökava, mis põhineb esimehe esitatud projektil, ning edastab selle teadmiseks Euroopa Parlamendile, nõukogule, komisjonile ja EKP-le;
 - b) võtab vastu kriisilahendusnõukogu aastaelarve vastavalt artikli 61 lõikele 2 ja teostab selle üle järelevalvet ning kiidab heaks kriisilahendusnõukogu lõpliku raamatupidamisaruande ning annab heakskiidu esimehe tegevusele eelarve täitmisel vastavalt artikli 63 lõigetele 4 ja 8;
 - c) otsustab fondi kasutamise üle, kui lõikes 2 osutatud menetlusest ei tulene teisiti, kui konkreetse kriisilahenduse meetme jaoks on vaja fondi toetust, mis ületab 5 000 000 000 euro suuruse künnise, mille puhul on likviidsustoetuse kaal 0,5;
 - d) kui fondi summaarne puhaskasutus jõuab viimase 12 kuu jooksul künniseni, milleks on 5 000 000 000 eurot, hindab kriisilahendusvahendite rakendamist, eelkõige fondi kasutamist, ja annab suunised, mida täitevistung oma järgmiste kriisilahendusotsuste tegemisel peab järgima, tehes vajaduse korral eelkõige vahet likviidsustoetusel ja muudel toetuse liikidel;
 - e) otsustab vajaduse üle koguda erakorralisi *ex post* osamakseid vastavalt artiklile 71, otsustab rahastute vaheliste vabatahtlike laenude üle vastavalt artiklile 72, alternatiivsete rahastamisvahendite üle vastavalt artiklile 73 ja 74 ning liikmesriikide kriisilahendusrahastute vastastikuse toetamise üle vastavalt artiklile 78, mis puudutab fondi toetust käesoleva lõike punktis c osutatud künnisest suuremas summas;
 - f) otsustab investeeringute üle vastavalt artiklile 75;
 - g) võtab vastu artiklis 45 osutatud iga-aastase tegevusaruande kriisilahendusnõukogu tegevuse kohta, milles esitatakse üksikasjalikud selgitused eelarve täitmise kohta;
 - h) võtab vastu kriisilahendusnõukogu suhtes kohaldatavad finantseeskirjad vastavalt artiklile 64;
 - i) võtab vastu pettustevastase strateegia, mis on proportsionaalne pettuste ohuga ja võtab arvesse rakendatavate meetmete kulusid ja kasulikkust;
 - j) võtab vastu eeskirjad oma liikmete huvide konfliktide vältimiseks ja lahendamiseks;
 - k) võtab vastu oma ja kriisilahendusnõukogu täitevistungi töökorra;
 - l) rakendab vastavalt käesoleva artikli lõikele 3 kriisilahendusnõukogu personali suhtes volitusi, mis on antud personalieeskirjadega ametisse nimetavale asutusele või ametiisikule ja nõukogu määruses (EMÜ, Euratom, ESTÜ) nr 259/68 sätestatud Euroopa Liidu muude teenistujate teenistustingimustega („teenistustingimused“) teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutusele („ametisse nimetava asutuse volitused“);
 - m) võtab vastu asjakohased rakenduseeskirjad, et jõustada personalieeskirjad ja teenistustingimused vastavalt personalieeskirjade artiklile 110;
 - n) kui personalieeskirjadest või teenistustingimustest ei tulene teisiti, nimetab ametisse peaarvepidaja, kes on oma ülesannete täitmisel sõltumatu;

- o) tagab piisavad järelmeetmed sise- ja välisauditite aruannetest ja hindamistest, samuti Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) uurimistest tulenevatele järeldustele ja soovitudele;
 - p) teeb kõik otsused kriisilahendusnõukogu sisemiste struktuuride loomise ja vajaduse korral nende muutmise kohta;
 - q) kiidab heaks artikli 31 lõikes 1 osutatud raamistiku liikmesriikide kriisilahendusametustega tehtava koostöö praktiliseks korraldamiseks.
2. Otsuste tegemisel järgib täiskogu artiklites 6 ja 14 kindlaks määratud eesmäärke.

Lõike 1 punkti c kohaldamisel loetakse täitevistung koostatud kriisilahenduskeem vastuvõetuks, kui vähemalt üks täiskogu liige ei ole kolme tunni jooksul alates täitevistung poolt täiskogule projekti esitamisest kutsunud kokku täiskogu. Viimasel juhul teeb kriisilahenduskeemi kohta otsuse täiskogu.

3. Vastavalt personalieeskirjade artiklile 110 võtab kriisilahendusnõukogu täiskogul vastu otsuse, mis põhineb personalieeskirjade artikli 2 lõikel 1 ja teenistustingimuste artiklil 6 ning millega delegeeritakse esimehele asjakohased ametisse nimetamise volitused ja määratakse kindlaks tingimused, mille alusel volituste delegeerimise võib peatada. Esimehelon õigus need volitused edasi delegeerida.

Kui erandlikud asjaolud seda eeldavad, võib kriisilahendusnõukogu täiskogu otsusega ajutiselt peatada esimehele delegeeritud ja tema poolt edasi delegeeritud ametisse nimetamise volitused ning teostada neid volitusi ise või delegeerida need mõnele oma liikmele või muule töötajale peale esimehe.

Artikkel 51

Kriisilahendusnõukogu täiskogu

1. Kriisilahendusnõukogu täiskogu kutsub artikli 56 lõike 2 punkti a kohaselt kokku esimees, kes ka juhatab seda.
2. Kriisilahendusnõukogu täiskogu tuleb kokku vähemalt kaheks tavapäraseks koosolekuks aastas. Lisaks sellele tuleb täiskogu kokku esimehe algatusel või vähemalt kolmandiku täiskogu liikmete nõudmisel. Komisjoni esindaja võib taotleda esimehelt kriisilahendusnõukogu täiskogu kokkukutsumist. Esimees esitab kirjalikud põhjendused, kui ta ei kutsu istungit õigeaegselt kokku.
3. Lisaks artikli 43 lõikes 3 osutatud isikutele võib kriisilahendusnõukogu vajaduse korral kutsuda oma täiskogule vaatlejaid, k.a Euroopa Pangandusjärelevalve esindaja.
4. Kriisilahendusnõukogu pakub kriisilahendusnõukogu täiskogule sekretariaaditeenust.

Artikkel 52

Otsustusprotsessi üldsätted

1. Kriisilahendusnõukogu täiskogu teeb otsuseid liikmete lihthääleenamusega, kui käesoleva määrusega ei ole sätestatud teisiti. Igal hääleõiguslikul liikmel on üks hääl. Hääle võrdse jagunemise korral otsustab esimehe hääl.
2. Erandina lõikest 1 tehakse artikli 50 lõike 1 punktides c ja d osutatud otsused ning otsused fondis kasutada olevate rahaliste vahendite kasutamise kohta piirduvate artikli 78 kohaste liikmesriikide kriisilahendusrahastute vastastikuse toetamise kohta kriisilahendusnõukogu liikmete lihthääleenamusega, kes esindavad vähemalt 30 % osamaksetest. Igal hääleõiguslikul liikmel on üks hääl. Hääle võrdse jagunemise korral otsustab esimehe hääl.

3. Erandina käesoleva artikli lõikest 1 tehakse artikli 50 lõikes 1 osutatud otsused, mis käsitlevad *ex post* osamakseid vastavalt artiklile 71, kriisilahendusrahastute vahelisi vabatahtlikke laene vastavalt artiklile 72, alternatiivseid rahastamisvahendeid vastavalt artiklitele 73 ja 74, samuti liikmesriikide kriisilahendusrahastute vastastikust toetamist vastavalt artiklile 78, millega ületatakse fondis kasutada olevate rahastamisvahendite kasutamine, kahe kolmandiku kriisilahendusnõukogu liikmete hääleteenamusega, kes esindavad vähemalt 50 % osamaksetest, kaheksa-aastase üleminekuperioodil kuni fondi täielikult vastastikuseks muutmiseni ja seejärel kahe kolmandiku kriisilahendusnõukogu liikmete hääleteenamusega, kes esindavad vähemalt 30 % osamaksetest. Igal hääleõiguslikul liikmel on üks hää. Hääle võrdse jagunemise korral otsustab esimehe hää.

4. Kriisilahendusnõukogu võtab vastu ja avalikustab oma töökorra. Töökorras nähakse ette üksikasjalikum hääletamiskord, eelkõige asjaolud, mille korral üks liige võib tegutseda teise liikme nimel, ning vajaduse korral ka kvoorumitega seotud reeglid.

III JAOTIS

KRIISILAHENDUSNÕUKOGU TÄITEVISTUNG

Artikkel 53

Täitevistungitel osalemine

1. Kriisilahendusnõukogu täitevistungil osalevad nõukogu esimees ja neli artikli 43 lõike 1 punktis b osutatud liiget. Kriisilahendusnõukogu täitevistung tuleb kokku vastavalt vajadusele.

Kriisilahendusnõukogu täitevistungil kutsub kokku esimees omal algatusel või ükskõik millise liikme taotluse alusel ning seda juhatab esimees.

Kriisilahendusnõukogu võib vajaduse korral kutsuda täitevistungitel osalema vaatlejaid lisaks artikli 43 lõikes 3 nimetatud isikutele, k.a Euroopa Pangandusjärelevalve esindaja, ning ta kutsub istungitele mitteosalevate liikmesriikide kriisilahendusasutuste esindajad, kui arutletakse konsolideerimisgrupi üle, millel on nendes mitteosalevates liikmesriikides tütar-ettevõttjad või olulised filiaalid. Osalemine toimub vajaduse alusel.

2. Kooskõlas lõigetega 3 ja 4 osalevad artikli 43 lõike 1 punktis c osutatud kriisilahendusnõukogu liikmed kriisilahendusnõukogu täitevistungitel.

3. Kui arutletakse mõne artiklis 2 osutatud ettevõtja või ettevõtjate konsolideerimisgrupi üle, mis on asutatud ainult ühes osalevas liikmesriigis, osaleb ka selle liikmesriigi nimetatud liige arutusel ja otsustusprotsessis ning kohaldatakse artikli 55 lõikes 1 sätestatud reegleid.

4. Kui arutletakse piiriülese konsolideerimisgrupi üle, osalevad otsustusprotsessis ka selle liikmesriigi nimetatud liige, kus asub konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus, ning liikmed, kelle on nimetanud liikmesriigid, kus on asutatud konsolideeritud järelevalve alla kuuluv tütar-ettevõtja või ettevõtja, ning kohaldatakse artikli 55 lõikes 2 sätestatud reegleid.

5. Artikli 43 lõike 1 punktides a ja b osutatud kriisilahendusnõukogu liikmed tagavad, et kriisilahendusotsused ja --meetmed on kriisilahendusnõukogu täitevistungite eri koosseisude üleselt sidusad, asjakohased ja proportsionaalsed, eelkõige seoses fondi kasutamisega.

Artikkel 54

Ülesanded

1. Kriisilahendusnõukogu täitevistung teeb järgmist:

- a) valmistab ette kõik otsused, mille kriisilahendusnõukogu täiskogu peaks vastu võtma;
- b) teeb kõik otsused käesoleva määruse rakendamiseks, kui käesoleva määrusega ei ole sätestatud teisiti.

2. Oma käesoleva artikli lõike 1 kohaste ülesannete täitmisel teeb kriisilahendusnõukogu järgmist:
 - a) koostab kriisilahenduse kavad, hindab neid ja võtab need vastu artikli 7 lõikes 2 osutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppide jaoks ning artikli 7 lõike 4 punktis b ja lõikes 5 osutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppide jaoks, kui nende lõigete kohaldamise tingimused on täidetud, vastavalt artiklitele 8, 10 ja 11;
 - b) kohaldab lihtsustatud kohustusi teatavate artikli 7 lõikes 2 osutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppide suhtes ning artikli 7 lõike 4 punktis b ja lõikes 5 osutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppide suhtes, kui nende lõigete kohaldamise tingimused on täidetud, vastavalt artiklile 11;
 - c) määrab kindlaks omavahendid ja kõlblike kohustuste miinimumnõuded, mida artikli 7 lõikes 2 osutatud ettevõtjad ja konsolideerimisgrupid ning artikli 7 lõike 4 punktis b ja lõikes 5 osutatud ettevõtjad ja konsolideerimisgrupid, kui nende lõigete kohaldamise tingimused on täidetud, peavad vastavalt artiklile 12 igal ajal järgima;
 - d) esitab komisjonile võimalikult varakult kriisilahendusskeemi kooskõlas artikliga 18 ning kogu asjakohase teabe, mis võimaldab komisjonil anda õigeaegselt hinnangu ja teha otsuse või vajaduse korral esitada ettepaneku võtta vastu nõukogu otsus vastavalt artikli 18 lõikele 7;
 - e) teeb otsuse kriisilahendusnõukogu eelarve fondi käsitleva II osa kohta vastavalt artikli 60 sätetele.
3. Kui see peaks olema vajalik olukorra kiireloomulisuse tõttu, võib kriisilahendusnõukogu teha täitevistungil teatavaid ajutisi otsuseid kriisilahendusnõukogu täiskogu nimel, eelkõige kui tegemist on haldusjuhtimise, sh eelarve küsimustega.
4. Kriisilahendusnõukogu täitevistung teavitab kriisilahendusnõukogu täiskogu otsustest, mida ta kriisilahenduse kohta teeb.

Artikkel 55

Otsustamine

1. Kui arutletakse eraldi ettevõtja üle või konsolideerimisgrupi üle, kes on asutatud vaid ühes osalevas liikmesriigis, ja kui kõik artikli 53 lõigetes 1 ja 3 osutatud liikmed ei suuda jõuda esimehe määratud tähtajaks konsensusliku kokkuleppeni, teevad esimees ja artikli 43 lõike 1 punktis b osutatud liikmed otsuse lihthäälteenamusega.
2. Kui arutletakse piiriülese konsolideerimisgrupi üle ja kui kõik artikli 53 lõigetes 1 ja 4 osutatud liikmed ei suuda jõuda esimehe määratud tähtajaks konsensusliku kokkuleppeni, teevad esimees ja artikli 43 lõike 1 punktis b osutatud liikmed otsuse lihthäälteenamusega.
3. Häälte võrdse jagunemise korral otsustab esimehe hääl.

IV JAOTIS

ESIMEES

Artikkel 56

Ametisse nimetamine ja ülesanded

1. Kriisilahendusnõukogu juhib täiskohaga esimees.
2. Esimees vastutab järgmise eest:
 - a) kriisilahendusnõukogu töö ettevalmistamine nii täiskoguks kui ka täitevistungiteks ning kohtumiste kokkukutsumine ja juhatamine;
 - b) kõik personaliküsimused;
 - c) igapäevased haldusküsimused;
 - d) kriisilahendusnõukogu eelarve projekti koostamine vastavalt artikli 61 lõikele 1 ning kriisilahendusnõukogu eelarve täitmine vastavalt artiklile 63;

- e) kriisilahendusnõukogu juhtimine;
- f) kriisilahendusnõukogu iga-aastase töökava rakendamine;
- g) artiklis 45 osutatud iga-aastase esialgse aruande koostamine, mille üks osa käsitleb kriisilahendusnõukogu kriisilahenduslast tegevust ning teine osa finants- ja haldusküsimusi.

Käesolevas artiklis osutatud ülesannete täitmisel abistavad esimeest selleks määratud töötajad.

3. Esimeest abistab aseesimees.

Aseesimees täidab esimehe ülesandeid vastavalt käesolevale määrusele esimehe puudumise korral või kui esimehe poolt ülesannete täitmine on põhjendatult takistatud.

4. Esimehe, aseesimehe ning artikli 43 lõike 1 punktis b osutatud liikmete ametisse nimetamisel lähtutakse nende saavutustest, oskustest, pangandus- ja finantsalastest teadmistest ning finantsjärelevalve, -regulatsiooni ning pankade kriisilahenduse valdkonna jaoks olulistest kogemustest. Esimees, aseesimees ning artikli 43 lõike 1 punktis b osutatud liikmed valitakse avatud valikumenetluse teel, milles järgitakse soolise tasakaalu, kogemuse ja kvalifikatsiooni põhimõtet. Euroopa Parlamenti ja nõukogu hoitakse menetluse igas etapis õigeaegselt kursis.

5. Esimehe, aseesimehe ning artikli 43 lõike 1 punktis b osutatud liikmete ametiaeg on viis aastat. Ametiaega ei pikendata, kui käesoleva artikli lõikes 7 ei ole sätestatud teisiti.

Esimehel, aseesimehel ning artikli 43 lõike 1 punktis b osutatud liikmetel ei tohi olla riigi, liidu ega rahvusvahelisel tasandil ametikohta.

6. Pärast kriisilahendusnõukogu täiskogu ärakuulamist esitab komisjon Euroopa Parlamendile nimekirja kandidaatidest esimehe, aseesimehe ning artikli 43 lõike 1 punktis b osutatud liikmete ametikohtadele, ning teavitab nimekirjast nõukogu.

Erandina esimesest lõigust esitab komisjon kandidaatide nimekirja esimeste kriisilahendusnõukogu liikmete valimiseks pärast käesoleva määruse jõustumist ilma kriisilahendusnõukogu ära kuulamata.

Komisjon esitab ettepaneku esimehe, aseesimehe ning artikli 43 lõike 1 punktis b osutatud liikmete ametisse määramiseks Euroopa Parlamendile heakskiitmiseks. Pärast ettepaneku heakskiitmist võtab nõukogu vastu rakendusotsuse esimehe, aseesimehe ning artikli 43 lõike 1 punktis b osutatud liikmete ametisse määramise kohta. Nõukogu teeb otsuse kvalifitseeritud hääleteenamusega.

7. Erandina lõikest 5 on pärast käesoleva määruse jõustumist ametisse määratava esimese esimehe ametiaeg kolm aastat. Seda ametiaega võib ühe korra pikendada viie aasta võrra. Esimees, aseesimees ning artikli 43 lõike 1 punktis b osutatud liikmed jäävad ametisse, kuni määratakse nende järglased.

8. Kui esimehe ametiaega on pikendatud, ei kandideeri ta kogu ametiaja lõppedes uuesti samale ametikohale.

9. Kui esimees, aseesimees või artikli 43 lõike 1 punktis b osutatud liige ei vasta enam ülesannete täitmiseks nõutavatele tingimustele või on süüdi raskes üleastumises, võib nõukogu komisjoni ettepanekul, mille Euroopa Parlament on heaks kiitnud, võtta vastu rakendusotsuse tema ametist vabastamiseks. Nõukogu teeb otsuse kvalifitseeritud hääleteenamusega.

Selleks on Euroopa Parlamendil või nõukogul õigus komisjoni teavitada, kui nad on seisukohal, et esimehe, aseesimehe või artikli 43 lõike 1 punktis b osutatud liikme ametist vabastamise tingimused on täidetud, ning komisjon vastab sellele teavitamisele.

V JAOTIS

FINANTSSÄTTED

1. PEATÜKK

Üldsätted

Artikkel 57

Ressursid

1. Kriisilahendusnõukogu vastutab talle käesoleva määrusega antud ülesannete täitmiseks vajalike inimressursside ja rahaliste vahendite tagamise eest.
2. Kriisilahendusnõukogu eelarve või kriisilahenduse meetmete rahastamine vastavalt käeolevale määrusele ei tohi ühelgi juhul olla seotud liikmesriikide eelarvelise vastutusega.

Artikkel 58

Eelarve

1. Kriisilahendusnõukogul on autonoomne eelarve, mis ei ole liidu eelarve osa. Igaks eelarveaastaks, mis vastab kalendriaastale, koostatakse kriisilahendusnõukogu kõigi tulude ja kulude eelarvestus, mis esitatakse kriisilahendusnõukogu eelarves.
2. Kriisilahendusnõukogu eelarves peavad tulud ja kulud olema tasakaalus.
3. Eelarve koosneb kahest osast: I osa hõlmab kriisilahendusnõukogu haldamist ja II osa fondi.

Artikkel 59

Kriisilahendusnõukogu haldamist käsitlev eelarve I osa

1. Eelarve I osa tulud koosnevad iga-aastastest osamaksetest, mis on vajalikud iga-aastaste hinnanguliste halduskulude katmiseks.
2. Eelarve I osa kulud hõlmavad vähemalt personali, tasustamist, haldust, taristut, tööalast koolitust ja tegevuskulusid.
3. Käesolev artikkel ei piira liikmesriikide kriisilahendusnõukogude õigust nõuda tasu siseriikliku õiguse kohaselt seoses halduskuludega, mis on sama liiki nagu lõigetes 1 ja 2 osutatud kulud, sealhulgas seoses kriisilahendusnõukoguga tehtava koostöö ja tema abistamisega.

Artikkel 60

Fondi käsitlev eelarve II osa

1. Eelarve II osa tulud koosnevad eelkõige järgmisest:
 - a) osalevates liikmesriikides asutatud krediitdiasutuste ja investeerimisühingute osamaksed vastavalt artikli 67 lõikele 4 ja artiklitele 69, 70 ja 71;
 - b) muudest kriisilahendusrahastutest saadud laenud mitteosalevates liikmesriikides vastavalt artikli 72 lõikele 1;
 - c) finantseerimisasutustelt või muudelt kolmandatelt isikutelt saadud laenud vastavalt artiklitele 73 ja 74;

- d) fondis hoitavate summade investeerimisest saadud tulu vastavalt artiklile 75;
 - e) mis tahes osa kuludest, mis on kantud artiklis 76 osutatud eesmärgil ja mis saadakse tagasi kriisilahendusmenetluse käigus.
2. Eelarve II osa kulud koosnevad järgmisest:
- a) artiklis 76 osutatud eesmärkidega seotud kulud;
 - b) artikli 75 kohased investeeringud;
 - c) intressid, mida makstakse muudest kriisilahendusrahastutest saadud laenudelt mitteosalevates liikmesriikides vastavalt artikli 72 lõikele 1;
 - d) intressid, mida makstakse finantseerimisasutustelt või muudelt kolmandatelt isikutelt saadud laenudelt vastavalt artiklitele 73 ja 74.

Artikkel 61

Eelarve koostamine ja täitmine

1. Esimees koostab iga aasta 15. veebruariks kriisilahendusnõukogu eelarve projekti, sealhulgas kriisilahendusnõukogu järgmise aasta tulude ja kulude eelarvestuse projekti koos ametikohtade loeteluga, ning esitab selle kriisilahendusnõukogule vastuvõtmiseks.
2. Iga aasta 31. märtsiks kohandab kriisilahendusnõukogu täiskogu vajaduse korral esimehe esitatud projekti ning võtab vastu kriisilahendusnõukogu lõpliku eelarve koos ametikohtade loeteluga.

Artikkel 62

Siseaudit ja kontrollimine

1. Kriisilahendusnõukogu juurde luuakse siseauditi üksus, mis tegutseb asjakohaste rahvusvaheliste standardite kohaselt. Kriisilahendusnõukogu nimetatab siseaudiitor vastutab kriisilahendusnõukogu ees kriisilahendusnõukogu eelarve täitmise süsteemide ja eelarvemenetluste nõuetekohasuse kontrollimise eest.
2. Siseaudiitor nõustab kriisilahendusnõukogu riskidega tegelemisel, esitades sõltumatuid arvamusi juhtimis- ja kontrollsüsteemide kvaliteedi kohta ning andes soovitusi, kuidas toimingute teostamise tingimusi parandada ja usaldusväärset finantsjuhtimist edendada.
3. Kriisilahendusnõukogu vastutab siseaudiitori ülesannete täitmiseks sobivate sisekontrollisüsteemide ja -menetluste kasutuselevõtu eest.

Artikkel 63

Eelarve täitmine, raamatupidamisaruanded ja eelarve täitmisele heakskiidu andmine

1. Esimees on eelarvevahendite käsutaja ning täidab kriisilahendusnõukogu eelarvet.
2. Kriisilahendusnõukogu peaarvepidaja saab esialgse raamatupidamise aastaaruande koos aruandega eelarve haldamise ja finantsjuhtimise kohta eelarveaastal kontrollikojale tähelepanekute esitamiseks järgmise eelarveaasta 1. märtsiks.

Kriisilahendusnõukogu peaarvepidaja esitab aruande eelarve haldamise ja finantsjuhtimise kohta järgmise eelarveaasta 31. märtsiks kriisilahendusnõukogu liikmetele, Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile.

3. Esimees saab iga aasta 31. märtsiks Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile kriisilahendusnõukogu eelmise eelarveaasta esialgse raamatupidamise aastaaruande.

4. Pärast seda, kui kontrollikoja on saanud tähelepanekud kriisilahendusnõukogu esialgse raamatupidamisaruande kohta, koostab esimees omal vastutusel kriisilahendusnõukogu lõpliku raamatupidamisaruande ja saadab selle kriisilahendusnõukogu täiskogule heakskiitmiseks.
5. Esimees saadab eelmise eelarveaasta lõpliku raamatupidamisaruande pärast kriisilahendusnõukogu heakskiidu saamist Euroopa Parlamendile, nõukogule, komisjonile ja kontrollikojale iga aasta 1. juuliks.
6. Kontrollikoja tähelepanekute saamise korral saadab esimees kontrollikojale vastuse 30. septembriks.
7. Eelmise eelarveaasta lõplik raamatupidamisaruanne avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas* iga aasta 15. novembriks.
8. Kriisilahendusnõukogu täiskogu annab esimehele heakskiidu eelarve täitmise kohta.
9. Esimees esitab Euroopa Parlamendi või nõukogu taotluse korral taotluse esitanud liidu institutsioonile igasuguse teabe, millele on osutatud kriisilahendusnõukogu raamatupidamisaruandes, järgides käesolevas määruses sätestatud ametisladuse hoidmise nõudeid.

Artikkel 64

Finantseeskirjad

Kriisilahendusnõukogu võtab pärast kontrollikoja ja komisjoniga konsulteerimist vastu sisefinantseeskirjad, milles määratakse esmajoones kindlaks eelarve koostamise ja täitmise üksikasjalik kord vastavalt artiklitele 61 ja 63.

Kui see on kooskõlas kriisilahendusnõukogu spetsiifilise olemusega, põhinevad finantseeskirjad raamfinantsmäärusel asutustele, mis on vastu võetud ELi toimimise lepingu alusel vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 (⁽¹⁾) artiklile 208.

Artikkel 65

Osamaksed kriisilahendusnõukogu halduskulude katmiseks

1. Artiklis 2 osutatud ettevõtjad teevad osamakseid kriisilahendusnõukogu eelarve I osasse vastavalt käesolevale määrusele ja käesoleva artikli lõike 5 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktidele osamaksete tegemise kohta.
2. Osamaksete summad määratakse kindlaks sellisel tasemel, et neist saadav tulu oleks kriisilahendusnõukogu eelarve I osa iga-aastase tasakaalu jaoks põhimõtteliselt piisav.
3. Kriisilahendusnõukogu määrab iga artiklis 2 osutatud ettevõtja poolt tasumisele kuuluva osamakse kindlaks ja tõstab seda sellele ettevõtjale adresseeritavas otsuses kooskõlas käesoleva artikli lõikes 5 osutatud delegeeritud õigusaktidega. Kriisilahendusnõukogu kohaldab protseduurilisi, aruandlusega seotud ja muid eeskirju, et tagada osamaksete täies mahus ja õigeaegne tasumine.
4. Lõigete 1, 2 ja 3 kohaselt kogutud summasid kasutatakse ainult käesolevas määruses sätestatud eesmärkidel.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (ELT L 298, 26.10.2012, lk 1).

5. Komisjon on volitatud võtma vastu osamakseid käsitlevaid delegeeritud õigusakte kooskõlas artikliga 93, et:
- a) määrata kindlaks osamaksete liigid, asjaolud, mille korral tuleb osamaksed tasuda, ning osamaksete summa arvutamise ja tasumise viis;
 - b) täpsustada lõikes 3 osutatud registreerimise, raamatupidamise, aruandluse ja muud eeskirjad, mille eesmärk on tagada osamaksete täies mahus ja õigeaegne tasumine;
 - c) määrata kindlaks iga-aastased osamaksed, mis on vajalikud kriisilahendusnõukogu halduskulude katmiseks enne seda, kui ta on saavutanud täieliku tegevusvõime.

Artikkel 66

Pettusevastased meetmed

1. Selleks et võidelda pettuse, korruptsiooni ja mis tahes muu ebaseadusliku tegevuse vastu vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL, Euratom) nr 883/2013, ⁽¹⁾ ühineb kriisilahendusnõukogu kuue kuu jooksul alates oma tegevuse algusest 25. mai 1999. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppega Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) sisejuurdluste kohta ja võtab viivitamata vastu kõikide oma töötajate suhtes kohaldatavad asjakohased sätted, kasutades kõnealuse institutsioonidevahelise kokkuleppe lisas esitatud vormi.
2. Kontrollikojal on õigus auditeerida dokumentide põhjal ja kohapeal kõiki toetusesaajaid, töövõtjaid ja alltöövõtjaid, kes on saanud kriisilahendusnõukogu kaudu vahendeid.
3. OLAF võib nõukogu määruses (Euratom, EÜ) nr 2185/96 ⁽²⁾ ja määruses (EL, Euratom) nr 883/2013 sätestatud korra kohaselt teostada juurdlusi, sealhulgas kohapealseid kontrollimisi ja inspekteerimisi, et teha kindlaks, kas kriisilahendusnõukogu rahastatud lepinguga seoses on esinenud pettust, korruptsiooni või muud liidu finantshuve kahjustavat ebaseaduslikku tegevust.

2. PEATÜKK

Ühtne kriisilahendusfond

1. Jagu

Fondi moodustamine

Artikkel 67

Üldsätted

1. Käesolevaga luuakse ühtne pankade kriisilahendusfond. See moodustatakse kooskõlas eeskirjadega, mis käsitlevad liikmesriigi tasandil kogutud osamaksete ülekandmist fondi, nagu on sätestatud lepingus.
2. Kriisilahendusnõukogu kasutab fondi ainult selleks, et tagada II osa I jaotises kirjeldatud kriisilahendusvahendite ja õiguste tõhus rakendamine, ning teeb seda kooskõlas artiklites 14 ja 15 sätestatud kriisilahenduse eesmärkide ja üldpõhimõtetega. Liidu eelarvet ega liikmesriikide eelarveid ei peeta mingil juhul fondi kulude või kahjumi eest vastutavaks.
3. Fondi omanik on kriisilahendusnõukogu.
4. Liikmesriikide kriisilahendusasutused koguvad artiklites 69, 70 ja 71 osutatud osamaksed artiklis 2 osutatud ettevõtjatelt ning kannavad need vastavalt lepingule fondi üle.

Artikkel 68

Kriisilahendusrahastute loomise nõue

Osalevad liikmesriigid loovad kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artikliga 100 ja käesoleva määrusega kriisilahendusrahastud.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. septembri 2013. aasta määrus (EL, Euratom) nr 883/2013, mis käsitleb Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdlusi ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1073/1999 ja nõukogu määrus (Euratom) nr 1074/1999 (ELT L 248, 18.9.2013, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 11. novembri 1996. aasta määrus (Euratom, EÜ) nr 2185/96, mis käsitleb komisjoni tehtavat kohapealset kontrolli ja inspekteerimist, et kaitsta Euroopa ühenduste finantshuve pettuste ja igasuguse muu eeskirjade eiramiste eest (EÜT L 292, 15.11.1996, lk 2).

Artikkel 69

Sihhtase

1. Fondi algse kaheksa-aastase perioodi lõpuks, st alates 1. jaanuarist 2016 või alates kuupäevast, mil seda lõiget hakatakse kohaldama artikli 99 lõike 6 alusel, ulatuvad fondi kasutada olevad rahalised vahendid vähemalt 1 %-ni kõigi osalevates liikmesriikides tegevusluba omavate krediidasutuste tagatud hoiuste summast.
2. Lõikes 1 osutatud fondi algse perioodi jooksul tuleb artikli 70 kohaselt arvutatavad ja artikli 67 lõike 4 kohaselt sissenõutavad osamaksed jaotada ajaliselt võimalikult ühtlaselt, kuni saavutatakse sihttase, kuid võttes asjakohaselt arvesse majandustsükli faasi, ning mõju, mida protsüklilised osamaksed võivad avaldada osamakseid tegevate krediidasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundile.
3. Kriisilahendusnõukogu pikendab lõikes 1 osutatud fondi algset perioodi maksimaalselt neli aastat juhul, kui fondist on tehtud väljamakseid, mis kokku moodustavad rohkem kui 0,5 % lõikes 1 osutatud tagatud hoiuste summast kokku, ning kui on täidetud lõike 5 punktis b osutatud delegeeritud õigusakti kriteeriumid.
4. Kui pärast lõikes 1 osutatud fondi algset perioodi vähenevad kasutada olevad rahalised vahendid alla kõnealuses lõikes sätestatud sihttasest, kogutakse artikli 70 kohaselt arvutatud korrapäraseid osamakseid kuni sihttaseme saavutamiseni. Pärast seda, kui sihttase on esimest korda saavutatud ja kui kasutada olevad rahalised vahendid on pärast seda vähenenud vähem kui kahe kolmandikuni sihttasemest, kehtestatakse osamaksed tasemel, mis võimaldab saavutada sihttaseme kuue aasta jooksul.

Korrapärase osamaksete kehtestamisel võetakse nõuetekohaselt arvesse majandustsükli faasi ja protsükliliste osamaksete võimalikku mõju käesoleva lõike kontekstis iga-aastaste osamaksete kehtestamisele.

5. Komisjonil on õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte kooskõlas artikliga 93, et sätestada järgmist:
 - a) kriteeriumid, mille põhjal toimub lõike 2 kohaselt arvutatud fondi osamaksete ajaline jaotamine;
 - b) kriteeriumid, mille põhjal määratakse kindlaks, mitme aasta võrra võib lõikes 1 osutatud esialgset ajavahemikku pikendada vastavalt lõikele 3;
 - c) kriteeriumid, mille põhjal kehtestatakse lõikes 4 osutatud iga-aastased osamaksed.

Artikkel 70

Ex ante osamaksed

1. Iga krediidasutuse või investeerimisühingu individuaalne osamaks nõutakse sisse vähemalt kord aastas ning see arvutatakse proportsionaalselt sellega, kui suure osa moodustab tema kohustuste summa (välja arvatud omavahendid) miinus tagatud hoiused kõigi osalevate liikmesriikide territooriumil tegevusloa saanud asutuste kohustuste kogusummast (välja arvatud omavahendid) miinus tagatud hoiused.
2. Igal aastal arvutab kriisilahendusnõukogu pärast konsulteerimist EKP või liikmesriigi pädeva asutusega ja tihedas koostöös liikmesriikide kriisilahendusametustega individuaalsed osamaksed tagamaks, et kõigi osalevate liikmesriikide territooriumil tegevusloa saanud krediidasutuste ja investeerimisühingute tasutavad osamaksed ei ületa 12,5 % sihttasemest.

Igal aastal põhineb üksikute asutuste osamaksete arvutamine järgmisel:

- a) kindlasummaline osamakse, mis arvutatakse proportsionaalselt sellega, kui suure osa moodustab krediidasutuse või investeerimisühingu kohustuste summa (välja arvatud omavahendid ja tagatud hoiused) osalevate liikmesriikide territooriumil tegevusloa saanud krediidasutuste ja investeerimisühingute kohustuste summast kokku (välja arvatud omavahendid ja tagatud hoiused), ning
- b) riskipõhised osamaksed, mis põhinevad direktiivi 2014/59/EL artikli 103 lõikes 7 sätestatud kriteeriumidel, võttes arvesse proportsionaalsuse põhimõtet ning tekitamata moonutusi liikmesriikide pangandussektorite struktuuride vahel.

Kindlasummalise osamakse ja riskipõhise osamakse suhte puhul võetakse arvesse osamaksete tasakaalustatud jaotumist eri liiki pankade vahel.

Punktide a ja b kohaselt arvutatav kõigi osalevate liikmesriikide territooriumil tegevusloa saanud asutuste tasutavate individuaalsete osamaksete aastane summa ei ületa ühelgi juhul 12,5 % sihttasemest.

3. Kasutatavad rahalised vahendid, mis tuleb arvesse võtta artiklis 69 sätestatud sihttaseme saavutamiseks, võivad hõlmata tagasivõtmatud maksekohustusi, mis on täielikult tagatud madala riskiga varast tagatisega, mis ei ole koormatud mis tahes kolmandate isikute õigustega, on vabalt kasutatavad ja on ette nähtud kasutamiseks üksnes kriisilahendusnõukogu poolt artikli 76 lõikes 1 sätestatud eesmärkidel. Selliste tagasivõtmatud maksekohustuste osa ei tohi olla suurem kui 30 % kooskõlas käesoleva artikliga kogutud osamaksete summast kokku.

4. Artiklis 2 osutatud ettevõtjalt nõuetekohaselt saadud osamakseid ettevõtjale ei tagastata.

5. Kui osalevad liikmesriigid on juba loonud riigisisese kriisilahendusrahastud, võivad nad ette näha, et need rahastud kasutavad oma rahalisi vahendeid, mis nad on kogunud krediitiasutustelt ja investeerimisühingutelt 2010. aasta 17. juuni ja direktiivi 2014/59/EL jõustumise kuupäeva vahelisel ajal, et hüvitada krediitiasutustele ja investeerimisühingutele *ex ante* osamaksed, mida sellistelt krediitiasutustelt ja investeerimisühingutelt võidakse fondi jaoks nõuda. Selline hüvitamine ei piira direktiivis 2014/49/EL sätestatud liikmesriikide kohustusi.

6. Kohaldatakse delegeeritud õigusakte, milles määratakse kindlaks osamaksete proportsionaalne korrigeerimine krediitiasutuse või investeerimisühingu riskiprofiliga ning mille komisjon on võtnud vastu direktiivi 2014/59/EL artikli 103 lõike 7 alusel.

7. Nõukogu võtab komisjoni ettepaneku alusel ning lõikes 6 osutatud delegeeritud õigusaktide raamistikus vastu rakendusaktid, et määrata kindlaks lõigete 1, 2 ja 3 rakendamise tingimused, eelkõige seoses järgmisega:

a) individuaalsete osamaksete arvutamise meetodika kohaldamine;

b) delegeeritud õigusaktides kindlaks määratud riskitegurite krediitiasutustele ja investeerimisühingutele määramise praktiline kord.

Artikkel 71

Erakorralised *ex post* osamaksed

1. Kui kasutada olevad finantsvahendid ei ole piisavad, et katta fondi kriisilahenduse meetmeteks kasutamisel tekkinud kahju, kulud ja muud kulutused, kogutakse osalevate liikmesriikide territooriumil tegevusloa saanud asutustelt erakorralisi *ex post* osamaksed, et katta täiendavad summad. Erakorralised osamaksed arvutatakse ning jaotatakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute vahel vastavalt artiklites 69 ja 70 sätestatud eeskirjadele.

Erakorraliste *ex post* osamaksete kogusumma aasta kohta ei ületa kooskõlas artikliga 70 määratud osamaksete summat aastas üle kolme korra.

2. Kooskõlas lõikes 3 osutatud delegeeritud õigusaktidega lükkab kriisilahendusnõukogu pärast liikmesriigi kriisilahendusasutuse konsulteerimist omal algatusel või liikmesriigi kriisilahendusasutuse ettepanekul täielikult või osaliselt edasi krediitiasutuse või investeerimisühingu kohustuse tasuda erakorralisi *ex post* osamaksed vastavalt lõikele 1, kui see on vajalik tema finantsseisundi kaitsmiseks. Sellist erandit ei kohaldata kauem kui kuus kuud, kuid seda võidakse krediitiasutuse või investeerimisühingu taotlusel uuendada. Käesoleva lõike kohaselt edasilükatud osamaksed tehakse hiljem, kui nende tasumine krediitiasutuse või investeerimisühingu finantsseisundit enam ei ohusta.

3. Komisjonil on õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte kooskõlas artikliga 93, et täpsustada asjaolud ja tingimused, mille korral võib artiklis 2 osutatud ettevõtja osaliselt või täielikult vabastada *ex post* osamaksete tasumisest käesoleva artikli lõike 2 kohaselt.

*Artikkel 72***Kriisilahendusrahastutevahelised vabatahtlikud laenud**

1. Kriisilahendusnõukogu teeb otsuse taotleda fondi jaoks vabatahtlikult laenu mitteosalevate liikmesriikide kriisilahenduse rahastutest, kui:
 - a) artikli 70 alusel kogutud summad ei ole piisavad, et katta fondi kasutamisel seoses kriisilahenduse meetmetega tekkinud kahjumit, kulusid või muud kulutused;
 - b) artikliga 71 ettenähtud erakorralised *ex post* osamaksed ei ole kohe kasutatavad ning
 - c) artikliga 73 ettenähtud alternatiivsed rahastamisviisid ei ole mõistlikel tingimustel kohe kasutatavad.
2. Need kriisilahendusrahastud otsustavad sellise taotluse üle kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artikliga 106. Laenamistingimuste suhtes kohaldatakse direktiivi 2014/59/EL artikli 106 lõikeid 4, 5 ja 6.
3. Kriisilahendusnõukogu võib otsustada anda laenu teistele kriisilahendusrahastutele mitteosalevates liikmesriikides, kui seda taotletakse direktiivi 2014/59/EL artikli 106 kohaselt. Laenuandmistingimuste suhtes kohaldatakse direktiivi 2014/59/EL artikli 106 lõikeid 4, 5 ja 6.

*Artikkel 73***Alternatiivsed rahastamisvahendid**

1. Kriisilahendusnõukogu võib sõlmida fondi jaoks laenulepinguid või lepinguid muul kujul antava toetuse kohta nende krediitiasutusteasutuste ja investeerimisühingute, finantseerimisasutuste või muude kolmandate isikutega, mis pakuvad paremaid finantstingimusi kõige sobivamal ajal, et optimeerida rahastamiskulusid ning säilitada oma mainet, kui artiklite 70 ja 71 kohaselt kogutud summad ei ole kohe kättesaadavad või ei kata kulusid, mis on tekkinud fondi kasutamisest kriisilahenduse meetmeteks
2. Lõikes 1 osutatud laenud või muul kujul antav toetus makstakse täies mahus tagasi vastavalt artiklitele 69, 70 ja 71 laenu tähtaja jooksul.
3. Lõikes 1 kirjeldatud laenude kasutamisega kaasnenud kulusid ei kata liidu eelarve ega osalevad liikmesriigid, vaid need kannab kriisilahendusnõukogu eelarve II osa.

*Artikkel 74***Juurdepäas rahastamisvahendile**

Kriisilahendusnõukogu sõlmib lepingud fondi rahastamiseks, sh võimaluse korral avaliku rahastamise kokkulepped, mis võimaldaksid kohest juurdepääsu artikli 76 kohaselt kasutatavatele täiendavatele rahalistele vahenditele, kui artiklite 70 ja 71 kohaselt kogutud või kasutatavad summad ei ole fondi kohustuste täitmiseks piisavad.

*2. Jagu***Fondi haldamine***Artikkel 75***Investeeringud**

1. Kriisilahendusnõukogu haldab fondi vastavalt käesolevale määrusele ning lõike 4 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktidele.
2. Kriisilahendusmenetluses olevalt krediitiasutusest või investeerimisühingult või sildasutusest saadud summad, intressid ja muu investeeringutelt saadud tulu ning mis tahes muu tulu kantakse fondi.

3. Kriisilahendusnõukogul peab olema konservatiivne ja turvaline investeerimispoliitika, mis on ette nähtud käesoleva artikli lõike 4 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktidega, ning kriisilahendusnõukogu investeerib fondis olevad summad liikmesriikide või valitsusvaheliste organisatsioonide võlainstrumentidesse või väga likviidsesse hea krediitkvaliteediga varasse, võttes arvesse delegeeritud õigusakti, millele on osutatud määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 460 ja nimetatud määruse teisi asjakohaseid sätteid. Investeeringud peavad olema valdkonniti, geograafiliselt ja proportsionaalselt hajutatud. Sellistest investeeringutest saadav tulu kantakse fondi.

4. Komisjon on volitatud vastu võtma fondi haldamise üksikasjalikke eeskirju ning selle investeerimisstrateegia üldpõhimõtteid ja kriteeriumeid käsitlevaid delegeeritud õigusakte artiklis 93 sätestatud korras.

3. Jagu

Fondi kasutamine

Artikkel 76

Fondi ülesanded

1. Kohaldades kriisilahendusskeemi raames artiklis 2 osutatud ettevõtjate suhtes kriisilahendusvahendeid, võib kriisilahendusnõukogu kasutada fondi üksnes kriisilahendusvahendite tulemusliku kohaldamise tagamiseks vajalikus ulatuses järgmistel eesmärkidel:

- a) et tagada kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu, tema tütarettevõtjate, sildasutuse või vara valitsemise ettevõtja vara või kohustused;
- b) et anda laenu kriisilahendusmenetluses olevale krediidasutusele või investeerimisühingule, tema tütarettevõtjatele, sildasutusele või vara valitsemise ettevõtjale;
- c) et osta kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu varasid;
- d) et teha osamakseid sildasutusse ja vara valitsemise ettevõtjasse;
- e) et maksta hüvitist aktsionäridele või võlausaldajatele, kui pärast artikli 20 lõike 5 kohast hindamist on nad kandnud suuremat kahju kui nad oleksid kandnud pärast artikli 20 lõike 16 kohast hindamist tavalise maksejõuetusmenetluse alusel toimunud likvideerimise korral;
- f) et anda kriisilahendusmenetluses olevale krediidasutusele või investeerimisühingule rahalisi vahendeid teatavate võlausaldajate kohustuste allahindamise või konverteerimise asemel, kui kohaldatakse kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit ja tehakse otsus teatavad võlausaldajad kõnealuse vahendi rakendusala välistada kooskõlas artikli 27 lõikega 5;
- g) et võtta punktides a–f osutatud meetmeid mis tahes kombinatsioonis.

2. Fondi võib kasutada, et võtta lõikes 1 osutatud meetmeid ettevõtte võõrandamise vahendi puhul ka omandaja suhtes.

3. Fondi ei kasutata otse artiklis 2 osutatud ettevõtja kahjumi katmiseks või sellise ettevõtja rekapitalizeerimiseks. Kui fondi kasutamine käesoleva artikli lõikes 1 osutatud eesmärgil viib kaudselt selleni, et osa artiklis 2 osutatud ettevõtja kahjumist edastatakse fondile, kohaldatakse artiklis 27 osutatud fondi kasutamist reguleerivaid põhimõtteid.

4. Kriisilahendusnõukogu ei või hoida lõike 1 punkti f kohaselt antud kapitali kauem kui viis aastat.

Artikkel 77

Fondi kasutamine

Fondi kasutamine sõltub lepingust, millega osalevad liikmesriigid nõustuvad võtma endale kohustuse kanda fondi üle osamaksed, mida nad koguvad liikmesriigi tasandil vastavalt käesolevale määrusele ja direktiivile 2014/59/EL, ning see toimub vastavalt nimetatud lepingus sätestatud põhimõtetele.

Kuni fond saavutab artiklis 69 osutatud sihttaseme, kuid mitte kauem kui kaheksa aastat pärast käesoleva artikli kohaldamise kuupäeva, kasutab kriisilahendusnõukogu fondi vastavalt põhimõtetele, mis põhinevad fondi jagamisel igale osalevale liikmesriigile vastavateks riiklikeks osadeks, samuti liikmesriigi tasandil kogutud eri osamaksete järkjärgulisel liitmisel, et eraldada need fondi liikmesriikidega seotud alafondidele, nagu on sätestatud lepingus.

Artikkel 78

Liikmesriikide kriisilahendusrahastute vastastikune toetamine konsolideerimisgrupi kriisilahenduse puhul, kui see hõlmab mitteosalevate liikmesriikide krediidasutusi ja investeerimisühinguid

Kui tegemist on konsolideerimisgrupi kriisilahendusega, millega on seotud nii ühes või mitmes osalevas liikmesriigis asutatud krediidasutused ja investeerimisühingud kui ka ühes või mitmes mitteosalevas liikmesriigis asutatud krediidasutused ja investeerimisühingud, annab fond oma panuse konsolideerimisgrupi kriisilahendusse vastavalt direktiivi 2014/59/EL artikli 107 lõigete 2–5 sätetele.

Artikkel 79

Hoiuste tagamise skeemide kasutamine kriisilahenduse raames

1. Osalevad liikmesriigid tagavad, et kui kriisilahendusnõukogu võtab kriisilahenduse meetme ja kui selle meetmega tagatakse, et hoiustajatel on jätkuvalt juurdepääs oma hoiustele, vastutab krediidasutuse või investeerimisühinguga seotud hoiuste tagamise skeem direktiivi 2014/59/EL artikli 109 lõigetes 1 ja 4 täpsustatud summade eest.

Asjaomasel hoiuste tagamise skeemil on likvideerimismenetluse korral regressiõigus nende hoiustajate õiguste ja kohustuste suhtes, kellel on tagatud hoiused, nende maksele vastavas summas.

2. Selle summa kindlaksmääramine, mille ulatuses hoiuste tagamise skeem on vastutav vastavalt käesoleva artikli lõikele 1, toimub vastavalt artiklis 20 viidatud tingimustele.

3. Enne, kui kriisilahendusnõukogu määrab käesoleva artikli lõike 2 kohaselt kindlaks summa, mille ulatuses hoiuste tagamise skeem on vastutav, konsulteerib ta asjaomase määratud ametiasutusega direktiivi 2014/49/EL artikli 2 lõike 1 punkti 18 tähenduses, võttes täies ulatuses arvesse küsimuse kiireloomulisust.

4. Kui kriisilahendusmenetluses olevas krediidasutuses või investeerimisühingus olevad hüvitatavad hoiused kantakse üle teisele ettevõtjale kas ettevõtte võõrandamise vahendi või sildasutuse vahendi abil, ei ole hoiustajatel direktiivi 2014/49/EL kohaselt nõudeid hoiuste tagamise skeemi vastu seoses kriisilahendusmenetluses olevas krediidasutuses või investeerimisühingus hoiustatud hoiuste mis tahes osaga, mis ei ole üle kantud, tingimusel et üle kantud vahendite summa on võrdne või suurem kui direktiivi 2014/49/EL artiklis 6 ettenähtud tagatise kogutase.

5. Olenemata lõigetest 1–4, kui hoiuste tagamise skeemi kasutada olevaid rahalisi vahendeid on kasutatud vastavalt nendele lõigetele ja kui need rahalised vahendid on seejärel vähenenud vähem kui kahe kolmandikuni hoiuste tagamise skeemi sihttasemest, kehtestatakse hoiuste tagamise skeemi korrapärase osamaksena selline summa, mille abil on võimalik sihttase saavutada kuue aasta jooksul

Hoiuste tagamise skeemi kohustus ei ole suurem kui summa, mis moodustab 50 % direktiivi 2014/49/EL artikli 10 lõike 2 kohasest hoiuste tagamise skeemi sihttasemest.

Hoiuste tagamise skeemi osalemine käesoleva määruse alusel ei tohi ühelgi juhul ületada kahju, mida ta oleks kandnud, kui likvideerimine oleks toimunud tavalises maksejõuetusmenetluses.

VI JAOTIS

MUUD SÄTTED

Artikkel 80

Privileegid ja immunitetid

Kriisilahendusnõukogu ja selle töötajate suhtes kohaldatakse ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud Euroopa Liidu privileegide ja immunitetide protokoll (nr 7).

Artikkel 81

Keelte kasutamise kord

1. Kriisilahendusnõukogu suhtes kohaldatakse nõukogu määrust nr 1 ⁽¹⁾.
2. Kriisilahendusnõukogu teeb otsuse keelte kasutamise sisekorra kohta kriisilahendusnõukogus.
3. Kriisilahendusnõukogu võib otsustada, milliseid ametlikke keeli kasutatakse liidu institutsioonidele ja asutustele saadetavates dokumentides.
4. Kriisilahendusnõukogu võib leppida iga liikmesriigi kriisilahendusasutusega kokku, millises keeles või millistes keeltes koostatakse liikmesriigi kriisilahendusasutusele saadetavad ja neilt saadavad dokumendid.
5. Kriisilahendusnõukogu tööks vajalikke tõlketeenuseid osutab Euroopa Liidu Asutuste Tõlkekeskus.

Artikkel 82

Töötajad

1. Kriisilahendusnõukogu töötajate suhtes kohaldatakse personalieeskirju ja teenistustingimusi ning nende kohaldamiseks liidu institutsioonide poolt ühiselt vastu võetud eeskirju.

Erandina esimesest lõigust on esimees, aseesimees ja artikli 43 lõike 1 punktis b osutatud neli liiget võrdses seisus vastavalt Euroopa Liidu Kohtu asepresidendi, kohtuniku ja kohtusekretäri seoses töötasude ja pensionieaga, nagu on kindlaks määratud nõukogu määruses nr 422/67/EMÜ, 5/67/Euratom ⁽²⁾. Nende suhtes ei kohaldata kõrgeimat võimalikku pensioniiga. Küsimustes, mida ei ole käesolevas määruses ega määruses nr 422/67/EMÜ, 5/67/Euratom käsitletud, kohaldatakse analoogia alusel personalieeskirju ning teenistustingimusi.

2. Kriisilahendusnõukogu võtab kokkuleppel komisjoniga vastu vajalikud rakendusmeetmed vastavalt personalieeskirjade artiklis 110 sätestatud korrale.
3. Kriisilahendusnõukogu kasutab oma töötajate suhtes neid õigusi, mis on antud ametisse nimetavale ametiisikule personalieeskirjadega ja töölepinguid sõlmivale ametiisikule teenistustingimustega.

Artikkel 83

Töötajate vahetus

1. Kriisilahendusnõukogu võib kasutada lähetatud riiklikke eksperte või muid töötajaid, kelle tööandja ta ei ole.
2. Kriisilahendusnõukogu täiskogu võtab vastu asjaomase otsuse, milles sätestatakse eeskirjad töötajate vahetuseks liikmesriikide kriisilahendusasutusega ja nende vahel ning töötajate lähetamiseks liikmesriigi kriisilahendusasutusest ja nende vahel.

⁽¹⁾ Nõukogu määrus nr 1, millega määratakse kindlaks Euroopa Majandusühenduses kasutatavad keeled (EÜT L 17, 6.10.1958, lk 385).

⁽²⁾ Nõukogu 25. juuli 1967. aasta määrus nr 422/67/EMÜ, nr 5/67/Euratom, komisjoni presidendi ja liikmete, Euroopa Kohtu presidendi, kohtunike, kohtujuristide ja kohtusekretäri, üldkohtu presidendi, liikmete ja kohtusekretäri ning Euroopa Liidu avaliku teenistuse kohtu presidendi, liikmete ja kohtusekretäri rahaliste tasude kindlaksmääramise kohta (EÜT L 187, 8.8.1967, lk 1).

3. Kriisilahendusnõukogu võib luua asutusesisesed kriisilahendusmeeskondi, mis koosnevad tema enda töötajatest ja liikmesriikide kriisilahendusametite töötajatest ning mitteosalevate liikmesriikide kriisilahendusametite vaateajast.

4. Kui kriisilahendusnõukogu asutab käesoleva artikli lõikes 3 sätestatud sisemisi kriisilahendusmeeskondi, määrab ta oma töötajate hulgast neile meeskondadele koordinaatorid. Koordinaatorid võidakse vastavalt artikli 51 lõikele 3 kutsuda vaateajastena osalema kriisilahendusnõukogu täitevistungitele, kus vastavalt artikli 53 lõigetele 3 ja 4 osalevad vastavate liikmesriikide nimetatud liikmed.

Artikkel 84

Sisekomisjonid

Kriisilahendusnõukogu võib moodustada sisekomisjone, kes teda käesoleva määruse kohaste ülesannete täitmisel nõustavad ja suunavad.

Artikkel 85

Apellatsioonikomisjon

1. Kriisilahendusnõukogu moodustab appellatsioonikomisjoni, et otsustada lõike 3 kohaselt esitatud kaebuste üle.

2. Apellatsioonikomisjon koosneb liikmesriikidest pärit viiest hea reputatsiooniga liikmest, kellel on tõendatud teadmised asjaomases valdkonnas ning erialane töökogemus, sealhulgas kriisilahenduse alane töökogemus panganduse või muude finantsteenuste valdkonnas, ning kes ei ole kriisilahendusnõukogu praegused töötajad ega muude käesoleva määrusega kriisilahendusnõukogule antud ülesannete täitmisel kaasatud kriisilahendusametite ega muude liikmesriikide või liidu institutsioonide, organite või asutuste ametis olevad töötajad. Apellatsioonikomisjonil peavad olema piisavad vahendid ja kogemused, et anda õiguslast nõu kriisilahendusnõukogu õiguste kasutamise seaduslikkuse kohta. Kriisilahendusnõukogu nimetab appellatsioonikomisjoni liikmed ja kaks asendusliiget ametisse viieaastaseks ametiajaks, mida võib ühe korra pikendada, pärast avaliku osalemiskutse avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*. Nad ei ole seotud mingite juhistega.

3. Iga füüsiline või juriidiline isik, sealhulgas kriisilahendusametid, võivad esitada kaebuse artikli 10 lõike 10, artikli 11, artikli 12 lõike 1, artiklite 38 kuni 41, artikli 65 lõike 3, artikli 71 ja artikli 90 lõike 3 kohase kriisilahendusnõukogu otsuse peale, mis on talle adresseeritud või mis teda otseselt ja isiklikult puudutab.

Kaebus koos põhjendustega tuleb appellatsioonikomisjonile esitada kirjalikult kuue nädala jooksul alates otsuse teatavaks tegemisest asjaomasele isikule või, kui seda ei ole tehtud, kahe kuu jooksul alates päevast, mil isik sai otsusest teada.

4. Apellatsioonikomisjon teeb kaebuse kohta otsuse ühe kuu jooksul pärast kaebuse esitamist.

Apellatsioonikomisjon teeb otsuse oma liikmete hääletamusega, mille puhul viiest liikmest vähemalt kolm on otsuse poolt.

5. Apellatsioonikomisjoni liikmed tegutsevad sõltumatult ja avalikes huvides. Selleks esitavad nad avaliku kohustuste deklaratsiooni ja avaliku huvide deklaratsiooni, näidates ära kõik otsesed või kaudsed huvid, mida võib pidada nende sõltumatust kahjustavaks, või selliste huvide puudumise.

6. Lõike 3 kohaselt esitatud kaebus ei peata otsuse täitmist.

Apellatsioonikomisjon võib vaidlustatud otsuse täitmise siiski peatada, kui ta leiab, et olukord seda nõuab.

7. Kui kaebus on vastuvõetav, vaatab apellatsioonikomisjon kaebuse läbi, et kindlaks teha, kas kaebus on piisavalt põhjendatud. Ta kutsub apellatsioonimenetluse osalisi esitama kindlaksmääratud aja jooksul märkusi apellatsioonikomisjoni enda poolt saadetud teadete või apellatsioonimenetluse teiste osaliste avalduste kohta. Apellatsioonimenetluse osalistel on õigus anda suulisi selgitusi.
8. Apellatsioonikomisjon võib kriisilahendusnõukogu tehtud otsuse kinnitada või saata juhtumi kriisilahendusnõukogule uuesti läbivaatamiseks. Kriisilahendusnõukogu jaoks on apellatsioonikomisjoni otsus siduv ning ta võtab seoses asjaomase juhtumiga vastu muudetud otsuse.
9. Apellatsioonikomisjoni otsus peab olema põhjendatud ja sellest teavitatakse osapooli.
10. Apellatsioonikomisjon võtab vastu ja avalikustab oma töökorra.

Artikkel 86

Euroopa Liidu Kohtusse kaebamine

1. Euroopa Liidu Kohtule võib esitada hagi vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 263, et vaidlustada apellatsioonikomisjoni otsus, või kriisilahendusnõukogu otsus, kui puudub apellatsioonikomisjonile edasikaebamise õigus.
2. Liikmesriigid ja liidu institutsioonid, samuti kõik füüsilised ja juriidilised isikud, võivad vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 263 esitada Euroopa Liidu Kohtule hagi kriisilahendusnõukogu otsuse vastu.
3. Kui kriisilahendusnõukogul on toimingute tegemise kohustus, kuid ta ei tee otsust, võib vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 265 esitada Euroopa Liidu Kohtule hagi tegevusetuse kohta.
4. Kriisilahendusnõukogu võtab vajalikud meetmed Euroopa Liidu Kohtu otsuse täitmiseks.

Artikkel 87

Kriisilahendusnõukogu vastutus

1. Kriisilahendusnõukogu lepinguline vastutus on reguleeritud asjaomase lepingu suhtes kohaldatava õigusega.
2. Kriisilahendusnõukogu sõlmitud lepingus sisalduva vahekohtuklausli kohaste otsuste tegemine kuulub Euroopa Liidu Kohtu pädevusse.
3. Lepinguvälise vastutuse korral hüvitab kriisilahendusnõukogu vastavalt liikmesriikide riigiasutuste vastutust käsitlevate seaduste ühistele põhimõtetele kõik kahjud, mida kriisilahendusnõukogu või selle töötajad oma kohustuste, eelkõige kriisilahendusülesannete täitmisel, sealhulgas välisriikide kriisilahendusmenetluste toetamise käigus tehtu või tegemata jätmisega, on tekitanud.
4. Kriisilahendusnõukogu kompenseerib liikmesriigi kriisilahendusasutusele kahjuhüvitise, mida siseriiklik kohus on kohustanud teda tasuma või mille ta on kriisilahendusnõukogu nõusolekul lubanud tasuda vastavalt poolte kokkuleppele ning mis tuleneb käesoleva määruse kohaselt artikli 7 lõikes 2 osutatud ettevõtjate ning konsolideerimisgruppide jaoks ning artikli 7 lõike 4 punktis b ja lõikes 5 osutatud ettevõtjate ning konsolideerimisgruppide, kui nende lõigete kohaldamise tingimused on täidetud, kriisilahenduse käigus liikmesriigi kriisilahendusasutuse poolt tehtust või tegemata jäetust, või vastavalt artikli 7 lõike 3 teisele lõigule. Seda kohustust ei kohaldata, kui teo või tegemata jätmise puhul on tegemist käesoleva määruse, liidu õiguse muu sätte, kriisilahendusnõukogu, nõukogu või komisjoni otsuse rikkumisega, mis on toime pandud tahtlikult või ilmse ja raskekujulise väärrotsuse tagajärjel.
5. Kõigi lõikega 3 ja 4 seotud vaidluste lahendamine kuulub Euroopa Liidu Kohtu pädevusse. Lepinguvälise vastutusega seotud asjade aegumistähtaeg on viis aastat vastutuse aluseks olevast sündmusest.

6. Töötajate isiklik vastutus kriisilahendusnõukogu ees on reguleeritud teenistujate suhtes kohaldatavate personalieeskirjade või teenistustingimuste sätetega.

Artikkel 88

Ametisaladus ja teabevahetus

1. Kriisilahendusnõukogu liikmete, aseesimehe, artikli 43 lõike 1 punktis b viidatud kriisilahendusnõukogu liikmete, töötajate ning kriisilahendusülesandeid täitvate osalevate liikmesriikide lähetatud või vahetustöötajate suhtes kohaldatakse ka pärast nende ametikohustuste lõppemist ametisaladuse hoidmise nõudeid vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 339 ja liidu õigusaktide asjaomastele sätetele. Eelkõige on neil keelatud avalikustada töö käigus seoses käesoleva määruse kohaste ülesannete täitmisega või pädevalt asutuselt või kriisilahendusasutuselt saadud konfidentsiaalset teavet ühelegi isikule või asutusele, välja arvatud juhul, kui see toimub nende käesolevale määrusele vastavate ülesannete täitmise käigus või kui kõnealune teave esitatakse kokkuvõtlikult või on koostatud selliselt, et artiklis 2 osutatud ettevõtjaid ei ole võimalik kindlaks teha, või asutuselt või ettevõtjalt, kes selle teabe andis, on saadud eelnev selgesõnaline nõusolek.

Ametisaladuse hoidmise nõuetega hõlmatud teavet ei tohi avaldada ühelegi avaliku ega erasektori ettevõtjale, välja arvatud juhul, kui see on vajalik kohtumenetluse otstarbel.

Ametisaladuse hoidmise nõudeid kohaldatakse ka võimalike omandajate suhtes, kellega on võetud ühendust selleks, et valmistada ette ettevõtja kriisilahendust vastavalt artikli 13 lõikele 3.

2. Kriisilahendusnõukogu tagab, et selliste isikute suhtes, kes osutavad otseselt või kaudselt, pidevalt või ühekordselt tema ülesannete täitmisega seotud teenuseid, kaasa arvatud kohapealsete kontrollide tegemiseks kriisilahendusnõukogu poolt volitatud või liikmesriikide kriisilahendusasutuste nimetatud ametnike ja muude isikute suhtes, kohaldatakse ametisaladuse hoidmise nõudeid, mis on samaväärsed lõikes 1 osutatud nõuetega.

3. Lõikes 1 osutatud ametisaladuse hoidmise nõuet kohaldatakse ka kriisilahendusnõukogu istungil osalevate vaatlejate suhtes ning mitteosalevatest liikmesriikidest pärit vaatlejate suhtes, kes osalevad sisemistes kriisilahendusmeeskondades vastavalt artikli 83 lõikele 3.

4. Kriisilahendusnõukogu võtab vajalikud meetmed, et tagada konfidentsiaalse teabe turvaline käsitlemine ja töötlemine.

5. Enne mis tahes teabe avalikustamist tagab kriisilahendusnõukogu, et see ei sisalda konfidentsiaalset teavet, eelkõige hinnates mõju, mida avalikustamine võib avaldada avalikele huvidele seoses finants-, rahandus- ja majanduspoliitikaga, füüsiliste ja juriidiliste isikute ärihuvidele ning kontrollimiste, uurimiste ja auditite eesmärgile. Teabe avalikustamise mõju kontrollimise menetlusega tagatakse, et eraldi hinnatakse sisu ja üksikasjade avalikustamise mõju artiklites 8 ja 9 osutatud kriisilahenduse kavade, artikli 10 kohaste hindamiste tulemuste ja artiklis 18 osutatud kriisilahendusskeemi puhul.

6. Käesolev artikkel ei takista kriisilahendusnõukogu, nõukogu, komisjoni, EKPd, liikmesriikide kriisilahendusasutusi ega liikmesriikide pädevaid asutusi, sealhulgas nende töötajaid ja eksperte, jagamast kriisilahenduse meetme kavandamise või rakendamise eesmärgil teavet omavahel ning pädevate ministeeriumide, keskpankade, hoiuste tagamise skeemide, investeringute kaitseskeemide, tavalise maksejõuetusmenetluse eest vastutavate ametiasutuste, mitteosalevate liikmesriikide kriisilahendusasutuste ja pädevate asutuste, Euroopa Pangandusjärelevalve või artikli 33 kohaselt kolmandate riikide asutustega, kes täidavad kriisilahendusasutustega sarnaseid ülesandeid, või, järgides rangeid ametisaladuse nõudeid, võimaliku omandajaga.

Artikkel 89

Andmekaitse

Käesolev määrus ei piira liikmesriikide kohustusi seoses isikuandmete töötlemisega vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 95/46/EÜ ⁽¹⁾ ega kriisilahendusnõukogu või nõukogu ja komisjoni kohustusi seoses isikuandmete töötlemisega vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 45/2001, ⁽²⁾ kui ta täidab oma ülesandeid.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 95/46/EÜ, 24. oktoober 1995, üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 45/2001, 18. detsember 2000, üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides (EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1).

*Artikkel 90***Juurdepäas dokumentidele**

1. Kriisilahendusnõukogu valduses olevate dokumentide suhtes kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1049/2001 ⁽¹⁾.
2. Kriisilahendusnõukogu võtab kuue kuu jooksul alates oma esimese koosoleku kuupäevast vastu praktilised meetmed määruse (EÜ) nr 1049/2001 kohaldamiseks.
3. Määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 8 alusel tehtud kriisilahendusnõukogu otsused võib pärast käesoleva määruse artiklis 85 osutatud apellatsioonikomisjonile kaebuse esitamist vajaduse korral kaevata edasi Euroopa Ombudsmanile või Euroopa Liidu Kohtusse kooskõlas ELi toimimise lepingu artiklites 228 ja 263 sätestatud tingimustega.
4. Isikutel, kelle suhtes kohaldatakse kriisilahendusnõukogu otsuseid, on õigus tutvuda kriisilahendusnõukogu toimikuga, võttes arvesse teiste isikute õigustatud huvi kaitsta oma ärisaladusi. Toimikuga tutvumise õigus ei hõlma konfidentsiaalset teavet ega kriisilahendusnõukogu asutusesiseseks kasutuseks ettenähtud ettevalmistavaid dokumente.

*Artikkel 91***Turvaeeskirjad salastatud teabe ja tundliku, kuid salastamata teabe kaitse kohta**

Kriisilahendusnõukogu kohaldab turvapõhimõtteid, mis sisalduvad komisjoni turvaeeskirjades, mis käsitlevad Euroopa Liidu salastatud teabe ja tundliku, kuid salastamata teabe kaitset ning mis on sätestatud komisjoni otsuse 2001/844/EÜ, ESTÜ, Euratom ⁽²⁾ lisas. Turvapõhimõtete kohaldamine hõlmab muu hulgas sellise teabe vahetamist, töötlemist ja säilitamist käsitlevate sätete kohaldamist.

*Artikkel 92***Kontrollikoda**

1. Kontrollikoda koostab eriaruande iga 12-kuulise perioodi kohta, mis algab iga aasta 1. aprillil.
2. Igas aruandes analüüsitakse, kas:
 - a) on pööratud piisavalt tähelepanu fondi kasutamise säästlikkusele, tulemuslikkusele ja tõhususele, eriti vajadusele minimeerida fondi kasutamist;
 - b) fondi abi oli tõhus ja range.
3. Iga lõike 1 kohane aruanne esitatakse kuue kuu jooksul alates selle perioodi lõpust, mida aruanne käsitleb.
4. Pärast kriisilahendusnõukogu vastavalt artiklile 63 koostatud lõpliku raamatupidamisaruande kaalumist esitab kontrollikoda oma auditileidude aruande hiljemalt 1. detsembriks pärast iga eelarveaastat. Eelkõige kajastab kontrollikoda oma aruandes tingimuslikke kohustusi (kas kriisilahendusnõukogule, nõukogule või komisjonile endale või teistele), mis tekivad kriisilahendusnõukogu, nõukogu või komisjoni poolt käesoleva määruse kohaste ülesannete täitmisel.
5. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad nõuda, et kontrollikoda uuriks mis tahes muid asjakohaseid küsimusi, mis kuuluvad ELi toimimise lepingu artikli 287 lõikes 4 sätestatud pädevusse.
6. Lõigetes 1 ja 4 osutatud aruanded saadetakse viivitamata kriisilahendusnõukogule, Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile ning tehakse avalikult kättesaadavaks.
7. Kahe kuu jooksul alates kuupäevast, mil iga lõike 1 kohane aruanne tehakse avalikult kättesaadavaks, esitab komisjon üksikasjaliku kirjaliku vastuse, mis tehakse avalikult kättesaadavaks.

Kahe kuu jooksul alates kuupäevast, mil iga lõike 4 kohane aruanne tehakse avalikult kättesaadavaks, esitavad kriisilahendusnõukogu, nõukogu ja komisjon igauks üksikasjaliku kirjaliku vastuse, mis tehakse avalikult kättesaadavaks.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT L 145, 31.5.2001, lk 43).

⁽²⁾ Komisjoni 29. novembri 2001. aasta otsus 2001/844/EÜ, ESTÜ, Euratom, millega muudetakse komisjoni kodukorda (EÜT L 317, 3.12.2001, lk 1).

8. Kontrollikojal on õigus saada kriisilahendusnõukogult, nõukogule ja komisjonilt mis tahes teavet, mis on oluline talle käesoleva artikliga antud ülesannete täitmiseks. Kriisilahendusnõukogu, nõukogu ja komisjon peavad esitama mis tahes asjakohase nõutud teabe kontrollikoja poolt määratud ajavahemiku jooksul.

IV OSA

TÄITEVVOLITUSED JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 93

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artikli 19 lõikes 8, artikli 65 lõikes 5, artikli 69 lõikes 5, artikli 71 lõikes 3 ja artikli 75 lõikes 4 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile määramata ajaks alates artiklis 99 osutatud asjakohastest kuupäevadest.
3. Komisjon tagab käesoleva määruse ning direktiivi 2014/59/EL kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktide sidususe.
4. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 19 lõikes 8, artikli 65 lõikes 5, artikli 69 lõikes 5, artikli 71 lõikes 3 ja artikli 75 lõikes 4 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses kindlaksmääratud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
6. Artikli 19 lõike 8, artikli 65 lõike 5, artikli 69 lõike 5, artikli 71 lõike 3 ja artikli 75 lõike 4 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kolme kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle kohta vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kolme kuu võrra.
7. Komisjon ei võta vastu delegeeritud õigusakte, kui Euroopa Parlamendi teostatava kontrolli aeg on Euroopa Parlamendi töö vaheaja tõttu koos võimaliku pikendusega lühenenud vähem kui viie kuuni.

Artikkel 94

Läbivaatamine

1. Komisjon avaldab 31. detsembriks 2018 ja seejärel iga kolme aasta järel aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta, pöörates erilist tähelepanu võimalikule mõjule, mis on määruisel siseturu sujuvale toimimisele. Aruandes tuleb hinnata järgmist:
 - a) ühtse kriisilahenduskorra toimimine, selle kulutõhusus ning mõju liidu kui terviku huvidele ning finantsteenuste siseturu sidususele ja terviklikkusele, sealhulgas selle võimalik mõju riikide pangandussüsteemide struktuuridele liidus võrreldes teiste pangandussüsteemidega, ning koostöö ja teabevahetuse tulemuslikkus ühtse kriisilahenduskorra sees, ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse järelevalvemehhanismi vahel ning ühtse kriisilahenduskorra ja liikmesriikide kriisilahendusasutuste ja mitteosalevate liikmesriikide kriisilahendusasutuste vahel, hinnates eelkõige järgmist:
 - i) kas on vajalik, et käesoleva määrusega kriisilahendusnõukogule, nõukogule ja komisjonile antud ülesandeid täidab eranditult sõltumatu liidu institutsioon, ning kui jah, siis kas on vaja muudatusi asjaomastes sätetes, sh esmase õiguse tasandil;
 - ii) kas koostöö ühtse kriisilahenduskorra, ühtse järelevalvemehhanismi, Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve ning Euroopa Kindlustusjärelevalve ning muude Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemi kuuluvate asutuste vahel on asjakohane;

- iii) kas artikli 75 kohane investeerimisportfell koosneb kvaliteetsest ja mitmekesisest varast;
 - iv) kas riigivõla ja panga riski vaheline seos on katkestatud;
 - v) kas juhtimiskord on asjakohane — sealhulgas ülesannete jaotus kriisilahendusnõukogu sees, hääletuskord kriisilahendusnõukogu täitevistungitel ja täiskogul ning selle suhted komisjoni ja nõukoguga;
 - vi) kas fondi sihttaseme määramise lähtepunkt on asjakohane ning eelkõige, kas tagatud hoiused või kõik kohustused on asjakohasem alus ning kas tuleks kehtestada fondi absoluutne miinimumsumma, et vältida fondi liikuvate rahaliste vahendite volatiilsust ning tagada fondi rahastamise stabiilsus ja piisavus aja jooksul;
 - vii) kas on vaja muuta fondi jaoks kehtestatud sihttasest ning osamaksete taset, et tagada liidus võrdsed tingimused;
- b) sõltumatus ja aruandekohustusega seotud meetmete tõhusus;
- c) suhted kriisilahendusnõukogu ja Euroopa Pangandusjärelevalve vahel;
- d) suhted kriisilahendusnõukogu ja mitteosalevate liikmesriikide kriisilahendusametite vahel ning ühtse kriisilahenduskorra mõju nendele liikmesriikidele ning kriisilahendusnõukogu ja direktiivi 2014/59/EL artikli 2 lõike 1 punktis 90 määratletud kolmandate riikide ametite vahelised suhted;
- e) kas on vaja astuda samme, et ühtlustada maksejõuetute krediitiasutuste ja investeerimisühingute maksejõuetusmenetlusi.
2. Aruanne esitatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Komisjon teeb vajaduse korral asjakohased kaasnevad ettepanekud.
3. Komisjonil palutakse direktiivi 2014/59/EL läbivaatamise ajal vaadata läbi ka käesolev määrus, kui see on asjakohane.

Artikkel 95

Määruse (EL) nr 1093/2010 muutmine

Määrust (EL) nr 1093/2010 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 4 punkt 2 asendatakse järgmisega:

„2. „pädevad asutused“:

- i) pädevad asutused, mis on määratletud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 40, sealhulgas Euroopa Keskpank talle määrusega (EL) nr 1024/2013 antud ülesannetega seotud küsimustes, ning direktiivis 2007/64/EÜ ja millele on osutatud direktiivis 2009/110/EÜ;
- ii) direktiivide 2002/65/EÜ ja 2005/60/EÜ puhul asutused, kes on pädevad tagama, et krediidi- ja finantseerimisasutused järgivad kõnealustes direktiivides sätestatud nõudeid;
- iii) hoiuste tagamise skeemide puhul Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/49/EL (*) kohased hoiuste tagamise skeeme haldavad asutused, või juhul kui hoiuste tagamise skeemi toimimist haldab eraettevõtte, kõnealuse direktiivi kohaselt selliste skeemide üle järelevalvet teostav ametiasutus, ning
- iv) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL (**) ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 806/2014 (***) puhul direktiivi 2014/59/EL artiklis 3 määratletud kriisilahendusametid, määrusega (EL) nr 806/2014 loodud ühtne kriisilahendusnõukogu ning nõukogu ja komisjon, kui nad võtavad meetmeid määruse (EL) nr 806/2014 artikli 18 kohaselt, välja arvatud juhul, kui nad kasutavad kaalutlusõigust või teevad poliitilisi valikuid.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/49/EL hoiuste tagamise skeemide kohta (ELT L 173, 12.6.2014, lk 149).

(**) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute finantsstabiilsuse taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).

(***) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediitiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusefondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT L 225, 30.7.2014, lk 1)."

2) Artiklisse 25 lisatakse järgmine lõige:

„1a. Piiriüleste konsolideerimisgruppide kriisilahenduse korral võib Euroopa Pangandusjärelevalve korraldada ja teostada vastastikuseid eksperdihindamisi määruses (EL) nr 806/2014 osutatud kriisilahendusnõukogu ja ühtses kriisilahenduskorras mitteosalevate liikmesriikide kriisilahendusasutuste vahelise teabevahetuse ja ühismeetmete suhtes, et tulemused oleksid mõjusamad ja järjekindlamad. Selleks töötab Euroopa Pangandusjärelevalve välja objektiivset hindamist ja võrdlemist võimaldavad meetodid.”

3) Artikli 40 lõikele 6 lisatakse järgmine lõik:

„Direktiivi 2014/59/EL kohaldamisalas tegutsemisel on ühtse kriisilahendusnõukogu esimees järelevalvenõukogus vaatleja.”

Artikkel 96

Liikmesriikide kriisilahenduse rahastute väljavahetamine

Alates käesoleva määruse artikli 99 lõigetes 2 ja 6 osutatud kohaldamiskuupäevast loetakse fond osalevate liikmesriikide kriisilahenduse rahastuks vastavalt direktiivi 2014/59/EL artiklitele 99–109.

Artikkel 97

Peakorterit käsitlev kokkulepe ja tegutsemistingimused

1. Vajalikud korraldused, mis käsitlevad kriisilahendusnõukogule asukohaliikmesriigis antavaid ruume ja selle liikmesriigi pakutavaid vahendeid ning kõnealusel liikmesriigis kriisilahendusnõukogu esimehe, täiskogu liikmete, töötajate ja nende perekonnaliikmete suhtes kohaldatavaid erieeskirju, sätestatakse kriisilahendusnõukogu ja kõnealusel liikmesriigi vahelises peakorterilepingus, mis sõlmitakse pärast kriisilahendusnõukogu täiskogu heakskiidu saamist ja mitte hiljem kui 20. augustil 2016.

2. Kriisilahendusnõukogu asukohaliikmesriik tagab võimalikult head tingimused kriisilahendusnõukogu nõuetekohaseks toimimiseks, sealhulgas mitmekeelse ja Euroopale orienteeritud koolihariduse ning asjakohase transpordiühenduse.

Artikkel 98

Kriisilahendusnõukogu tegevuse algus

1. Kriisilahendusnõukogu peab saavutama täieliku tegevusvõime 1. jaanuariks 2015.

2. Komisjon vastutab kriisilahendusnõukogu asutamise ja esialgse toimimise eest, kuni kriisilahendusnõukogu on saavutanud eelarve täitmiseks operatiivse suutlikkuse. Selleks:

- a) võib komisjon nimetada komisjoni ametniku, kes täidab ajutise esimehena esimehe kohustusi, kuni selle ülesande võtab üle esimees pärast seda, kui nõukogu on ta artiklis 56 sätestatud tingimuste kohaselt ametisse nimetanud;
- b) erandina artikli 50 lõike 1 punktist 1 ja kuni artikli 50 lõikes 3 osutatud otsuse vastuvõtmiseni on ajutisel esimehel ametisse nimetamise volitused;
- c) komisjon võib pakkuda kriisilahendusnõukogule abi eelkõige seeläbi, et lähetab komisjoni ametnikke viima ellu kriisilahendusnõukogu tegevusi ajutise esimehe või esimehe vastutusel.

3. Ajutine esimees võib anda loa teostada kõiki makseid, mis kaetakse eraldistega kriisilahendusnõukogu eelarvest, ning sõlmida lepinguid, kaasa arvatud töötajatega.

Artikkel 99

Jõustumine

1. Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

2. Käesolevat määrust kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2016, v.a lõigetes 3–5 sätestatud erandid.

3. Erandina käesoleva artikli lõikest 2 kohaldatakse sätteid, mis käsitlevad kriisilahendusnõukogu õigust koguda teavet ja teha koostööd liikmesriikide kriisilahendusametustega kriisilahenduse kavade koostamiseks artiklite 8 ja 9 alusel, ning kõiki muid asjaomaseid sätteid alates 1. jaanuarist 2015.
4. Erandina käesoleva artikli lõikest 2 kohaldatakse artikleid 1–4, artikleid 6, 30, 42–48, 49, artikli 50 lõike 1 punkte a, b ja g–p ning artikli 50 lõiget 3, artiklit 51, artikli 52 lõikeid 1 ja 4, artikli 53 lõikeid 1 ja 2, artikleid 56–59, artikleid 61–66, artikleid 80–84, artikleid 87–95, artikleid 97 ja 98 alates 19. augustist 2014.
5. Erandina käesoleva artikli lõikest 2 kohaldatakse artikli 69 lõiget 5, artikli 70 lõikeid 6 ja 7 ning artikli 71 lõiget 3, mis annavad nõukogule õiguse võtta vastu rakendusakte ja komisjonile õiguse võtta vastu delegeeritud õigusakte, 1. novembrist 2014.
6. Alates 1. jaanuarist 2015 esitab kriisilahendusnõukogu igal kuul Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile oma täiskogus vastu võetud aruande selle kohta, kas tingimused osamaksete ülekandmiseks fondi on täidetud.

Kui aruanded näitavad, et tingimused osamaksete ülekandmiseks fondi ei ole täidetud, lükatakse alates 1. detsembrist 2015 lõikes 2 osutatud sätete kohaldamist iga kord ühe kuu võrra edasi. Iga kord kõnealuse kuu lõpus esitab kriisilahendusnõukogu uue aruande.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 15. juuli 2014

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
S. GOZI